

Consolidarea cadrului de reducere a riscului de dezastre și a sistemului de apărare împotriva incendiilor la nivel național

ROMÂNIA

Acord de Servicii de Asistență Tehnică Rambursabile privind Strategia de Reducere a Riscului de Dezastre (P172203)

Livrabil 2

Elaborarea unui studiu privind strategiile de reducere a riscurilor de dezastre în alte State Membre în vederea identificării elementelor specifice ce pot fi încorporate în strategia de RRD națională

Aprilie 2021

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional pentru Capacitate Administrativă 2014-2020

Clauză de limitare a responsabilității

Acest document este un produs al Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare / Banca Mondială și este realizat de către personalul și consultanții Băncii Mondiale. Constatările, interpretările și concluziile exprimate în lucrarea de față nu reflectă în mod obligatoriu opiniile Consiliului de Administrație al Băncii Mondiale sau ale guvernelor pe care le reprezintă. Banca Mondială nu garantează acuratețea datelor incluse în prezentul document. Granițele, culorile, denumirea și alte informații prezentate în orice hartă din acest document nu implică nicio decizie din partea Băncii Mondiale cu privire la statutul juridic al oricărui teritoriu, sau aprobarea / acceptarea granițelor teritoriale.

Declarație privind drepturile de autor

Acest document nu reprezintă neapărat poziția Uniunii Europene sau a Guvernului Român. Acest raport a fost prezentat în conformitate cu prevederile Acordului de Servicii de Asistență Tehnică Rambursabile dintre Guvernul României și Banca Mondială, care a intrat în vigoare la 30 iunie 2020. Acesta corespunde Livrabilului 2 în baza acordului menționat mai sus.

Mulțumiri

Acest raport a fost întocmit sub îndrumarea și supravegherea domnului Christoph Pusch (Manager de Practică în domeniul Social, Urban, Rural și Reziliență pentru Europa și Asia Centrală) și a doamnei Tatiana Proskuryakova (Manager de Țară, România). Elaborarea raportului a fost coordonată de Zuzana Stanton-Geddes (Specialist în Gestionarea Riscului de Dezastre), Alanna Simpson (Specialist Principal în Gestionarea Riscului de Dezastre) și Tafadzwa Irvine Dube (Specialist senior în Gestionarea Riscului de Dezastre) pe baza contribuțiilor experților Vlatko Jovanovski, Ioana Irimia, Krunoslav Katic, și Soraya Ridanovic. Raportul a beneficiat, de asemenea, de comentarii și îndrumări din partea lui Carina Ferreira, Daniel Kull și Darko Milutin.

Echipa ar dori să își exprime recunoștința pentru cooperarea și îndrumarea reprezentanților Inspectoratului General pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și a tuturor părților interesate consultate în timpul pregătirii raportului.

Declarație privind COVID-19

Pandemia de COVID-19 a dus la restricții substanțiale în ceea ce privește călătoriile, organizarea de ateliere, și întâlnirile față în față. Au existat anumite limitări cu privire la colectarea de informații și de date din cauza restricțiilor impuse ca urmare a pandemiei.

Prezentul raport a fost transmis în aprilie 2021 în conformitate cu Acordul privind Serviciile de Asistență Tehnică Rambursabile pentru Strategia de Reducere a Riscului de Dezastre (P172203), semnat între Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare la data de 30 iunie 2020. Acest raport corespunde Livrabilul 2 conform acordul menționat mai sus.

CUPRINS

SUMAR EXECUTIV	1
INTRODUCERE ȘI METODOLOGIE	1
Despre Raport.....	1
Metodologie	1
Structura raportului.....	2
CAPITOLUL 1. STRATEGIILE NAȚIONALE DE REDUCERE A RISCULUI DE DEZASTRE	3
Context global: Cadru de la Sendai pentru reducerea riscului de dezastre	3
Contextul Uniunii Europene: Planul de acțiune al Comisiei Europene și condițiile favorizante	6
Operaționalizarea strategiilor și redresare post-COVID-19.....	9
Context de țară: Conformitatea cu cadrul național pentru DRM.....	11
Perspective oferite de cercetarea privind planificarea strategică.....	14
Perspective oferite de proiectele regionale	16
CAPITOLUL 2. PERSPECTIVE OFERITE DE EXEMPLELE INTERNAȚIONALE.....	18
1. Implicarea părților interesate/consultări înainte și pe durata elaborării strategiei de RRD	18
2. Mecanisme de coordonare instituțională pentru elaborarea și implementarea unei strategii	20
3. Rolul Platformei Naționale pentru RRD	23
4. Mecanisme de evaluare inter pares pentru a transmite pregătirea și implementarea strategiilor	29
5. Structura unei strategii și importanța mecanismelor de monitorizare	31
6. Structura unei strategii și implementarea prin abordarea mai multor părți interesate	32
7. Integrarea acțiunilor ASC și DRM	33
8. Combinarea măsurilor structurale cu cele nestructurale	35
9. Utilizarea strategiei ca instrument de diseminare și promovare	40
CAPITOLUL 3. RECOMANDĂRI ȘI PERSPECTIVE CHEIE PENTRU ROMÂNIA.....	45
ANEXE.....	49
Anexa 1. Detaliile studiului de caz	49
Anexa 2. Exemple de țări luate în considerare	71
BIBLIOGRAFIE	73

Lista de figuri

Figura 1. Procesul propus pentru elaborarea unei strategii naționale de RRD	3
Figura 2. Pași de îndrumare în elaborarea SNRRD.....	4
Figura 3. Definirea problemei pentru strategia UE de adaptare la schimbările climatice.....	8
Figura 4. Elementele de bază (și setul de instrumente) de adaptare și reziliență.....	9
Figura 5. Abordarea dezvoltării ecologice, reziliente și favorabile incluziunii (GRID)	10
Figura 6. Mecanisme de coordonare pe orizontală și pe verticală în Germania	22
Figura 7. Structura organizatională a Platformei Naționale pentru RRD din Croația	24
Figura 8. Structura organizatorică a PLANAT, Platforma Națională pentru RRD din Elveția	26
Figura 9. Platforma Națională de RRD din Macedonia de Nord	29
Figura 10. Structura Programului Național de Gestionare a Riscului de Dezastre din Serbia	33
Figura 11. Conexiunile Strategiei de adaptare a Austriei cu alte strategii.....	34
Figura 12. Creșterea activităților de conștientizare în Planul național de gestionare a riscului de inundații din Austria.....	38
Figura 13. Strategia Națională de Reziliență, 2019.....	40
Figura 14. Strategia națională de reziliență în caz de dezastre a Noii Zeelande: Exemplu de aspect atrăgător	41
Figura 15. Cadrul național de reducere a riscului de dezastre din Australia: Exemplu de aspect atrăgător	42
Figura 16. Proposed process for the development of a national DRR strategy.....	48
Figura 17. Strategia Națională pentru reziliență, Noua Zeelanda (2019)	62
Figura 18. Strategia națională pentru reziliență a Noii Zeelande și corelarea cu politici și documente strategice din alte sectoare.....	63
Figura 19. Operaționalizarea CDEM în Noua Zeelandă	65

Lista de tabele

Tabelul 1. Indicatori de monitorizare pentru Ținta E a SFDRR.....	3
Tabelul 2. Hazarduri prioritare evaluate în conformitate cu RO-RISC	12
Tabelul 3. Indicatori SNRRS pentru monitorizarea implementării.....	13
Tabelul 4. Bugetul operațional al NEMA.....	66
Tabelul 5. Tipuri de luare a deciziilor relevante pentru cadru și relevanță orientativă pentru diferite sectoare	70
Tabelul 6. Prezentare generală a finanțării DRM selectate și a documentelor strategice DRM	71

Acronime și Abrevieri

BBK	Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre
ASC	Adaptarea la schimbările climatice
CDEM	Managementul Protecției Civile de Urgență (<i>Civil Defense Emergency Management</i>)
CEDRIG	Orientări privind integrarea în domeniul combaterii schimbărilor climatice, al mediului și al reducerii riscurilor de dezastre (<i>Climate, Environment, and Disaster Risk Reduction Integration Guidance</i>)
COREPER	Comitetul Reprezentanților Permanenți (<i>Comité des Représentants Permanents</i>)
DG ECHO	Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene (<i>Directorate-General for European and Civil Protection and Humanitarian Aid Operations</i>)
DRM	Gestionarea Riscului de Dezastre (<i>Disaster Risk Management</i>)
RRD	Reducerea Riscului de Dezastre
FEADR	Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală
CE	Comisia Europeană
ENVI	Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a Parlamentului European (<i>European Parliament's Committee on the Environment, Public Health, and Food Safety</i>)
ESPREsso	Consolidarea sinergiilor pentru prevenirea dezastrelor în Uniunea Europeană
UE	Uniunea Europeană
FSUE	Fondul de solidaritate al Uniunii Europene
GES	Gaze cu efect de seră
IGSU	Inspectoratul General pentru Situații de Urgență
GIZ	Agenția de Cooperare Internațională a Germaniei (<i>Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit</i>)
HFA	Cadrul de acțiune de la Hyogo (<i>Hyogo Framework for Action</i>)
CFI	Cadrul de formare integrat
MDLPA	Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației
MAI	Ministerul Afacerilor Interne
SM	Stat Membru
MSB	Agenția suedeză pentru situații de urgență civile (<i>Myndigheten för samhällsskydd och beredskap</i>)
SNRRD	Strategia națională de reducere a riscului de dezastre
NEMA	Agenția Națională pentru Situații de Urgență (<i>National Emergency Management Agency</i>)
NEMC	Comitetul National pentru Situații de Urgență (<i>National Emergency Management Committee</i>)
ONG	Organizații neguvernamentale
SNRRS	Strategia națională de reducere a riscului seismic
OCDE	Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică
PAPI	Programul de acțiune de prevenire a inundațiilor (<i>Programme d'Action de Prévention des Inondations</i>)
PIMO	Biroul de management al investițiilor publice (<i>Public Investment Management Office</i>)
PLANAT	Platforma Națională pentru Hazarduri Naturale
SP	Statele participante
SATR	Servicii de Asistență Tehnică Rambursabile
SDC	Agenția Elvețiană pentru Dezvoltare și Cooperare (<i>Swiss Agency for Development and Cooperation</i>)
SEE URBAN	Rețeaua de acțiune pentru consolidarea rezilienței urbane în Europa de Sud-Est (<i>South East Europe Urban Resilience Building Action Network</i>)
SFDRR	Cadrul de la Sendai privind reducerea riscului de dezastre (<i>Sendai Framework for Disaster Risk Reduction</i>)
SkKM	Managementul crizelor și dezastrelor la nivel național (<i>National Crisis and Disaster Management</i>)
SWOT	Puncte forte, Puncte slabe, Oportunități și Amenințări
UCPM	Mecanismul de protecție civilă al Uniunii (<i>Union Civil Protection Mechanism</i>)
PNUD	Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare

UNDRR	Biroul Organizației Națiunilor Unite pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre
UNDRR-ROE	Biroul Organizației Națiunilor Unite pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre pentru Europa și Asia Centrală (<i>United Nations Office for Disaster Risk Reduction Office for Europe and Central Asia</i>)

SUMAR EXECUTIV

Dezvoltarea strategiilor naționale și locale de reducere a riscului de dezastre (RRD) reprezintă unul dintre cele șapte obiective ale Cadrului de la Sendai privind reducerea riscului de dezastre (SFDRR) 2015–2030. Se preconizează că elaborarea și adoptarea unor astfel de documente-cadru strategice vor contribui la îmbunătățirea guvernantei riscului de dezastre, aceasta fiind una dintre prioritățile cheie ale SFDRR. Există mai multe instrumente și îndrumări disponibile pentru factorii de decizie în ceea ce privește politicile publice în vederea elaborării unor strategii de RRD, inclusiv cele elaborate de Oficiul Națiunilor Unite pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre (UNDRR) și de alte organizații internaționale, inclusiv Uniunea Europeană (UE), Banca Mondială și alte organizații care oferă asistență privind politicile, asistență operațională/tehnică și finanțarea ce contribuie la o reziliență sporită la riscurile de dezastre și de schimbări climatice.

În ultimul deceniu, România a luat multe măsuri pentru a reforma sistemul de gestionare a situațiilor de urgență în vederea unei abordări echilibrate și bazate pe dovezi, care să acopere diferite faze ale gestionării riscurilor de dezastre (DRM). O măsură importantă în acest sens a constat în finalizarea evaluării naționale a riscurilor, concentrându-se asupra a 10 hazarduri prioritare pentru a completa lacunele în materie de cunoștințe și pentru a stabili un nivel de referință pentru informații. România a aprobat, de asemenea, Planul național de gestionare a riscului de dezastre în 2021, care se referă la condițiile favorizante legate de finanțarea UE în temeiul Cadrului Financiar Multianual 2021-2027 (CFM). Acestea, precum și alte documente strategice axate pe sectoare și/sau hazarduri specifice, formează o bază solidă pentru elaborarea unei strategii naționale de reducere a riscului de dezastre (SNRRD) care să cuprindă toate hazardurile, fazele/aspectele DRM; și diferitele părți interesate în conformitate cu SFDRR.

Acest raport își propune să sprijine Guvernul României în eforturile sale de a elabora o SNRRD. Exemplele internaționale analizate și incluse în acest raport demonstrează că elaborarea strategică a obiectivelor pentru RRD este esențială pentru creșterea gradului de conștientizare a publicului cu privire la această agendă și stabilirea unei căi de implementare a priorităților specifice. Cu toate acestea, rezultatele documentelor strategice depind de multe elemente specifice fiecărei țări, cum ar fi cadrul instituțional și juridic, inclusiv structurile de coordonare, angajamentul politic și conducerea, consultările/contribuțiile părților interesate înainte și după adoptarea strategiei, fondurile alocate pentru implementare și, în cele din urmă, mecanismele de monitorizare/raportare stabilite.

Prezentul raport se axează pe aceste elemente printr-o analiză a mai multor studii de caz. Deși fiecare dintre cele 11 studii de caz (Anexa 1) poate prezenta o varietate de aspecte care sunt utile pentru procesul de elaborare a SNRRD, exemplele selectate sunt evidențiate în conformitate cu aspectele specifice relevante pentru România, inclusiv procesele de consultare înainte de strategie, mecanismele de coordonare, rolul Platformei naționale pentru RRD, conținutul/structura strategiei (inclusiv elementele structurale și nestructurale), și sinergiile cu adaptarea la schimbările climatice (ASC) și aspectele privind comunicarea/promovarea.

Deși nu există un model unic și niciun exemplu „perfect” de SNRRD, există bune practici care pot ghida eforturile României în acest sens. În continuare sunt prezentate cele cinci recomandări principale cu o listă extinsă care se află în Capitolul 3. Figura 1 prezintă o propunere de proces pe care autoritățile române o pot lua în considerare pentru elaborarea SNRRD.

În primul rând, România ar putea lua în considerare un proces amplu de consultare pentru a defini viziunea și domeniul de aplicare al viitoarei strategii de RRD. Prin valorificarea realizărilor recente cu RO-RISC și Planul național de gestionare a riscului de dezastre, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU) poate desfășura procesul de consultare, asigurând sprijinul necesar din partea comunității profesionale și neprofesionale extinse pentru pașii care vor urma. După cum arată acest raport, țări precum Suedia, Noua Zeelandă și Australia au beneficiat semnificativ de pe urma eforturilor depuse pentru a derula consultări ample cu factorii interesați în cadrul procesului de elaborare a strategiilor de RRD. Rezultatele procesului de consultare pot ghida realizarea structurii SNRRD pentru a reflecta nevoile reale ale societății românești. Există, de asemenea, oportunități de utilizare a mecanismelor disponibile pentru a beneficia de asistență externă cu privire la elaborarea SNRRD, cum ar fi instrumentul de evaluare oferit de UNDRR și programul de evaluare inter pares al Mecanismului de Protecție Civilă al Uniunii (UCPM). Bulgaria este, de exemplu, o țară care a folosit astfel de mecanisme de sprijin.

În al doilea rând, procesul de dezvoltare a strategiei trebuie să valorifice mecanismele de coordonare existente pentru pregătirea și implementarea acesteia. Acest raport arată că, dacă Platforma Națională pentru RRD este stabilită ca un forum care unește decidenții cu privire la politici publice, mediul academic și specialiștii, aceasta poate fi un mecanism destul de eficient pentru planificarea și implementarea SNRRD. Croația, Elveția și Macedonia de Nord oferă lecții valoroase în acest sens. Experiența internațională arată că este important să se asigure continuitatea rețelelor și a grupurilor de lucru incluse în elaborarea/implementarea SNRRD, atribuindu-le roluri și responsabilități clare. Ca și în cazul Germaniei, nu este suficient doar să formăm un grup de lucru și să ne așteptăm ca acesta să dea rezultate. Grupul de lucru și membrii acestuia trebuie să fie motivați în mod constant, iar capacitățile lor trebuie să se dezvolte continuu pentru a produce rezultate.

În al treilea rând, SNRRD trebuie să creeze sinergii cu alte agende, inclusiv cu agenda Adaptării la schimbările climatice (ASC) și Agenda pentru dezvoltarea durabilă, precum și să integreze măsuri diversificate. Elaborarea SNRRD este o oportunitate de a consolida conexiunile dintre agendele DRM și ASC, așa cum este cazul în Austria. Asocierea măsurilor structurale și nestructurale (inclusiv legislative, de politici, de comunicare/promovare, etc.) poate contribui la implementarea agendei reformei și la transformarea sistemelor DRM pentru a deveni mai proactive și mai informate cu privire la riscuri. Exemplul Serbiei arată că elaborarea unui set echilibrat de măsuri poate facilita atât realizarea investițiilor proiectate (cum ar fi infrastructura mare), cât și implementarea agendei reformei sau elaborarea de materiale informaționale privind riscurile, ce pot fi utile pentru intervenții ulterioare. Serbia este, de asemenea, un exemplu privind modul în care poți avea o strategie care să implice atât organizațiile naționale, cât și pe cele internaționale în implementarea acestor măsuri. Muntenegru oferă, de asemenea, un exemplu interesant de structură SNRRD de luat în considerare.

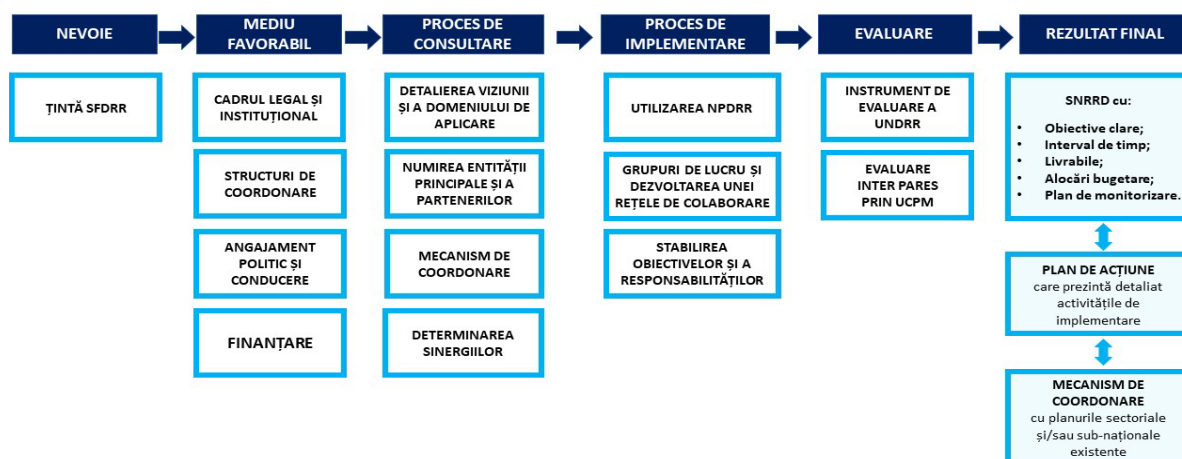
În al patrulea rând, pentru a evita crearea SNRRD precum o declarație de intenții bune, dar cu șanse limitate de implementare, sunt necesare alocări bugetare, stabilirea unor perioade de implementare clare, precum și un proces transparent de monitorizare și evaluare. Experiența arată că acest lucru este dificil pentru multe țări. SNRRD trebuie să includă obiective precise, alături de intervale de timp necesare pentru atingerea acestora, precum și rezultate scontate clare ce sunt susținute prin alocări bugetare și mecanisme de monitorizare și evaluare. Programul Național de Gestionare a Riscului de Dezastre din Serbia oferă un bun exemplu în acest sens. Din exemplele internaționale analizate, majoritatea strategiilor sunt complementate de un plan de implementare.

Perioada acoperită de aceste planuri variază de la un an la întregul interval de timp acoperit de strategie. O abordare similară este adoptată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației (MDLPA) în cazul elaborării Strategiei Naționale de Reducere a Riscului Seismic în România (SNRRS).

În al cincilea rând, strategiile pot servi drept instrumente de comunicare și de conștientizare pentru a ajunge la un public mai larg. Limbajul clar, aspectul atrăgător prin grafică și informațiile relevante pentru un public mai larg pot ajuta strategia să servească drept instrument de creștere a gradului de conștientizare și de comunicare. Mai mult, publicarea on-line a unui pachet de informații accesibile și sub formă de informare succintă, hărți interactive sau utilizând alte metode de vizualizare modernă și/sau interactivă pentru a prezenta informații în legătură cu strategia poate contribui la comunicarea constatărilor, a rezultatelor așteptate și la diseminarea celor mai importante informații către diferite segmente ale societății. Printre țările care au documente strategice bine concepute și atrăgătoare se numără Noua Zeelandă și Australia.

Figura 1. Procesul propus pentru elaborarea unei strategii naționale de RRD

Sursa: Autorii.

INTRODUCERE ȘI METODOLOGIE

Despre Raport

Prezentul raport face parte din Acordul de Servicii de Asistență Tehnică Rambursabile (RAS) intitulat „Strategia de reducere a riscurilor de dezastre pentru România”. Acest acord între IGSU din cadrul MAI al Guvernului României și Banca Mondială a intrat în vigoare la data de 30 iunie 2020. RAS se concentrează pe două domenii largi de activități, care includ (a) dezvoltarea SNRRD, și (b) dezvoltarea capacității.

Acest raport este rezultatul realizat în cadrul Activității 1 (b), în cadrul căreia Banca Mondială sprijină IGSU prin „pregătirea unui studiu privind strategiile de RRD a aproximativ cinci (5) alte State Membre (SM) relevante ale UE pentru a identifica cele mai bune practici, cu scopul de a recunoaște elemente specifice care ar putea fi integrate în Strategia Națională de RRD din România”(acordul RAS). Aceste elemente se referă la organizare și cooperare, la factorii care determină o bună aplicare și implementare, precum și la informațiile privind măsurile structurale și nestructurale. Acest raport corespunde Livrabilului 2 al Acordului RAS.

Metodologie

Acest raport se bazează pe o serie de termeni și concepte legate de DRM (a se vedea Anexa 1). În timp ce terminologiile UNDRR, ale Comisiei Europene (CE) și Băncii Mondiale diferă ușor în unele cazuri și reflectă cadrele specifice legislative, strategice și instituționale ale țărilor, acest raport este aliniat la terminologia UNDRR. În consecință, „RRD are ca scop prevenirea riscurilor de noi dezastre, reducerea riscurilor de dezastre existente și gestionarea riscurilor reziduale, toate acestea contribuind la consolidarea rezilienței și, prin urmare, la realizarea dezvoltării durabile. RRD este obiectivul politicii de DRM, iar țelurile și obiectivele sale sunt definite în strategiile și planurile de RRD”, în timp ce prin DRM se face referire la „aplicarea politicilor și strategiilor de RRD pentru prevenirea riscurilor noi de dezastre, reducerea riscurilor de dezastre existente și gestionarea riscurilor reziduale, contribuind la consolidarea rezilienței și reducerea pierderilor cauzate de dezastre.”

Acest raport este rezultatul unei analize documentare și a unor consultări selective. Raportul se bazează pe consultări cu autoritățile de protecție civilă care au fost desfășurate în cadrul portofoliului extins al Băncii Mondiale în domeniul DRM în regiunea UE. De asemenea, include o serie de interviuri pe care Banca Mondială le-a realizat între noiembrie și decembrie 2020 cu autoritățile publice implicate în protecție civilă/DRM în Austria, Bulgaria, Croația, Franța, Italia, Lituania, Spania și Suedia, precum și rezultatele unor sondaje derulate în cadrul autorităților publice relevante din Norvegia, Olanda, Republica Slovacă, și Polonia. Raportul s-a bazat, de asemenea, pe informații prezentate în cadrul consultărilor efectuate cu reprezentanții UNDRR la Geneva.

Analiza documentară a luat în considerare o serie de documente și studii disponibile publicului în diferite țări din Europa și la nivel global (Anexa 3). Cele 11 țări luate în considerare în detaliu sunt State Membre ale UE (Austria, Bulgaria, Croația, Germania și Suedia), țări europene (Macedonia, Muntenegru, Serbia, și Elveția) și țări din afara Europei (Australia și Noua Zeelandă). Aspectele selectate din aceste studii de caz sunt rezumate în Capitolul 2, în timp ce informații mai detaliate/structurate sunt prezentate în Anexa 1. Selecția a fost realizată pe baza experienței acestor țări în planificarea strategică a RRD și aplicarea potențială a acestei experiențe în contextul românesc.

Analiza documentară inițială a luat în considerare aproximativ 20 de țări concentrându-se pe similitudinea în ceea ce privește riscurile și sistemele DRM, iar constatările cheie sunt prezentate în Anexa 2.

Studiul se bazează, de asemenea, pe rezultatele inițiale ale Livrabilului RAS 1 „Raport privind analiza cadrului juridic, de reglementare, și instituțional care reglementează RRD în România”, care a fost elaborat în paralel cu acest raport.

Structura raportului

Prezentul raport începe cu un rezumat executiv și o introducere/metodologie, urmate de Capitolul 1 care se concentrează pe informații generale și pe bunele practici legate de strategiile de RRD. Capitolul 2 evidențiază perspectivele oferite de analiza studiilor de caz la nivel de țară, iar Capitolul 3 rezumă principalele observații și recomandări generale; urmate de informații suplimentare prezentate în Anexe.

CAPITOLUL 1. STRATEGIILE NAȚIONALE DE REDUCERE A RISCULUI DE DEZASTRE

Acest capitol sintetizează contextul global, regional și național legat de elaborarea strategiilor naționale de RRD, precum și liniile directe, instrumentele și politicile elaborate de UNDRR și de CE care susțin procesul de elaborare a strategiilor naționale de RRD. Capitolul cuprinde și o scurtă descriere a unora dintre activitățile desfășurate în România, care pot servi drept bază pentru viitoarea SNRRD a României. În cele din urmă, capitolul oferă informații generale referitoare la elaborarea documentelor strategice de politică și prezintă pe scurt două proiecte regionale relevante.

Context global: Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscului de dezastre

În spectrul larg de instrumente utilizate de guvernele din întreaga lume, strategiile naționale și locale de RRD reprezintă baza tuturor acțiunilor formalizate pentru reducerea riscurilor de dezastre și crearea rezilienței. SFDRR 2015–2030 recunoaște rolul principal al guvernelor în acest proces și le încurajează să „adopte și să implementeze strategii și planuri naționale și locale de RRD, pentru diferite termene, cu ținte, indicatori și intervale de timp, menite să prevină crearea de riscuri, reducerea riscului existent și consolidarea rezilienței economice, sociale, de sănătate și de mediu” (SFDRR, punctul 27b). Recunoscând importanța planificării strategice în domeniul RRD, una dintre cele șapte ținte globale ale SFDRR, Ținta E, este dedicată creșterii substanțiale a numărului de țări cu strategii naționale și locale de RRD până în 2020. Pentru a monitoriza Ținta E, au fost identificați doi indicatori de raportare, aceștia fiind prezentați în Tabelul 1.

Tabelul 1. Indicatori de monitorizare pentru Ținta E a SFDRR

Nr.	Indicatori de măsurare la nivel global
E-1	Numărul de țări care adoptă și implementează strategii de reducere a riscului de dezastre în conformitate cu Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscului de dezastre
E-2	Procentul administrațiilor publice locale care adoptă și implementează strategii de reducere a riscului de dezastre în conformitate cu strategiile naționale. <i>Ar trebui furnizate informații cu privire la nivelurile adecvate ale administrației aflate sub nivelul național cu responsabilitate pentru reducerea riscului de dezastre.</i>

Sursa: UNDRR.2017. *Orientări tehnice pentru monitorizarea și raportarea progreselor înregistrate în atingerea țintelor globale ale Cadrului de la Sendai pentru reducerea riscului de dezastre.*

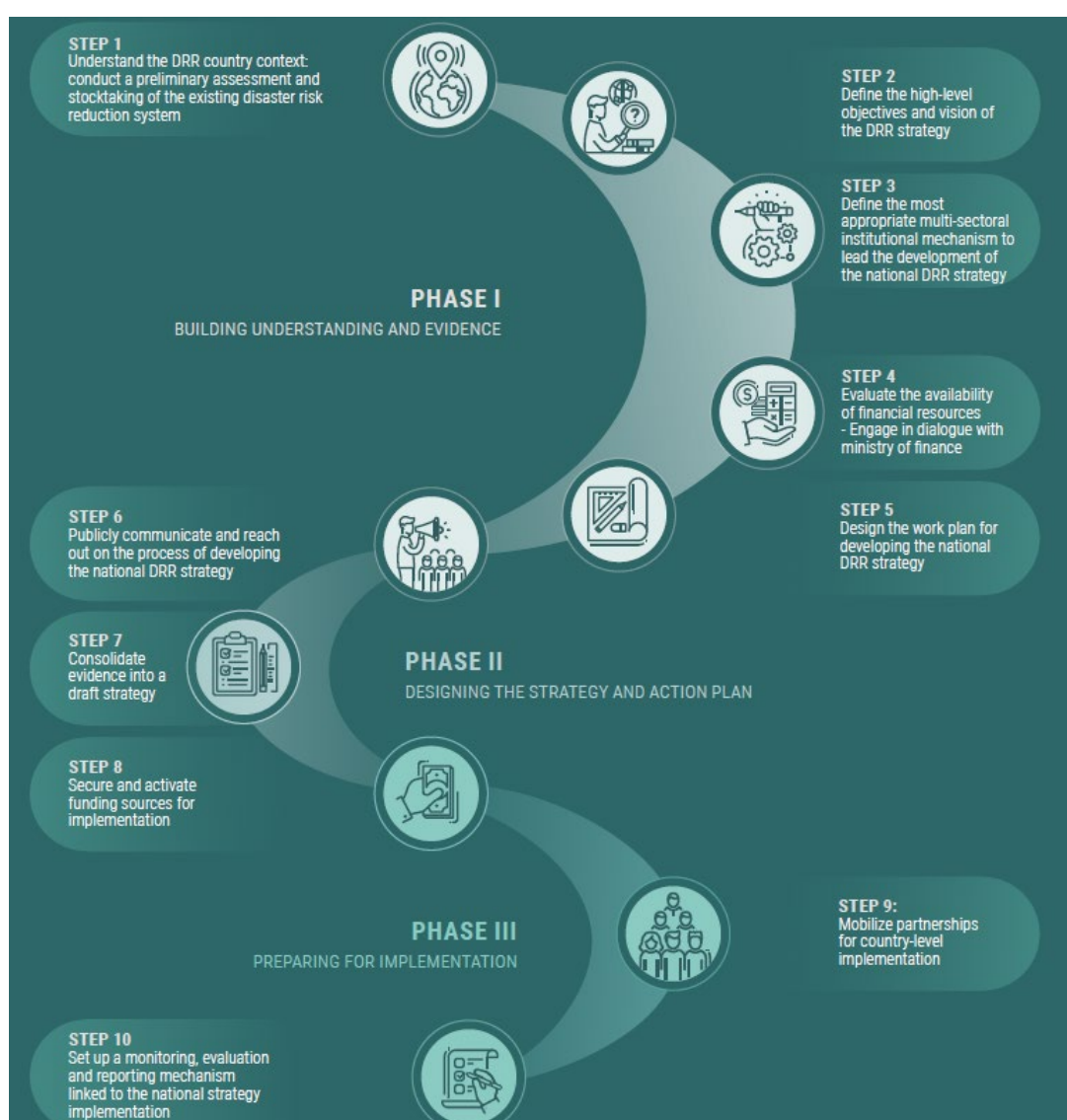
„Orientările tehnice pentru monitorizarea și raportarea progreselor înregistrate în atingerea țintelor globale ale Cadrului de la Sendai pentru reducerea riscului de dezastre” (UNDRR 2017) ajută responsabilii pentru politici publice și legiferanții să înțeleagă mai bine cerințele pentru atingerea Țintei E și monitorizarea implementării sale. Orientările tehnice specifică 10 elemente cheie care trebuie luate în considerare pentru a realiza alinierea necesară cu SFDRR:

1. Definierea termenelor cu ținte, indicatori, și intervale de timp.
2. Prevenirea apariției riscului.
3. Reducerea riscului existent.
4. Consolidarea rezilienței economice, sociale, de sănătate și de mediu.
5. Înțelegerea riscului de dezastre.
6. Consolidarea guvernării în materie de risc de dezastre pentru o bună gestionare a acestuia.
7. Investirea în RRD pentru reziliență.

8. Intensificarea activităților de pregătire în caz de dezastre pentru un răspuns eficient și pentru îmbunătățirea capacității de acțiune după un dezastru pentru o mai bună redresare, reabilitare și reconstrucție.
9. Promovarea coerenței politicilor relevante pentru RRD, cum ar fi: dezvoltarea durabilă, eradicarea sărăciei și schimbările climatice.
10. Adoptarea unor mecanisme de monitorizare periodică, de evaluare și de raportare publică a progreselor înregistrate.

Un sprijin suplimentar în atingerea Țintei E este oferit prin instrumentul UNDRR „Dezvoltarea strategiilor naționale de RRD: Cuvinte în acțiune” (2019¹). Instrumentul se bazează pe câteva principii de bază și pe cele 10 elemente cheie de mai sus. Instrumentul oferă, de asemenea, 10 pași de orientare către elaborarea strategiei naționale, așa cum se arată în Figura 2.

Figura 2. Pași de îndrumare în elaborarea SNRRD

Sursa: UNDRR.2019. *Elaborarea strategiilor naționale de RRD: Cuvinte în acțiune*.

¹UNDRR. 2019. „Elaborarea strategiilor naționale de RRD: Cuvinte în acțiune” [.Link](#).

Note de traducere: FAZA I – DOBÂNDIREA ÎNȚELEGERII ȘI A DOVEZILOR: PASUL 1 Înțelegerea contextului de țară privind RRD: Realizarea unei evaluări preliminare și analizarea sistemului existent de reducere a riscului de dezastre; PASUL 2 Definirea obiectivelor la nivel înalt și a viziunii privind strategia de RRD; PASUL 3 Definirea celui mai adecvat mecanism instituțional multi-sectorial care să conducă dezvoltarea strategiei naționale de RRD; PASUL 4 Evaluarea disponibilității resurselor financiare – implicarea în dialog cu Ministerul Finanțelor; PASUL 5 Elaborarea planului de lucru pentru elaborarea strategiei naționale de RRD; FAZA II – ELABORAREA STRATEGIEI ȘI A PLANULUI DE ACȚIUNE: PASUL 6 Comunicarea publică și interacțiuni cu factori interesați cu privire la procesul de elaborare al strategiei naționale de RRD; PASUL 7 Consolidarea informațiilor / dovezilor într-un proiect de strategie; PASUL 8 Obținerea și activarea bugetului necesar implementării; FAZA III – PREGĂTIREA PENTRU IMPLEMENTARE: PASUL 9 Mobilizarea parteneriatelor pentru implementarea la nivel de țară; PASUL 10 Înființarea mecanismului de raportare, evaluare și monitorizare corelat cu implementarea strategiei naționale.

În plus, ca parte a sprijinului său pentru acest proces, Biroul UNDRR pentru Europa și Asia Centrală (UNDRR-ROE) a elaborat un instrument de evaluare care ajută la alinierea unei strategii specifice de RRD cu SFDRR. Instrumentul folosește un total de 75 de sub-indicatori și indicatori de realizare și este aplicat la cererea guvernului pentru UNDRR-ROE. La primirea cererii, UNDRR-ROE instituie un comitet de evaluare alcătuit din persoanele de contact la nivel național din țările europene membre ale Cadrului de la Sendai, din membri ai Grupului consultativ european pentru știință și tehnologie, precum și din experți relevanți, cu scopul de a utiliza instrumentul de evaluare pentru a revizui proiectele sau strategiile naționale existente și de a furniza guvernelor recomandări și sugestii. Comitetul de evaluare este invitat să precizeze dacă și cum sunt implementați indicatorii în activitățile de RRD existente sau cum sunt aceștia planificați în acțiuni concrete care urmează să fie realizate în timpul implementării strategiei. Procesul oferă, de asemenea, o atenție deosebită acordată mecanismelor de implementare, precum și instrumentelor existente pentru evaluare și monitorizare. Evaluarea este completată de o listă de verificări, care are ca scop specificarea modului în care strategia are în vedere elementele de bază, precum și un set de observații care trebuie luate în considerare de către autoritățile naționale pentru următoarele versiuni ale documentului.

Deși nu face parte din obiectivul acestui raport, Strategia Internațională a Națiunilor Unite pentru Reducerea Dezastrelor (UNISDR) oferă o gamă largă de manuale și instrumente care pot fi utilizate pentru dezvoltarea strategiilor de RRD la nivel local. Acestea includ următoarele:

- Zece elemente esențiale privind îmbunătățirea rezilienței urbane²
- Cum să sporim reziliența orașelor: Un manual pentru liderii administrației locale (ediția 2017)³
- Grila de evaluare în materie de reziliență în caz de dezastre pentru orașe⁴
- Ghidul "Cuvinte în acțiune": Ghid de implementare pentru strategii locale de reducere a riscurilor de dezastre și reziliență⁵

La nivel global, o serie de orașe au elaborat strategii de reziliență la nivel de oraș care iau în considerare o serie de hazarduri, diferite grupuri sociale și funcții urbane. Printre orașele cu astfel de strategii se află, de exemplu: Mexico City (Mexic), Santiago de Chile (Chile), Santiago de los Caballeros (Republica Dominicană), San Francisco (Statele Unite), Salonic (Grecia) și Wellington (Noua Zeelandă).

---

² UNISDR. 2019. Zece elemente esențiale privind îmbunătățirea rezilienței urbane. [Link.](#)

³ UNISDR. 2017a. *Cum să sporim reziliența orașelor: Un manual pentru liderii administrației locale.* [Link.](#)

⁴ UNISDR. 2017b. *Grila de evaluare în materie de reziliență în caz de dezastre pentru orașe.* [Link.](#)

⁵ Hardoy, Jorgelina, María Evangelina Filippi, Ebru Gencer, Braulio Eduardo Morera, și David Satterthwaite. 2019. *Ghidul "Cuvinte în acțiune": Ghid de implementare pentru strategii locale de reducere a riscurilor de dezastre și reziliență.* UNDRR. [Link.](#)

Principalele lecții învățate:

- Ținta E a SFDRR urmărește creșterea în mod substanțial a numărului de țări cu strategii naționale și locale de RRD până în 2020.
- Se așteaptă ca strategiile naționale și locale de RRD să fie aliniată cu SFDRR.
- Există diverse instrumente și materiale de îndrumare disponibile pentru a realiza alinierea cu SFDRR.
- Administrațiile naționale pot învăța și din strategiile de reziliență la nivel de oraș.

Contextul Uniunii Europene: Planul de acțiune al Comisiei Europene și condițiile favorizante

În ceea ce privește DRM, UE rămâne în concordanță cu principiul solidarității și cu Articolul 196 din Tratatul privind funcționarea UE, în care chestiunile de protecție civilă rămân în cadrul jurisdicției administrațiilor naționale, în timp ce UE își propune să sprijine, să coordoneze, sau să completeze eforturile acestora, în conformitate cu Articolul 6 al aceluiași tratat. Având obiective clar stabilite în ceea ce privește prevenirea și pregătirea în cadrul Statelor sale Membre (SM)/Participante (SP), stabilite prin Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un Mecanism de Protecție Civilă al Uniunii (UCPM), CE a elaborat măsuri de sprijinire a operaționalizării principiilor SFDRR. Pentru implementarea SFDRR, CE, condusă de Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene (DG ECHO), sprijină Statele Membre ale UE și țările terțe în ceea ce privește implementarea SFDRR, prin furnizarea de mecanisme de consolidare a capacităților UCPM ale SM/SP.

Deși nu este parte semnatară a SFDRR, CE a fost unul dintre principalii susținători în negocierile privind elaborarea sa. Participarea activă a CE la acest proces a permis ca multe dintre recomandările SFDRR să servească drept bază pentru politicile și programele DRM în cadrul UE. În 2016, CE a publicat „Planul de acțiune al Cadrului de la Sendai privind reducerea riscului de dezastre 2015–2030: o abordare în cunoștință de cauză cu privire la riscul de dezastre pentru toate politicile UE”, care identifică următoarele domenii principale de intervenție:

1. Consolidarea cunoștințelor privind riscurile legate de politicile UE
2. Adoptarea participării la nivelul întregii societăți în domeniul DRM
3. Promovarea investițiilor UE în materie de risc
4. Sprijinirea dezvoltării unei abordări holistice a DRM

Elaborarea strategiilor naționale și locale de RRD face parte din Domeniul Principal 2 al planului de acțiune: „Participarea întregii societăți la DRM”. Sprijinirea elaborării unor strategii locale și naționale incluzive de RRD, cu implicarea activă a actorilor locali – autorități, comunități, și societatea civilă – este identificată în cadrul planului de acțiune ca o măsură specifică care urmează să fie adoptată de către CE. Această măsură este împărțită în două obiective separate care trebuiau atinse până în 2020:

1. Asigurarea schimbului regulat de bune practici în ceea ce privește elaborarea și implementarea unei strategii și a unui plan local și național atotcuprinzătoare pentru RRD.
2. Sprijinirea elaborării de strategii naționale de prevenire și pregătire prin asistență de vecinătate în cel puțin 10 țări și prin asistență pentru dezvoltare în cel puțin 20 de țări dintre cele mai vulnerabile, cele mai puțin dezvoltate și cele mai mici state insulare în curs de dezvoltare.

Pentru Statele Membre ale UE care elaborează strategii naționale de RRD, există procese menite să le ofere asistență, cum ar fi evaluările inter pares voluntare în materie de protecție civilă sau programul de „schimb de experți”. Viitoarea Rețea pentru schimbul de cunoștințe privind protecția civilă va fi un instrument adițional ce vine în sprijinul SM și SP ale UCPM. În acest sens, CE le va sprijini pe acestea prin proiecte de prevenire și pregătire, precum și prin misiuni de consiliere în situații non-urgente și în situații post-urgente. CE respectă rolul principal al UNDRR în furnizarea de îndrumare privind SFDRR și dezvoltarea strategiilor naționale și locale de RRD. Prin participarea activă și sprijinul acordat Forumului European pentru RRD, CE își continuă angajamentul față de prioritățile de acțiune ale SFDRR.

Alte motive pentru aplicarea unei abordări strategice în domeniul RRD constau în prevederi specifice pe care Statele Membre ale UE trebuie să le îndeplinească pentru a accesa diverse fonduri UE. Utilizarea Fondului European de Dezvoltare Regională, a Fondului Social European Plus, a Fondului de coeziune, a Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime, a Fondului pentru azil și migrație, a Fondului pentru securitate internă și a Instrumentului pentru managementul frontierelor și al vizelor, așa cum s-a sugerat odată cu următoarea politică, va depinde de îndeplinirea condițiilor favorizante pentru crearea unui cadru DRM eficient. Acest lucru presupune existența unui plan național sau regional privind DRM, în conformitate cu strategiile existente de adaptare la schimbările climatice; descrierea măsurilor de prevenire, pregătire, și răspuns în caz de dezastre pentru a aborda principalele riscuri identificate; și existența informațiilor privind resursele și mecanismele bugetare și de finanțare disponibile pentru acoperirea costurilor de exploatare și întreținere legate de prevenire, pregătire și răspuns.⁶

În 2020, CE a prezentat o propunere de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE, care vizează “consolidarea unei abordări transsectoriale și societale a pregătirii în ceea ce privește gestionarea riscurilor de dezastre transfrontaliere, inclusiv stabilirea unui scenariu de referință și a unor elemente de planificare la nivel european” precum și “majorarea investițiilor în materie de pregătire la nivelul Uniunii și simplificarea în continuare a execuției bugetare.”⁷ La data de 16 septembrie 2020, Parlamentul a adoptat poziția sa privind consolidarea UCPM, menționând că „PE clarifică sensul obiectivelor UE privind reziliența în caz de dezastre ca fiind obiective stabilite pentru sprijinirea acțiunilor de prevenire și pregătire care îmbunătățesc capacitatea de a face față dezastrelor cu efecte transfrontaliere. Aceste obiective ar trebui luate în considerare de planurile respective de gestionare a riscurilor de dezastre ale Statelor Membre.”⁸ La data de 17 februarie 2021, Consiliul, în cadrul Comitetului Reprezentanților Permanenți (*Comité des Représentants Permanents*, COREPER), a confirmat textul final și mai târziu, la data de 25 februarie 2021, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a Parlamentului European (ENVI) a adoptat acordul provizoriu. Se preconizează că Parlamentul va vota cu privire la noua propunere a UCPM în plen până la sfârșitul lunii

---

⁶Comisia Europeană. 2018. *Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European Plus, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de instituire a unor norme financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil și migrație, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului pentru managementul frontierelor și vize COM/2018/375 final - 2018/0196 (COD)*. 29 mai 2018. [Link](#).

⁷Comisia Europeană. 2020. *Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii*. 2 iunie 2020. [Link](#).

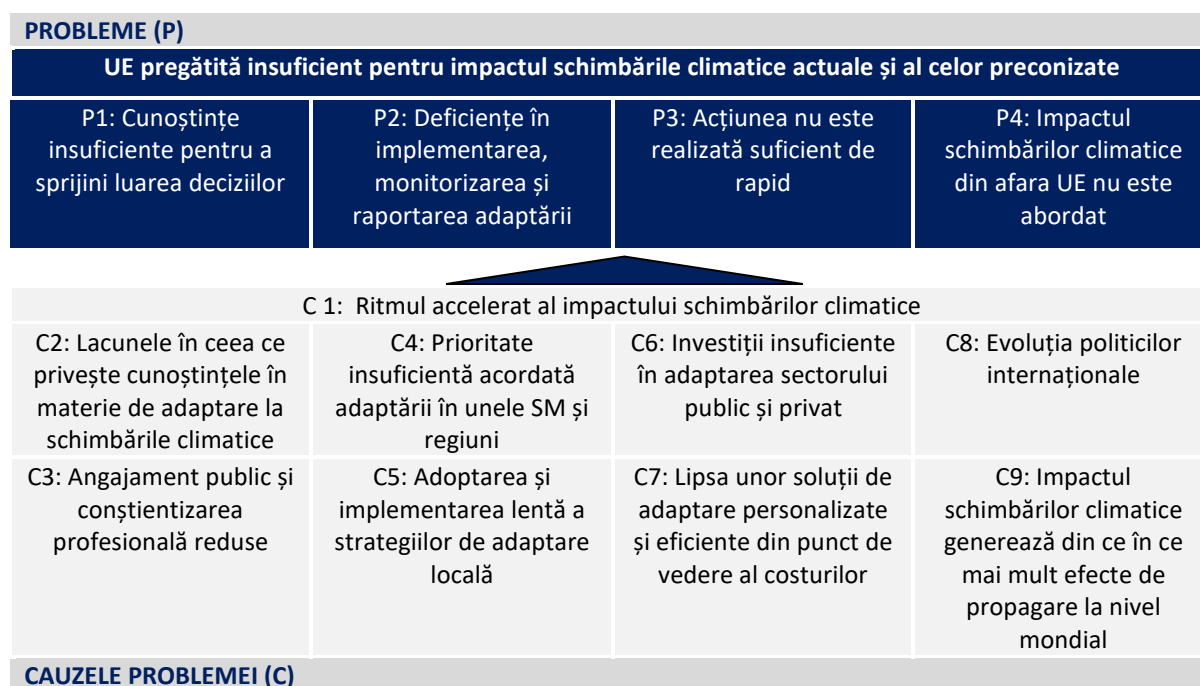
⁸Comisia Europeană. 2021. *Mersul trenului legislativ: O Europă mai puternică în lume: Mecanismul de protecție civilă al Uniunii 2021–2027*. [Link](#).

aprilie, urmată de votul din cadrul Consiliului de la începutul lunii mai. Intrarea în vigoare este preconizată pentru mijlocul lunii mai 2021.⁹

Un raport recent al CE oferă informații privind legătura dintre reducerea riscului de dezastre și agenda mai amplă privind schimbările climatice.¹⁰ Figura 3 enumeră principalele provocări pe care Strategia europeană privind adaptarea la schimbările climatice încearcă să le abordeze. Aceste provocări sunt relevante și pentru sectorul RRD, în special constrângerile legate de implementarea instituțională, monitorizare și raportare, implicarea publicului, localizare, finanțare și prioritizare. Acestea ar trebui luate în considerare de către Statele Membre ale UE atunci când elaborează strategii de RRD.

Figura 3. Definirea problemei pentru strategia UE de adaptare la schimbările climatice

Sursa: Comisia Europeană/Direcția Generală Acțiune Climatică 2021.

Principalele lecții învățate

- CE susține obiectivele SFDRR. „Planul de acțiune specific al CE privind RRD până în 2020” sprijină, printre altele, procesul de elaborare a strategiilor naționale și locale de RRD în SM ale UE. Decizia cu privire la necesitatea și modalitatea de elaborare a unei strategii de RRD rămâne la latitudinea Guvernului.
- CE asistă SM/SP UCPM să dezvolte sisteme DRM eficiente printr-un set de politici, publicații și mecanisme.
- Pentru CFM 2021–2027 sunt stabilite condiții favorizante pentru accesarea fondurilor UE prin prezentarea unui sistem DRM eficient. Planurile/strategiile DRM sunt o parte importantă a sa.
- CE încurajează crearea legăturilor necesare între RRD și ASC, inclusiv la nivel strategic.

⁹Comisia Europeană. 2021.

¹⁰ Comisia Europeană/Direcția Generală Acțiune Climatică. 2021. *Evaluarea ex-ante a impactului noii strategii europene privind adaptarea la schimbările climatice.* [Link](#).

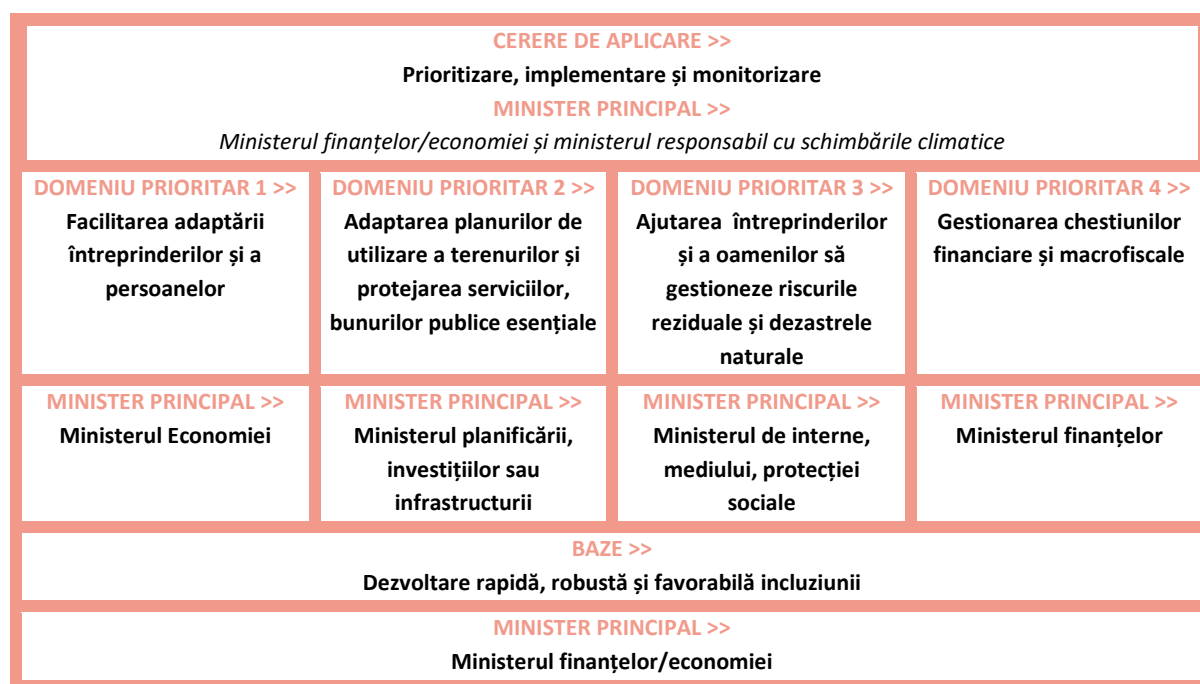
Operaționalizarea strategiilor și redresare post-COVID-19

Principiile de adaptare ale Băncii Mondiale ce se regăsesc în "Ghidul pentru elaborarea strategiilor de adaptare la schimbările climatice și reziliență" (2020) sunt, de asemenea, relevante deoarece oferă principii directoare, exemple de acțiuni specifice și indicatori de luat în considerare.¹¹ Cele șase linii directoare pentru integrarea ASC, care sunt relevante și pentru DRM, sunt după cum urmează:

1. Asigurarea unor baze reziliente prin dezvoltarea rapidă și favorabilă incluziunii
2. Facilitarea adaptării firmelor și a oamenilor
3. Adaptarea utilizării terenurilor și protejarea activelor și a serviciilor publice critice
4. Creșterea capacității oamenilor de a face față șocurilor și de a își reveni în urma acestora
5. Anticiparea și gestionarea riscurilor macroeconomice și fiscale
6. Asigurarea implementării eficiente prin prioritizare și monitorizare continuă

Ghidul menționează că trebuie evitate măsurile precise care sunt concepute pentru un scenariu specific, întrucât intervențiile robuste și flexibile sunt mai potrivite pentru incertitudinea specifică schimbărilor climatice din viitor. Pentru a sprijini elaborarea acestor strategii, ghidul oferă diverse instrumente practice (inclusiv întrebări de verificare, seturi de instrumente, indicatori și ținte), precum și studii de caz. Acest lucru înlesnește țărilor identificarea nevoilor lor specifice și definirea obiectivelor strategice cheie pentru a pregăti un plan de acțiune și indicatori pentru măsurarea performanței. Figura 4 prezintă elementele de bază (și setul de instrumente) de adaptare și reziliență prezentate în ghid.

Figura 4. Elementele de bază (și setul de instrumente) de adaptare și reziliență

Sursa: Hallegatte, Maruyama Rentschler, și Rozenberg. 2020.

În ceea ce privește redresarea post-COVID-19, în martie 2021, Banca Mondială a prezentat documentul intitulat „De la răspunsul la criza COVID-19 la redresare rezilientă - salvarea de vieți și

¹¹ Hallegatte, S., Maruyama Rentschler, J. E., și Rozenberg, J. 2020. *Principii de adaptare: Un ghid pentru elaborarea strategiilor de adaptare la schimbări climatice și reziliență*. Banca Mondială. [Link](#).

a mijloacelor de trai susținând în același timp o dezvoltare prietenoasă cu mediul înconjurător, rezilientă și favorabilă incluziunii (GRID). La nivel global, pandemia de COVID-19, împreună cu criza pe termen lung cauzată de schimbările climatice, a exacerbât vulnerabilitățile, a perturbat mijloacele de trai și a scos la suprafață numeroase provocări sociale și economice. Abordarea GRID (evidențiată în Figura 5) se propune a fi utilizată pentru a realiza „o redresare durabilă și echitabilă”, precum și o „paradigmă de dezvoltare pe termen lung”, care recunoaște efectul transsectorial și de răspândire al crizelor, în special asupra populației celei mai vulnerabile.¹² În conformitate cu abordarea GRID, este esențial ca țările care elaborează politicile de reziliență să includă adaptarea la schimbările climatice în strategiile de dezvoltare. Acest lucru poate fi înlesnit prin:

- Luarea deciziilor și planificarea în cunoștință de cauză cu privire la riscul de dezastre și anume, prin investiții în obținerea de date privind hazardurile și riscurile, în platforme de gestionare a activelor și în instrumente de luare a deciziilor.
- Măsuri de reducere a riscurilor cu accent pe reziliența infrastructurii, planuri de amenajare a teritoriului bine informate cu privire la riscul de dezastre, sisteme de irigații și soluții bazate pe natură, care oferă simultan beneficii pentru bunăstarea umană și biodiversitate.
- Gestionarea eficientă a riscurilor reziduale prin stabilirea unor protocoale de răspuns în caz de urgență, finanțarea riscului de dezastre, măsuri sociale pentru a răspunde rapid la șocuri și soluții de transfer al riscurilor, cum ar fi scheme de asigurare sau obligațiuni pentru situații de catastrofă.¹³

Figura 5. Abordarea dezvoltării ecologice, reziliente și favorabile incluziunii (GRID)

	ABORDARE PRIETENOASĂ CU MEDIUL ÎNCONJURĂTOR	ABORDARE REZILIENTĂ	ABORDARE FAVORABILĂ INCLUZIUNII
Trei dimensiuni ale GRID	Investiți în soluții care susțin capitalul natural, inclusiv clima, pentru a vă asigura că deciziile de astăzi sunt reziliente și nu subminează creșterea de mâine.	Investiți în gestionarea riscurilor pentru a preveni și a vă pregăti pentru schimbările climatice, pandemii, hazarduri naturale, șocuri socio-economice și financiare.	Investiți în capital uman și promovarea de politici pentru o creștere favorabilă incluziunii, pentru a crea locuri de muncă și pentru a combate exclusiunea și inegalitatea.
	>> Realizarea tranzițiilor în trei sisteme strategice: <ul style="list-style-type: none"> • Sistemul alimentar și de utilizare a terenurilor (agricultură, apă și păduri) • Transport durabil și infrastructură urbană • Sistemul energetic 	>> Integrarea principiilor de gestionare a riscurilor în toate sectoarele, inclusiv infrastructură, orașe, sisteme sociale, furnizarea de servicii și stabilitatea macro: <ul style="list-style-type: none"> • Identificarea riscului • Reducerea riscului • Gestionarea riscului rezidual • Includerea grupurilor vulnerabile 	>> Stimularea capitalului uman ca bază pentru prosperitate comună: <ul style="list-style-type: none"> • Sănătate, educație și locuințe • Protecție socială • Includerea femeilor și a grupurilor marginalizate • Acces la infrastructură, inclusiv apă, canalizare, transport, energie electrică

¹² Banca Mondială. 2021. „De la răspunsul la criza COVID-19 la redresarea rezilientă - salvarea de vieți și mijloace de trai susținând în același timp dezvoltarea ecologică, rezilientă, și favorabilă incluziunii (GRID)”. Comitetul pentru dezvoltare (Comitetul ministerial comun al Consiliului Guvernatorilor Băncii și al Fondului pentru transferul de resurse reale către țările în curs de dezvoltare), p. V.

¹³ Banca Mondială. 2021, paragraful 44.

Factori favorizanți transversali	<ul style="list-style-type: none"> • Investiții în toate formele de capital • Politici macro-economice și structurale, consolidare instituțională și inovare tehnologică • Mobilizarea capitalului la scară, în special din sectorul privat
Capacitatea GBM	<ul style="list-style-type: none"> • Servicii de consultanță și analiză, și servicii de consultanță IFC • Împrumuturi pentru investiții (IPF-uri, DPL-uri), împrumuturi IFC și investiții de capital, precum și garanții MIGA • Convocarea și coordonarea cooperării internaționale

Sursa: Banca Mondială. 2021.

Principalele lecții învățate

- „Ghidul Băncii Mondiale pentru elaborarea strategiilor de adaptare la schimbările climatice și reziliență” oferă elemente de bază și un set de instrumente pentru asigurarea unui plan de acțiune eficient, robust și flexibil, care să se poată adapta la profilul de risc specific al României, precum și indicatori pentru ca ministerele să măsoare performanța.
- Prin abordarea GRID, Banca Mondială încurajează crearea legăturilor necesare între RRD și ASC, inclusiv la nivel strategic, recunoscând implicațiile multisectoriale. Banca Mondială observă că incluziunea - implicarea comunității în dezvoltarea politicilor și investițiile în proiecte pot facilita implementarea strategiilor de dezvoltare pe termen lung.

Context de țară: Conformitatea cu cadrul național pentru DRM

În România, există mai multe decizii și strategii guvernamentale importante legate de protecția civilă/DRM, care trebuie, de asemenea, să fie luate în considerare cu atenție atunci când se elaborează viitoarea strategie RRD. România are experiență în transformarea sistemului său de gestionare a situațiilor de urgență și de-a lungul anilor a elaborat mai multe documente strategice. Aceste procese și documente pot și ar trebui să servească drept bază pentru viitoarea SNRRD. Livrabilul 1 RAS oferă o analiză detaliată a cadrului juridic, strategic, și instituțional privind guvernarea riscurilor. România este o țară semnatară a SFDRR, a înființat în 2016 Platforma Națională pentru RRD, care este operațională din 2017 și are trei orașe participante la campania UNDRR "Make My City Resilient".

Important pentru elaborarea SNRRD este că România a finalizat recent evaluarea riscurilor la nivel național (RO-RISK), care se concentrează pe 10 hazarduri prioritare, după cum s-a menționat în Tabelul 2. În conformitate cu condițiile favorizante ale CE, așa cum s-a menționat mai sus, România a elaborat în 2020 un Plan Național de Gestionare a Riscurilor de Dezastre (2020) care identifică domeniile critice de intervenție necesare pentru prevenirea riscurilor noi și reducerea riscurilor reziduale. De asemenea, România a prezentat către CE o *Auto-evaluare națională a cadrului eficient al condițiilor favorizante cu privire la gestionarea riscurilor de dezastre*, cu detalii privind îndeplinirea condițiilor favorizante ale CE pentru utilizarea fondurilor UE pentru cheltuieli legate de dezastre și schimbări climatice.

Tabelul 2. Hazarduri prioritare evaluate în conformitate cu RO-RISC

Dezastre naturale	Inundații
	Incendiu
	Secetă
	Cutremur
	Alunecare de teren
Boli infecțioase	Epidemii (boli infecțioase la om)
	Epizootii (boli infecțioase la animale) și Zoonoze (boli infecțioase care se transmit de la animale la om)
Accidente tehnologice	Accidente Seveso (accident industrial)
	Accidente nucleare și radiologice
	Accidente majore care implică substanțe periculoase

România contribuie la mai multe cadre/acorduri globale legate de ASC. În calitate de Stat Membru al UE și semnatar al Acordului de la Paris, România ia parte la angajamentele de atenuare și adaptare asumate în cadrul contribuției colective a UE stabilite la nivel național. Mai mult, fiind semnatară a SFDRR 2015–2030, România trebuie să respecte prioritățile ASC din cadrul Priorității 2 SFDRR privind Consolidarea guvernantei riscului de dezastre pentru gestionarea riscului de dezastre.¹⁴

Mai multe măsuri ASC sunt luate în considerare la nivel național și local, în conformitate cu documentele strategice și planurile de acțiune corespunzătoare. Adoptată în 2013, Strategia Națională a României privind Schimbările Climatice 2013-2020 oferă cadrul general de acțiune și orientări care permit elaborarea planurilor de acțiune cu măsuri pentru fiecare dintre cele 13 sectoare prioritare identificate.¹⁵ Un program cu o durată de doi ani pentru operaționalizarea Strategiei a dus la elaborarea unei Strategii naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2030 corelată cu angajamentele UE privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) și cu un Plan de Acțiune asociat cu privire la schimbările climatice pentru aceeași perioadă. Cea mai recentă strategie și cel mai recent plan de acțiune acoperă atât atenuarea, cât și adaptarea la schimbări climatice și se concentrează pe sectoarele prioritare. La nivel subnațional, nu există informații sau dovezi centralizate cu privire la planurile de acțiune de adaptare elaborate.

Sunt necesare eforturi adiționale în ceea ce privește ASC în România. Grila de evaluare a CE din 2018 pentru România¹⁶ constată o lipsă de coerență între DRM și ASC, afirmând că nu este clar modul în care considerentele privind schimbările climatice sunt integrate în planificarea RRD. Grila de evaluare evidențiază și lipsa de claritate în ceea ce privește luarea în considerare a schimbărilor climatice în cadrul Platformei naționale pentru RRD.¹⁷ Conform Raportului de țară al Semestrului European 2020¹⁸ pentru România, țara se situează sub nivelul mediu al UE în ceea ce privește emisiile de GES, consumul

¹⁴ Banca Mondială. 2019. RAS privind Consolidarea capacității de planificare strategică a Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în renovarea Fondului Construit Național din perspectiva eficienței energetice și a riscului seismic în România (P169420). Ianuarie 2019.

¹⁵ Guvernul României. Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice. 2013. „Strategia națională privind schimbările climatice 2013-2020”. [Link](#). Sectoarele includ industria; agricultura și pescuitul; turismul; sănătatea publică; construcțiile și infrastructura; transportul; resursele de apă; pădurile; energia; biodiversitatea; asigurările; activitățile de recreere; și educația.

¹⁶ Comisia Europeană/Direcția Generală Acțiune Climatică. 2018. „Grila de evaluare privind pregătirea pentru adaptare: Proiect de fișă de țară pentru România” [Link](#).

¹⁷ Banca Mondială. 2019.

¹⁸ Comisia Europeană. 2020. „Semestrul european. Raport de țară. România.” [Link](#).

de energie și de energie regenerabilă, deși continuă să înregistreze progrese la nivelul UE, în conformitate cu Obiectivul 13 al Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă: Acțiune Climatică. În viitor, provocări substanțiale se preconizează în ceea ce privește poluarea aerului, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea care necesită investiții adecvate în tehnologii ecologice și soluții durabile.

Relevant pentru dezvoltarea SNRRD este și faptul că România a aprobat Strategia de renovare a clădirilor pe termen lung și elaborează, în prezent, o Strategie națională de reducere a riscului seismic (SNRRS).¹⁹ Elaborată de MDLPA, SNRRS are patru obiective specifice: (a) reducerea riscului seismic, (b) promovarea bunăstării; (c) sporirea rezilienței; și (d) mobilizarea participării și acțiunii favorabile incluziunii. SNRRS stabilește, de asemenea, ținte și indicatori specifici pentru monitorizarea progresului și oferă un bun exemplu de luat în considerare Tabelul 3.

Tabelul 3. Indicatori SNRRS pentru monitorizarea implementării

Indicator de rezultat	Descriere	Sursa
Persoane care beneficiază de clădiri mai sigure și mai reziliente	<ul style="list-style-type: none"> • Numărul de elevi, profesori și personal din școli • Numărul de pacienți, personal și utilizatori ai unităților sanitare • Numărul de ocupanți ai clădirilor pentru situații de urgență (poliție, jandarmerie și stații de pompieri printre alte clădiri utilizate pentru operațiuni de urgență) • Numărul de ocupanți ai altor clădiri publice • Numărul de ocupanți ai clădirilor rezidențiale (inclusiv clădirile rezidențiale cu spații ocupate de întreprinderi) • Numărul de ocupanți ai altor clădiri comerciale • Date segregate în funcție de sex, vârstă și alți indicatori socio-economici 	<ul style="list-style-type: none"> • Înregistrări MDLPA din operațiuni de investiții multiple • MDLPA ar trebui să obțină anual informațiile necesare de la alte ministere și autorități
Procentul din fondul construit mai rezilient la cutremure	<ul style="list-style-type: none"> • Numărul și procentul de școli, unități sanitare, clădiri pentru situații de urgență, alte clădiri publice, clădiri rezidențiale și clădiri comerciale consolidate pentru reducerea riscului seismic • Creșterea (măsurată în milioane de m²) a fondului de clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero (NZEB) prin proiecte de consolidare seismică (legate de Strategia de renovare a clădirilor pe termen lung) • Procentul de reducere a clădirilor din cele mai scăzute clase de energie dintre clădirile consolidate pentru reducerea riscului seismic (legat de Strategia de renovare pe termen lung) • Procentul de clădiri consolidate pentru reducerea riscului seismic care sunt conforme cu Codul de incendiu • Procentul de clădiri consolidate pentru reducerea riscului seismic care au trecut prin alte îmbunătățiri ale funcționalității (instalații de spălare și sanitare, acces universal, printre altele) 	<ul style="list-style-type: none"> • Înregistrări MDLPA din operațiuni de investiții multiple • MDLPA ar trebui să obțină anual informațiile necesare de la alte ministere și autorități
Populația este conștientă de riscul seismic din punct de vedere al siguranței și al costurilor	<ul style="list-style-type: none"> • Numărul de campanii de comunicare axate pe siguranța și costurile riscului seismic și diseminate într-o perioadă de referință • Procentul populației care înțelege corect un mesaj transmis • Procentul publicului țintă care exprimă cunoștințe, atitudini și păreri în concordanță cu mesajul (mesajele) cheie 	<ul style="list-style-type: none"> • Înregistrările MDLPA • Sondaj
Populația este conștientă de	<ul style="list-style-type: none"> • Numărul de comunicări axate pe oportunități de reducere a riscului seismic diseminate într-o perioadă de referință • Procentul populației expusă la comunicări bazate pe reamintire 	<ul style="list-style-type: none"> • Înregistrările MDLPA • Sondaj

¹⁹ Banca Mondială. 2019.

oportunitățile de reducere a riscului seismic		
Populația este dispusă să ia atitudine cu privire la măsurile de reducere a riscurilor	<ul style="list-style-type: none"> • Numărul de participanți la formări profesionale, evenimente, etc. • Procentul populației din cadrul publicului larg implicată în activități de reducere a riscului seismic 	<ul style="list-style-type: none"> • Evidența prezenței la cursurile de formare sponsorizate de minister • Auto-raportare prin sondaj • Permise eliberate

Notă: Proiect din decembrie 2020.

Principalele lecții învățate

- Mai multe decizii și strategii guvernamentale importante legate de protecția civilă/DRM trebuie să fie luate în considerare la elaborarea viitoarei SNRRS.
- România a adoptat o *Strategie națională privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2030*, care este corelată cu angajamentele UE privind reducerea emisiilor de GES, precum și un *Plan de acțiune privind schimbările climatice* aferent care acoperă aceeași perioadă.
- Pentru a continua convergența cu UE și pentru a maximiza impactul acțiunilor sale de ASC, România trebuie să coreleze mai clar măsurile privind schimbările climatice cu planificarea RRD la diferite niveluri și să stabilească și prezinte clar modul în care intenționează să operaționalizeze acțiunile de RRD și ASC într-un mod integrat.

Perspectivă oferite de cercetarea privind planificarea strategică

Dincolo de instrumentele menționate mai sus, există o vastă literatură academică și teorii în spatele planificării strategice care pot influența elaborarea SNRRD în România, cu studii notabile/relevante, printre altele, reflectate mai jos. Acest raport nu oferă o analiză cuprinzătoare a literaturii, dar evidențiază câteva exemple deosebit de relevante, în ipoteza potrivit căreia viitorul proces de elaborare a SNRRD în România va lua în considerare atât teoria planificării strategice, cât și experiențele practice ale țărilor care au trecut printr-un astfel de proces.

Boyne și Williams (2003)²⁰ au analizat cercetările existente din spatele teoriilor privind planificarea strategică și au concluzionat că strategiile oferă o structură, promovează acțiunea și reduc la minimum luarea deciziilor intuitive. Cu toate acestea, ei recunosc, de asemenea, oponenții planificării strategice, referindu-se la implementarea/operaționalizarea limitată a multor planuri strategice. Candido și Santos (2018)²¹ au furnizat o listă cu cele mai frecvente obstacole în calea implementării strategice de succes (a se vedea lista de mai jos). Ei concluzionează că „dezvoltarea și implementarea unui plan strategic nu este o sarcină simplă, estimând o rată de eșec între 30 și 70 la sută”. Acest lucru evidențiază necesitatea de a se asigura că procesul prin care sunt elaborate strategiile facilitează implementarea acestora.

²⁰ Boyne, G., și J. G. Williams. 2003. „Planificarea și performanța în organizațiile publice: O analiză empirică.” *Public Management Review* 5 (1): 115-132. doi:10.1080/146166702200002889.

²¹ Carlos, J.F. și Santos, S.P. 2019. Obstacole în calea implementării și eșecul implementării strategiei, *Baltic Journal of Management*, vol.14, nr. 1, pp.39-57, DOI 10.1108/BJM-11-2017-0350.

- **Conducere:** Lipsa de angajament a managementului de nivel înalt; alegerea nepotrivită a metodei de introducere a schimbării, de exemplu, alegerea decretelor sau planificarea fără receptivitate; managementul ineficient ca echipă; manageri de nivel înalt care părăsesc organizația.
- **Timp disponibil:** Puțin timp disponibil pentru schimbare și viteza excesivă a modificărilor; atenția personalului distrasă de la implementare; activitățile de zi cu zi au întârzieri; probleme interne care nu au fost anticipate; conformarea în materie de comportament; procesul deturnat, sabotaj sau derivă strategică.
- **Comunicare și percepții:** Atenție selectivă și lipsa comunicării informațiilor importante; lipsa anticipării unor potențiale probleme; lipsa unui dialog sincer cu privire la obstacole sau aspecte conflictuale; lipsa împărtășirii interpretării planurilor și evenimentelor; lipsa comunicării bidirecționale; lipsa sondajelor de opinie interne.
- **Reticența față de schimbare/teama de pierdere:** Obișnuința; toleranța scăzută la schimbare; reticența de a renunța și de a experimenta; teama că schimbarea va perturba echilibrul actual de putere dintre grupuri și departamente.
- **Lipsa unui diagnostic comportamental:** Absența unei evaluări a gradului de pregătire pentru schimbare sau evaluare incorectă.
- **Abilitățile oamenilor:** Formare inadecvată a angajaților în ceea ce privește noile sarcini; calendarul inadecvat al formării.
- **Participare/implicare:** Fără identificare cu schimbarea; plan elaborat fără participare; abordare de sus în jos, fără angajamentul conducerii intermediare, fără responsabilizare.
- **Cultura și climatul:** Legat de tradiție, persistența și/sau omogenitatea paradigmei; povești de schimbări nereușite.
- **Structura:** Lipsa unei coaliții puternice pro-schimbare; dimensiunea redusă a coaliției de putere; modificări structurale care nu erau necesare sau excesive.
- **Extinderea modificării:** Numărul departamentelor și al persoanelor afectate.
- **Coordonare:** Priorități organizaționale contradictorii.
- **Resurse:** Resurse disponibile limitate; retragerea resurselor.
- **Managementul performanței:** Sistemele de control/recompensare consolidează paradigma și status quo-ul; lipsa de feedback/învățare adecvat(ă).
- **Evenimente externe:** Structura societății-mamă; tradiția, paradigma, schimbarea propriei strategii sau retragerea sprijinului; alte evenimente externe neprevăzute (factori macro, părți interesate, cultură socială, etc.).

Specific strategiilor de RRD, Marshall (2020)²² susține că implementarea eficientă trebuie să fie determinată de percepția riscurilor și de practicile culturii în materie de siguranță aplicate la nivel local. Aceasta vede valoarea adăugată a strategiilor doar dacă gestionează activ procesele de schimbare în percepția riscului în rândul populației și contribuie la cultura necesară siguranței. Înțelegerea efectivă a percepțiilor de risc la nivel local ar trebui să reducă decalajul dintre obiectivele identificate prin documentele strategice și implementarea acestora. În același timp, recunoașterea percepțiilor asupra riscurilor înainte ca strategia să fie concepută ajută la consolidarea încrederii dintre părțile interesate și factorii de decizie, atât în fazele de planificare, cât și de implementare. Marshall

---

²²Marshall, T.M.2020. Percepția riscurilor și cultura siguranței: Instrumente pentru îmbunătățirea implementării strategiilor de reducere a riscului de dezastre, Jurnalul internațional de reducere a riscului de dezastre, Vol.47.[Link](#).

concluzionează că „... nereușind să înțelegem contextul cultural al dezastrelor și interacțiunile om-mediu, suntem expuși riscului de a repeta greșelile din trecut și de a înțelege greșit cauzele care stau la baza dezastrelor.” Acest lucru este legat și de ceea ce Appleby-Arnold și colab. (2021)²³ identifică drept particularități ale capitalului social existent care influențează crearea unei culturi de pregătire (de exemplu, atitudini față de tehnologie). În cele din urmă, Berry²⁴ se bazează pe ceea ce a fost menționat anterior de Appleby-Arnold și recomandă o trecere la procese mai organice și interactive dominate de valori de facilitare, inovare, colaborare, și construirea comunității, mai degrabă, decât simpla căutare a eficienței atunci când este vorba de planificare strategică.

Principalele lecții învățate

- Corelând cele de mai sus cu contextul din România, diverse literaturi academice sugerează că planificarea strategică, împreună cu elemente de implicare comunitară și eforturi depuse pentru o implementare eficientă a acesteia sunt imperative pentru dezvoltarea cu succes a SNRRD.

Perspective oferite de proiectele regionale

Proiectul „Consolidarea sinergiilor pentru prevenirea dezastrelor în Uniunea Europeană” (ESPRESSO)

Reliefând provocările legate de corelarea abordărilor DRM și ASC, acest proiect oferă câteva perspective pentru procesul viitor din România. Implicând șase țări europene, proiectul s-a concentrat asupra următoarelor trei provocări legate de prevenirea dezastrelor: (a) identificarea modalităților de creare a unor abordări naționale și europene mai coerente cu privire la RRD, ASC și consolidarea rezilienței; (b) sporirea capacităților de gestionare a riscurilor prin reducerea decalajului dintre aspectele științifice și cele juridice/privind politicile la nivel local și național în țările de interes; și (c) abordarea problemei gestionării eficiente a crizelor transfrontaliere.²⁵ Constatările proiectului ESPRESSO evidențiază următoarele nevoi prioritare cheie: (a) proceduri și instrumente mai bune pentru îmbunătățirea luării deciziilor bazate pe cunoștințe; (b) implementarea eficientă a modelelor de guvernare ale întregii comunități și îmbunătățirea exploatării sinergiilor existente între politici (RRD, ASC și Obiectivele de dezvoltare durabilă); și (c) consolidarea cooperării transfrontaliere de-a lungul întregului ciclu DRM și îmbunătățirea cadrelor legale pentru a sprijini luarea deciziilor în cunoștință de cauză și consultarea continuă cu comunitățile implicate.

Legat de sinergiile dintre RRD și ASC în cele șase țări studiate, proiectul ESPRESSO a identificat următoarele provocări: (a) slabă coordonare pe orizontală și pe verticală între sectoare; (b) capacități limitate ale autorităților locale pentru implementarea strategiilor ASC și RRD; (c) limitări ale resurselor și implementarea necorespunzătoare a strategiilor, precum și lipsa finanțării, conștientizarea politică și percepția riscurilor; (d) platforme inadecvate pentru comunicarea cu părțile interesate și implicarea acestora; (e) o atenție inegală acordată ASC și RRD; și (f) priorități contradictorii între răspunsul în caz de dezastre și reducerea riscurilor.

²³ Appleby-Arnold, S., Brockdorff, N., Celia, C., 2021, Dezvoltarea unei culturi de pregătire: Opinia cetățenilor, Jurnalul internațional de reducere a riscurilor de dezastre, Vol.56. [Link](#).

²⁴ Berry, F. 2010. Înțelegerea rolului managerului în performanța organizațională și implicarea comunității.” Revista administrației publice Ediție specială, Vol.70, pp.153–155. [Link](#).

²⁵ ESPRESSO. 2021. [Link](#). Proiectul a fost finanțat de programul UE de cercetare și inovare Orizont 2020 în cadrul Acordului de Grant nr. 700342. Țările de interes includ Italia, Germania, Elveția, Franța, Danemarca și Regatul Unit.

Proiectul Rețeaua de acțiune pentru consolidarea rezilienței urbane în Europa de Sud-Est (SEE URBAN)

Acest proiect oferă perspective legate de coordonarea instituțională și procesele de schimb de informații privind RRD. Implementat în șapte țări europene, unul dintre obiectivele cheie ale proiectului a constat în formalizarea cooperării la nivel local în RRD urbană.²⁶ SEE URBAN a sprijinit eforturile locale de a forma parteneriate prin intermediul unei platforme subregionale de RRD și de a spori colaborarea în domeniul RRD prin sprijinirea sistemelor de schimb de informații ușor de utilizat. SEE URBAN a identificat probleme precum necesitatea cooperării administrațiilor publice locale, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în materie de reducere a riscului de dezastre. La nivel orizontal, a existat un interes clar exprimat de către autoritățile publice locale de a lucra împreună ca parte a unui proces organizat și anume o platformă locală de RRD existentă în paralel cu platforma națională de RRD și/sau ca parte integrantă a acesteia. Cu toate acestea, aspirația pentru o mai bună colaborare este împiedicată în multe țări de legislația existentă care împiedică formalizarea cooperării în domeniul RRD între municipalități. Acesta însă nu este și cazul Croației sau al Serbiei. În Serbia, Asociația autorităților publice locale joacă un rol vital în implementarea RRD. În Capitolul 2, de asemenea, exemplul platformei croate de RRD a cantoanelor și orașelor este descris în detaliu. Proiectul SEE URBAN a evidențiat cum coordonarea RRD în multe țări se concentrează deseori pe structuri și procese de guvernare de nivel superior. Acest lucru poate lăsa municipalitățile și orașele în afara schimbărilor și reformelor care au loc cu privire la RRD. Pentru a evita această greșală, comunicarea și includerea permanentă a nivelului local în dezbateri și în procesul decizional sunt de o importanță capitală pentru agenda de RRD.

Principalele lecții învățate

- Atât proiectul ESPRESSO, cât și proiectul SEE Urban oferă perspective valoroase asupra procesului de planificare strategică. ESSPRESSO identifică provocări și oportunități în ceea ce privește integrarea RRD și ASC, în timp ce SEE Urban oferă perspective privind participarea la planificarea RRD la nivel local.
- Utilizarea rezultatelor proiectelor regionale ar trebui utilizată în timpul procesului de elaborare a SNRRD.

---

²⁶ SEE URBAN. 2017. [Link](#). Proiectul a fost susținut financiar de DG ECHO al UE și a fost implementat în perioada 2017/2018. Proiectul a urmărit, de asemenea, să formeze o rețea de părți interesate la nivel local în domeniul reducerii riscului de dezastre, să realizeze o bibliotecă electronică privind RRD a SEE URBAN și să consolideze cunoștințele specialiștilor în domeniul reducerii riscului urban la nivel local. Proiectul a fost implementat în Albania, Bosnia și Herțegovina, Croația, Kosovo, Macedonia de Nord, Muntenegru și Serbia.

CAPITOLUL 2. PERSPECTIVE OFERITE DE EXEMPLELE INTERNAȚIONALE

Acest capitol prezintă perspectivele a 11 țări pe baza analizei strategiilor lor naționale și a mecanismelor/proceselor relevante instituite pentru elaborarea/implementarea cu succes a acestor strategii. Studiile de caz la nivel de țară analizate se referă la procesul de elaborare a unei strategii – inclusiv implicarea/consultările părților interesate pentru a comunica domeniul de aplicare și conținutul strategiilor și al mecanismelor de evaluare inter pares – precum și elemente cheie, cum ar fi instituirea unor mecanisme de guvernare pentru elaborarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea unei strategii; Integrarea aspectelor legate de RRD și de ASC; precum și luarea în considerare a măsurilor structurale și nestructurale ca parte a strategiei.

1. Implicarea părților interesate/consultări înainte și pe durata elaborării strategiei de RRD

Suedia²⁷

Cazul Suediei evidențiază beneficiile desfășurării unor consultări extinse înainte de dezvoltarea strategiei. În 2018, Agenția suedeză pentru situații de urgență civile (*Myndigheten för samhällsskydd och beredskap*, MSB) a contractat Universitatea din Lund pentru a efectua o evaluare pentru a înțelege percepțiile principalelor părți interesate cu privire la necesitatea de a avea o strategie națională privind RRD. Întrebările luate în considerare au inclus următoarele: „De ce ar trebui să avem o strategie de RRD în primul rând? Avem nevoie de ea? Dacă da, care ar trebui să fie domeniul de aplicare al acestei strategii?” Studiul a demonstrat că Suedia are nevoie de o strategie de RRD ca document de sine stătător. Respondenții au prezentat următoarele justificări: (a) îndeplinirea angajamentelor internaționale față de SFDRR și, în consecință, păstrarea imaginii unui lider al RRD în țările în curs de dezvoltare; (b) creșterea sinergiilor și a eficacității și evitarea duplicării (atât în administrație/birocrație, cât și în ceea ce privește fondurile); (c) integrarea RRD în alte sectoare (în principal dezvoltarea durabilă și schimbările climatice); și (d) o mai bună înțelegere a legăturilor dintre RRD, schimbările climatice și dezvoltarea durabilă.

Consultările au evidențiat, de asemenea, potențialele provocări și recomandări esențiale care au ghidat elaborarea strategiei naționale de RRD. Printre principalele constrângeri menționate de respondenți s-au numărat: o mobilizare politică redusă în jurul RRD („RRD rămâne o problemă de gestionare a crizelor”); legislația restrictivă care nu abordează factorii de risc subiacenți ca parte a gestionării crizelor; și legi orientate spre dezvoltare, care nu cuprind legătura dintre hazard, expunere și vulnerabilitate pentru dezvoltarea durabilă. Unele dintre recomandările pentru elaborarea viitoarei strategii de RRD, așa cum au fost formulate de respondenți, au inclus următoarele: să se utilizeze mai bine indicatorii pentru a urmări progresul, să se îmbunătățească responsabilitatea și să se producă dovezi potrivit cărora implementarea unei strategii are un impact asupra rezilienței, este eficientă din punct de vedere al costurilor și este relevantă atât pentru economia națională, cât și pentru economia locală.

---

²⁷ Acest studiu de caz se bazează pe revizuirea din acest articol: Wamsler, C., Johannessen, A. 2020. „Întâlnire la răscruce? Dezvoltarea strategiilor naționale pentru reducerea riscului de dezastru și reziliență: Relevanța, domeniul de aplicare și provocările pentru integrare.” *Jurnalul internațional de reducere a riscurilor de dezastru* 45. [Link](#).

Noua Zeelandă

Noua Zeelandă este un bun exemplu de documente strategice concepute în jurul consensului național cu privire la ceea ce constituie o strategie de RRD. Noua Zeelandă este o țară cu o bogată experiență în domeniul DRM, inclusiv în dezvoltarea strategiilor naționale de RRD. Noua Zeelandă a elaborat prima strategie națională în 2003, pe a doua în 2007 și pe cea mai recentă în 2019. Ca parte a dezvoltării Strategiei naționale de reziliență în caz de dezastre din 2019, Noua Zeelandă a petrecut doi ani desfășurând o gamă largă de consultări cu toate părțile interesate pentru a identifica contextul curent și a determina viziunea, misiunea și obiectivele specifice ale noii strategii. Valoarea adăugată a acestui proces este recunoscută chiar prin strategia în sine.²⁸

Cu ajutorul consultărilor publice au putut fi evidențiate elementele unice ale strategiei. Unul dintre aceste elemente constă în importanța capacității cetățenilor de a se proteja în cazul dezastrelor naturale și a celor provocate de om. Noua Zeelandă este o țară foarte dezvoltată, cu un sistem DRM bine stabilit și, în cadrul acestui sistem, se acordă o importanță deosebită pregătirii individuale. În acest context, persoanele și gospodăriile trebuie să fie adaptabile la viitoarele schimbări, de exemplu, în ceea ce privește disponibilitatea energiei electrice, a rețelelor de transport și a infrastructurii de telecomunicații în perioade de dezastre, precum și să fie pregătiți pentru un potențial stres psihologic și schimbări sistemice substanțiale. De asemenea, datorită consultărilor pe scară largă care au inclus diferite segmente ale societății, strategia „transpune” cu succes narațiunea SFDRR în context național. Aceasta se bazează pe înțelegerea conceptului de reziliență și pe modul în care poate fi utilizată strategia pentru a proteja cele patru capitaluri esențiale: capitalul uman, capitalul natural, capitalul social și capitalul financiar/fizic. Cu o viziune oferită pentru următorii 10 ani, misiunea strategiei și setul de obiective identificate încurajează participarea în totalitate a societății, prezentând-o ca un model care poate fi utilizat de toți (indivizi, organizații și comunități).

Australia

Australia a utilizat, de asemenea, un amplu proces de consultare în dezvoltarea Cadrului său național de reducere a riscurilor de dezastre pentru perioada 2019-2023. Peste 100 de participanți din peste 80 de organizații s-au reunit pentru un eveniment intensiv de trei zile în luna iunie a anului 2018 cu scopul de a dezvolta componente cheie ale cadrului. Printr-un mecanism de guvernare bine stabilit pentru coordonarea procesului, acest eveniment a fost apoi folosit ca bază pentru dezvoltarea ulterioară și aprobarea efectivă a cadrului. Pe baza acestor consultări, strategia este elaborată în jurul conceptului de reziliență, care a fost introdus în 2011 în cadrul unei strategii anterioare. Deși strategia este creată pentru perioada 2019–2023, documentul împărtășește viziunea RRD până în 2030 și anume: „... toate sectoarele societății iau decizii în cunoștință de cauză cu privire la riscul de dezastre, sunt responsabile pentru reducerea riscurilor ce se află în controlul lor și investesc în reducerea riscului de dezastre pentru a limita costurile dezastrelor atunci când acestea apar.”

La fel precum Noua Zeelandă, strategia din Australia recurge și la o abordare a „continuității activității”. Procesul de consultare a ajutat la identificarea componentelor sociale critice care trebuie protejate și continuate în caz de dezastre, inclusiv mediul construit, mediul social, mediul natural și mediul economic. Aceste elemente esențiale sunt protejate printr-o serie de acțiuni organizate în jurul

---

²⁸ Guvernul Noii Zeelande. 2019. *Strategia națională de reziliență în caz de dezastre*. [Link](#).

a patru priorități naționale: înțelegerea riscului de dezastre; luarea de decizii în mod responsabil; guvernare, asumare, și responsabilități; și investiții sporite.

Principalele lecții învățate: valoarea proceselor de consultare

- Aceste trei studii de caz evidențiază cum consultările care au avut loc înainte și în timpul elaborării strategiilor naționale sunt esențiale pentru înțelegerea contextului național (inclusiv a potențialelor provocări), precum și a domeniului de aplicare a strategiei sau a subiectelor principale ce trebuie abordate prin intermediul strategiei. Aceste exemple arată că timpul investit în înțelegerea contextului este esențial, deoarece ajută strategia să se alinieze la contextul și nevoile locale.
- În cazul României, un proces de consultare timpurie ar putea ajuta la definirea nevoii specifice și a valorii adăugate a unei SNRRD. Acest proces ar putea contribui, de asemenea, la identificarea părților interesate cheie și a punctului central/structurii propuse a strategiei care pot fi apoi dezvoltate pe deplin pe durata consultărilor pe parcursul elaborării efective a strategiei.

2. Mecanisme de coordonare instituțională pentru elaborarea și implementarea unei strategii

Germania

Acest exemplu demonstrează importanța alinierii diferitelor priorități strategice în domeniul dezvoltării durabile, al schimbărilor climatice și al DRM, precum și modul în care mecanismele de coordonare pe verticală și pe orizontală pot contribui la realizarea acestui obiectiv. Germania elaborează în prezent o strategie națională de reziliență în caz de dezastre. În cadrul pregătirii, s-a efectuat o evaluare pentru a înțelege relația dintre diferitele procese și mecanisme de guvernare existente, precum și pentru cum pot acestea deveni mai eficiente.²⁹ Evaluarea a analizat mecanismele stabilite pentru coordonarea pe orizontală și pe verticală în cadrul guvernului federal și mecanismele cu cele 16 state federale, legate de planificarea și implementarea politicilor pentru dezvoltare durabilă, DRM, și ASC. Evaluarea a prezentat un model de guvernare utilizat de Guvernul german pentru a alinia aceste priorități strategice. Pentru toate cele trei sectoare la nivel federal, există grupuri de lucru interministeriale urmate de grupuri de lucru/alianțe/grupuri/rețele care asigură implementarea și în care este stimulată participarea mai multor părți interesate. Acest model este funcțional și dă rezultate; în cadrul raportului este descris cazul orașului Bremen, unde a fost creată o structură de guvernare de succes, care a fost construită pe coeziunea dintre sectoarele din cadrul administrației orașului responsabile pentru dezvoltarea durabilă, ASC și DRM. Bonn oferă o altă poveste de succes în implementarea standardelor înalte de calitate a mediului, în special în domeniile purității aerului, apei, naturii, și protecției climatice. În cadrul campaniei UNDRR "Make My City Resilient", Bonn este prezentat ca un model în ceea ce privește implementarea activităților de RRD la nivel local.

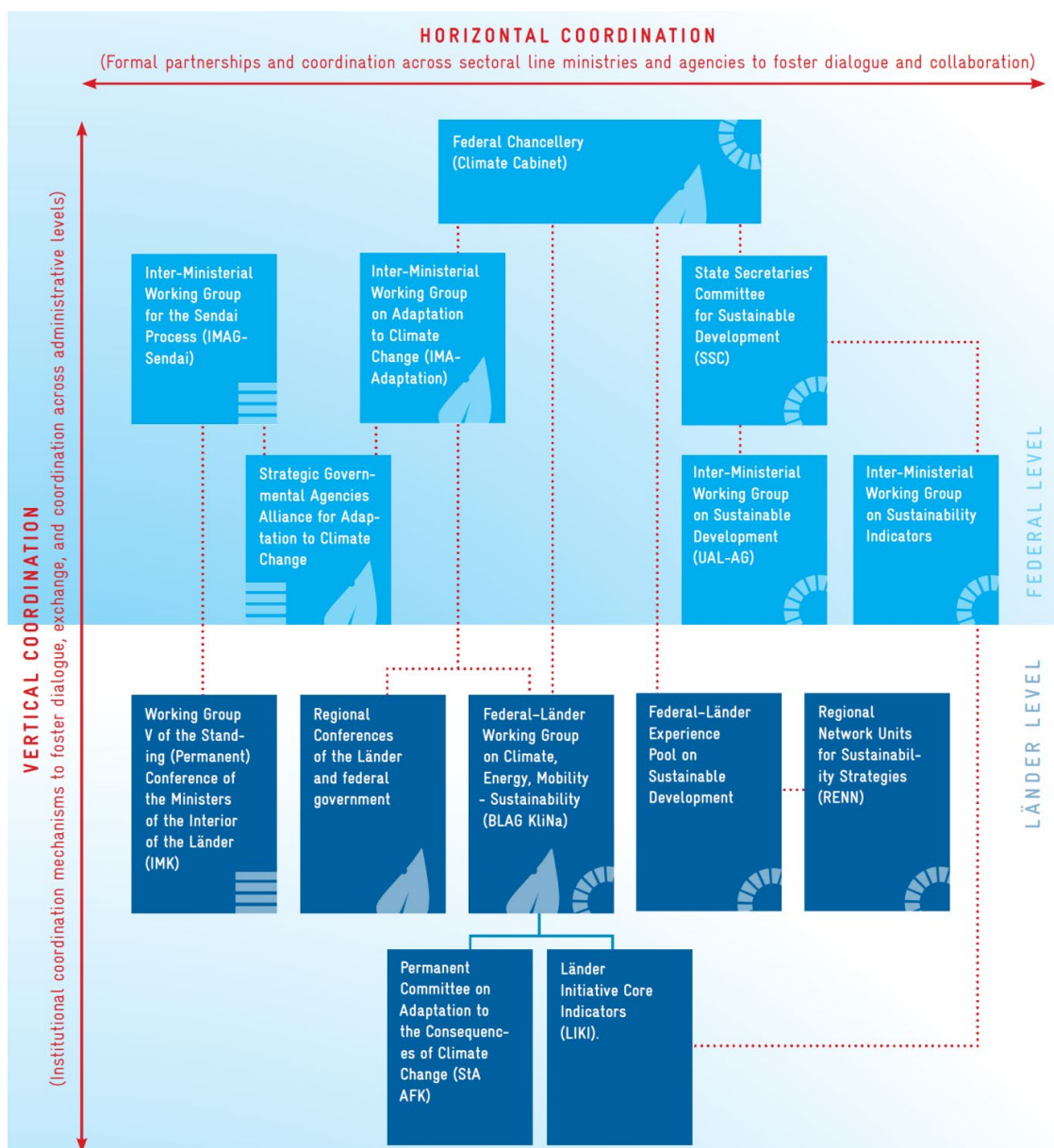
În plus față de Grupul de lucru interministerial pentru Procesul Sendai la nivel federal, se înființează un alt organism de coordonare (Alianța agenților pentru adaptarea la schimbările climatice) pentru a asigura alinierea DRM cu ASC. Această structură de guvernare federală transferă apoi competențe și responsabilități către cele 16 state în care se instituie din nou un sistem de organisme de lucru

²⁹ Terton, A., Begerow, J., Becker, U., și colab. 2021. *Coerența ca proces de elaborare a politicilor comune și integrate: Conexiunea dintre dezvoltarea durabilă, adaptarea la schimbările climatice și gestionarea riscurilor de dezastre. Lecții învățate din Germania.* GIZ (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit). [Link](#).

interconectate pentru a asigura incluziunea, consultarea și implementarea principalelor decizii. Persoana de contact din partea Cadrului de la Sendai este parte integră din structura Grupului de lucru interministerial pentru Procesul Sendai și conduce procesul de dezvoltare a unei strategii naționale de reziliență. Conform evaluării, această structură este funcțională în contextul său național și oferă rezultate. Aceste elemente, deși nu sunt vizibile în Figura 6, sunt vitale pentru aplicarea mecanismului de guvernare. Unele dintre acestea sunt după cum urmează:

- **Voință politică** - coerența între dezvoltarea durabilă, ASC, și DRM poate avea loc doar datorită voinței politice și a angajamentului puternic care vine de la cel mai înalt nivel de guvernare.
- **Responsabilitate colectivă în loc de responsabilitate unică în cadrul guvernului** - promovează responsabilitatea colectivă în locul conducerii unice a unei organizații.
- **Cartografierea politicilor** - importanța cartografierii politicilor, cartografierea diferitelor strategii și identificarea legăturilor corespunzătoare.
- **Planificarea comună, bugetarea comună și implementarea comună** în întregul sector public pentru a depăși limitele sectoriale.
- **Importanța stimulentei** pentru planificare și implementare.
- **Importanța localizării** politicilor strategice prin documentarea/promovarea cazurilor de succes.
- **Consolidarea încrederii la toate nivelurile guvernamentale** prin implicarea diferitelor părți interesate și comunități profesionale.
- **Înțelegerea și investirea în înțelegerea dinamicii grupurilor** în cadrul tuturor structurilor de guvernare (grupuri de lucru) create. Înființarea unui grup de lucru nu garantează un rezultat de succes dacă nu există sprijin suplimentar (formare, educație) și stimulare.

Figura 6. Mecanisme de coordonare pe orizontală și pe verticală în Germania

Sursa: GIZ 2021. Note: Liniile punctate indică o relație tematică directă.

Principalele lecții învățate: valoarea structurilor de coordonare pe verticală și pe orizontală pentru elaborarea și implementarea strategiei

- Strategiile DRM ar trebui să fie legate de/compatibile cu alte strategii pe cât posibil.
- Voința politică și angajamentul față de proces sunt esențiale, precum și structurile de guvernare pentru coordonarea pe orizontală și pe verticală în planificarea și implementarea strategică.
- Guvernele trebuie să investească în înțelegerea dinamicii grupurilor diferitelor organisme și mecanisme de coordonare și să promoveze o abordare orientată spre rezultate în planificarea strategică.

3. Rolul Platformei Naționale pentru RRD³⁰

Croația

Acest exemplu evidențiază cum Platforma Națională pentru RRD poate fi un mecanism util pentru gândirea strategică. În cazul Croației, a fost vorba despre pregătirea *Evaluării riscurilor la nivel național* și dezvoltarea viitoarei strategii naționale de DRM. Croația și-a înființat Platforma Națională pentru RRD în 2009 ca organism consultativ al guvernului. În primii ani de existență, platforma a asigurat angajamentul politic de la cele mai înalte niveluri de guvernare, ceea ce a dus la atragerea tuturor părților interesate în acest mecanism consultativ. Platforma a reușit să creeze legături puternice cu mediul academic, generând rapoarte și recomandări valoroase privind dezvoltarea ulterioară a RRD în Croația. Pentru a spori și mai mult potențialul platformei, în 2016, structura din spatele acesteia a fost îmbunătățită și au fost acordate mai multe roluri operaționale acestui mecanism. Cele mai valoroase lecții deprinse din existența platformei au fost învățate prin procesul de elaborare a *Evaluării riscurilor la nivel național*, evaluare adoptată de Guvern în 2019. Un număr de 15 grupuri de lucru stabilite în cadrul platformei au condus acest proces. Fiecare grup a fost coordonat de către o altă autoritate națională/un alt minister, sub îndrumarea generală a Departamentului de Protecție Civilă al Ministerului de Interne. Datorită acestui mecanism, a rețelei create de-a lungul anilor și a sentimentului de asumare în rândul participanților la proces, Croația a finalizat cu succes procesul de elaborare a *Evaluării riscurilor la nivel național*, precum și al *Evaluării capacității de gestionare a riscurilor de dezastre*. Aceste două evaluări au pus bazele viitoarei strategii naționale de DRM (preconizată pentru 2021) care va acoperi următoarea perioadă până în 2030.

Rolul principal al platformei naționale este de a conecta părțile interesate din mediul politic, operațional și științific la nivel național, asigurând transferul și armonizarea cunoștințelor, propunând soluții, adoptând documente și încurajând implementarea acestora pentru a reduce riscurile la dezastre. Platforma asigură cooperare la nivel orizontal și vertical în reducerea riscurilor și este considerată un instrument și un mecanism esențial pentru coordonarea activităților de RRD în Croația. Funcționând pe tot parcursul anului, platforma încurajează și alte instituții ale aparatului administrativ, organizații ale societății civile (OSC), companii publice și private și instituții științifice să acționeze în domeniul RRD. În plus, conducerea platformei organizează în fiecare an o conferință despre DRR, pentru a prezenta rezultatele înregistrate, a împărtăși lecții învățate și noi cunoștințe, pentru a întări comunicarea și colaborarea între părțile interesate și pentru a întări comunitatea practicienilor din domeniul DRR. Toți participanții trebuie să pregătească și să prezinte articole pe tema reducerii riscului de dezastru în fiecare an în vederea participării la conferința anuală a platformei. Prima conferință a platformei croate a avut loc în noiembrie 2009 și a înregistrat peste 180 de participanți din sectorul public, entități economice mari, comunitate științifică (Academia Croată de Științe și Arte și mai multe colegii și instituții), OSC-uri și comunități religioase.

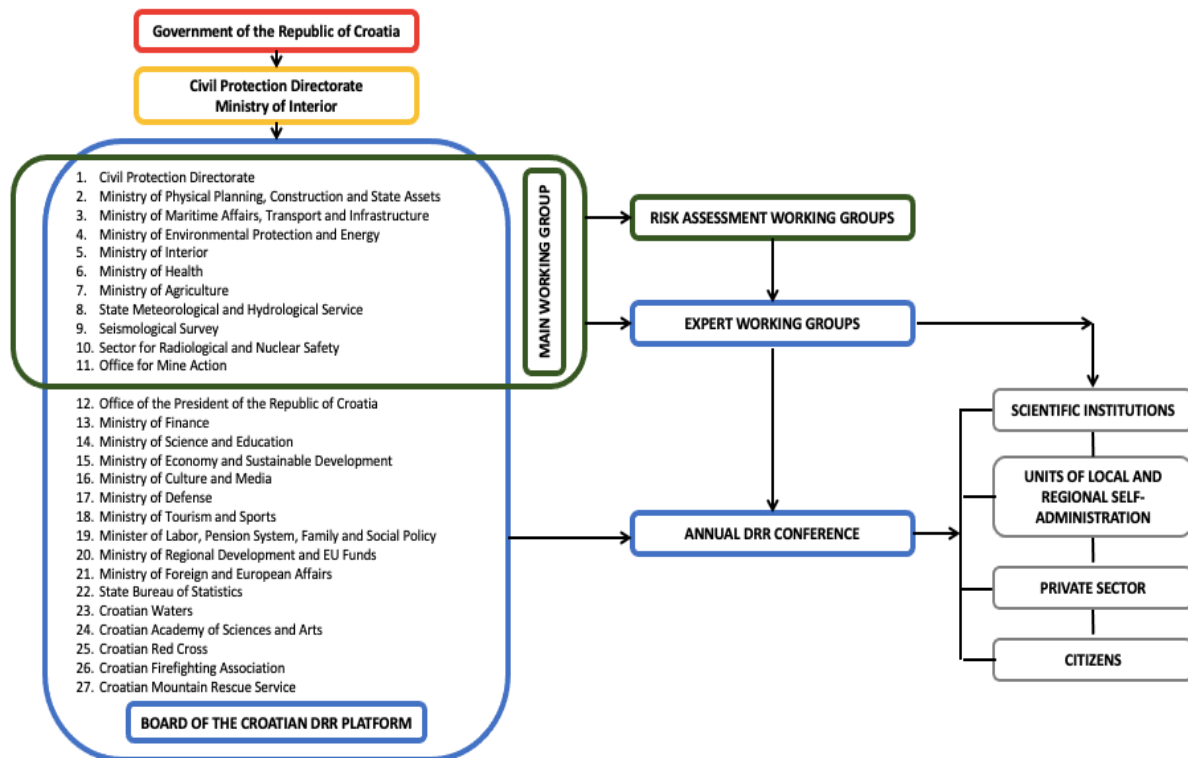
Platforma este inclusivă și structurată în grupuri care urmăresc activități specifice. Platforma este formată din toate instituțiile publice relevante, instituțiile științifice, OSC și alți reprezentanți care desfășoară unele dintre măsurile și activitățile DRR ca parte a sarcinilor obișnuite. Din punct de vedere al organizării, platforma intră sub incidența Guvernului Republicii Croația și a Direcției de protecție civilă a Ministerului de Interne, în timp ce este coordonată de către comitetul ("board") Platformei Naționale Croate pentru RRD. La nivel operațional, eficacitatea platformei este asigurată prin

³⁰ UNDRR. 2020. "Platformele naționale pentru reducerea riscurilor de dezastre" oferă o sinteză a mai multor platforme. [Link](#).

conducerea principalului grup de lucru care este format din diferite organisme de coordonare responsabile de riscuri preidentificate. Rolul principalului grup de lucru este de a dezvolta strategia pentru RRD, precum și evaluări ale riscurilor și capacității. Fiecare risc individual este apoi abordat de grupuri de lucru desemnate, formate dintr-un organism de coordonare și un organism sau mai multe organisme de evaluare a riscurilor. În cele din urmă, grupurile de lucru ale experților se ocupă de subiecte specifice, cum ar fi siguranța instituțiilor de învățământ, planificarea spațiului, finanțarea și activitățile de RRD.

Figura 7. Structura organizatională a Platformei Naționale pentru RRD din Croația

Sursa: <https://civilna-zastita.gov.hr/hrvatska-platforma-za-smanjenje-rizika-od-katastrofa/80>.

Un alt efect de răspândire pozitiv al platformei naționale a fost crearea platformei de RRD a cantoanelor și orașelor în 2013. Scopul acestui mecanism de guvernare auto-inițiat al orașelor și cantoanelor din Croația este de a facilita schimbul de experiență, dezvoltarea unei rețele de colaborare între orașe și cantoane și îmbunătățirea coordonării în implementarea politicilor de RRD la nivel local. La fel precum platforma națională, acest mecanism are structura sa de guvernare proprie și un domeniu de activitate distinct. Diferența o face faptul că este un mecanism auto-inițiat, bazat pe participarea voluntară a orașelor și cantoanelor. Pornind de o analiză a punctelor forte, punctelor slabe, oportunităților și amenințărilor prezentate în cadrul proiectului UE - SEE URBAN, această platformă s-a dovedit a fi rezilientă de-a lungul anilor și a contribuit la crearea de sinergii între membrii săi pe teme legate de RRD. Provocările privind funcționarea platformei sunt, de asemenea, prezente și sunt grupate în jurul resurselor umane insuficiente și al finanțării pentru activități viitoare. Croația are astăzi șase orașe care participă la campania UNDRR "Make My City Resilient".

Principalele lecții învățate: valoarea platformelor naționale pentru DRR ca mecanism de guvernare pentru gândirea strategică

- Existența platformei naționale a fost esențială pentru procesul național de evaluare a riscurilor, deoarece grupurile de lucru din cadrul platformei au coordonat acest proces condus de Direcția Protecției Civile a Ministerului de Interne. Acest mecanism a îmbunătățit angajamentul părților interesate și este util și pentru actualizarea viitoare a evaluărilor naționale.
- Platforma joacă un rol important - pe tot parcursul anului - în a conecta părțile interesate din sferele politice, operaționale și științifice, permițând transferul și armonizarea cunoștințelor, propunând soluții, adoptând documente și încurajând implementarea acestora pentru a reduce riscurile la dezastre. În acest fel, platforma asigură cooperarea orizontală și verticală în reducerea riscurilor și a devenit un instrument și un mecanism esențial pentru coordonarea activităților de RRD în Croația.
- Platforma este inclusivă și structurată în grupuri care urmăresc activități specifice, concentrându-se pe riscuri preidentificate sau subiecte specifice, cum ar fi siguranța instituțiilor de învățământ, planificarea spațiului, finanțarea activităților de RRD.

Elveția

Elveția este un alt exemplu de utilizare cu succes a Platformei sale Naționale pentru RRD pentru planificarea strategică. Platforma Națională pentru Hazarduri Naturale (PLANAT) a fost creată în 1997 ca mecanism de coordonare pentru prevenirea hazardurilor naturale³¹. Platforma funcționează precum un organism consultativ în materie de RRD la nivel național pentru Consiliul Federal³², consiliu executiv format din șapte membri care formează guvernul federal al Confederației Elvețiene, fiecare membru conducând un departament guvernamental. PLANAT are trei obiective axate pe: (a) orientarea gândirii strategice pentru prevenirea dezastrelor; (b) creșterea gradului de conștientizare cu privire la riscurile existente; și (c) crearea de sinergii între toate părțile interesate în vederea unei preveniri eficiente a dezastrelor. Principiile actuale ale Elveției privind prioritățile de gestionare a riscului pe viitor sunt axate pe măsuri ușoare („soft”) care se bazează pe elemente naturale de protecție în detrimentul celor structurale, precum și pe o cultură a riscului în societate versus o dependență exclusivă față de capacitatea guvernului de a gestiona riscurile. Prin intermediul acestor principii, platforma abordează toate tipurile de riscuri („all-hazard approach”) pentru a contribui la reducerea vulnerabilităților și pentru a se asigura că societatea este conștientă, acceptă și se adaptează la riscurile reziduale sau rămase.

Structura organizatorică a PLANAT include un secretariat, un comitet, grupuri de lucru și grupuri consultative. Secretariatul este compus din două persoane responsabile cu coordonarea activităților în cadrul PLANAT și PLANALP (Platforma privind pericolele naturale ale Convenției alpine), inclusiv prin organizarea de întâlniri, gestionarea finanțelor, supravegherea proiectelor și diseminarea informațiilor în exterior³³. Comitetul include președintele, vicepreședintele și trei membri, iar rolul său este de a supraveghea și pregăti activitățile principale care vor fi discutate în timpul sesiunilor plenare (de două sau trei ori pe an). Președintele este ales de Consiliul Federal Elvețian, pe baza unei nominalizări a plenului. Grupurile de lucru sunt stabilite pe bază de proiect, având între două și cinci membri diferiți. Conform analizei ONU a platformelor naționale, există în prezent două grupuri de lucru active axate pe „informație și comunicare” și „colaborare internațională, precum și trei grupuri de proiecte.

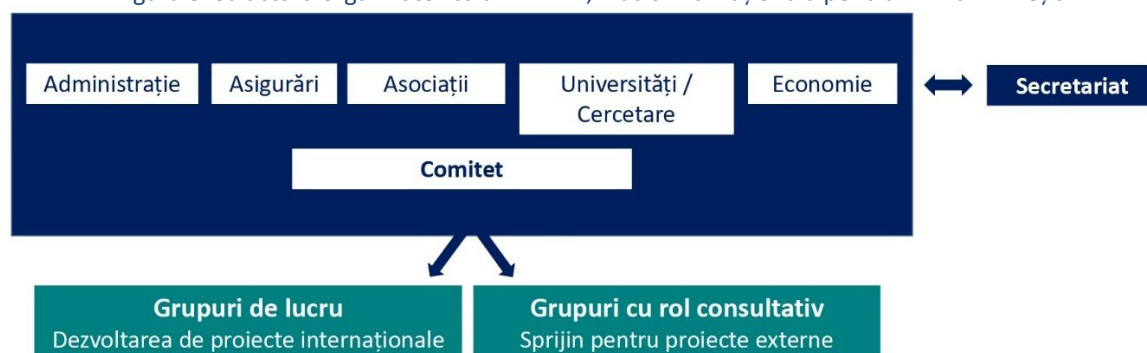
³¹ Elveția. Platforma Națională pentru Hazarduri Naturale (PLANAT). [Link](#).

³² Elveția. Guvernul Federal. Portalul Guvernului Elvețian. [Link](#).

³³ Elveția. Secretariatul PLANAT. [Link](#).

PLANAT are un buget alocat de 300'000 CHF pe an. În plus, secretariatul este plătit de către Oficiul Federal pentru Mediu.

Figura 8. Structura organizatorică a PLANAT, Platforma Națională pentru RRD din Elveția

Sursă: <https://www.planat.ch/en/planat/members/organisation>

Echipa de bază a PLANAT este formată din 18 specialiști din toate regiunile Elveției, care sunt numiți pentru o perioadă de patru ani. Birourile specializate ale federației și cantoanelor, facultățile/cercetători, asociațiile profesionale, reprezentanții sectorului economic și al asigurărilor sunt, de asemenea, activi în PLANAT.

Încă de la înființare, PLANAT a fost activă în activități de advocacy, armonizare a legislației, elaborarea politicilor, implementarea proiectelor și promovarea sinergiilor cu agențiile de dezvoltare. Începând din anul 2000 la fiecare trei până la patru ani, PLANAT își actualizează documentele strategice naționale axate pe prevenirea dezastrelor și gestionarea riscurilor. Cel mai recent document este din 2018 și se intitulează „Strategia 2018: gestionarea riscurilor generate de hazarduri naturale”³⁴. Strategia recunoaște natura sistemică a riscurilor și își concentrează atenția asupra prevenirii noilor riscuri și reducerii timpului de redresare în cazul apariției unor situații de urgență. Pentru a asigura continuitatea celor 20 de ani de planificare în domeniul RRD, această strategie nu este complementată de un plan de implementare dezvoltat concurent cu strategia, ci se bazează în continuare pe cel dezvoltat odată cu strategia anterioară.

În ultimele două actualizări ale Strategiei Elveției pentru gestionarea riscurilor generate de pericolele naturale (2014 și 2018), PLANAT identifică schimbările climatice ca fiind un factor care contribuie la procesul general de gestionare a riscurilor de dezastru. De asemenea, aceste două actualizări recente creează legăturile necesare cu Strategia națională pentru adaptare la schimbările climatice. Sinergia este un rezultat al modelului existent de coordonare orizontală între Oficiul Federal pentru Mediu, responsabil pentru toate pericolele și riscurile provenite din mediu și Oficiul Federal pentru Protecție Civilă responsabil pentru sistemul general de gestionare și răspuns al riscului în caz de dezastru. Ambele birouri se completează reciproc atunci când elaborează documente strategice prin activitatea PLANAT și a Comitetului interdepartamental pentru climă (responsabil pentru Strategia națională pentru adaptare la schimbările climatice).

Conceptul din spatele PLANAT este promovat la scară internațională pe post de exemplu de pași practici în dezvoltarea și operaționalizarea unei platforme naționale de RRD, în timp ce câteva lecții învățate importante derivă din implementarea sa. De exemplu, UNDRR a promovat PLANAT ca o

³⁴ Elveția. PLANAT. 2018. „Strategia pentru gestionarea riscurilor la hazarduri naturale”. [Link](#).

bună practică pentru forumurile naționale menite să faciliteze dialogul între diferitele părți interesate pentru a îmbunătăți schimbul de cunoștințe, dezvoltarea competențelor, precum și cooperarea și coordonarea în beneficiul prevenirii și reducerii riscurilor la nivel național. Mai mult, publicația intitulată „*Cum se creează și se operaționalizează o platformă? 1997-2007: zece ani de experiență*” lansată de PLANAT oferă îndrumări concrete cu privire la modul de concepere și operaționalizare a unei astfel de platforme și evidențiază condițiile cheie care pot asigura rezultate de succes, alături de lecțiile învățate pentru fiecare etapă a procesului de creare și implementare³⁵. Astfel de lecții învățate conduc la următoarele sfaturi pentru exerciții viitoare asemănătoare: (a) componența membrilor grupului delegat să conceptualizeze platforma este indicat să fie aceeași cu cea a grupului inclus în platformă odată ce aceasta a fost lansată, pentru a asigura și a menține angajamentul de-a lungul timpului a membrilor; (b) este recomandat ca platforma să ia în considerare încă de la început toate părțile interesate relevante pentru fiecare fază a întregului ciclu de risc (prevenire, atenuare, răspuns și recuperare) astfel încât activitățile grupurilor să fie proiectate corespunzător și desfășurate mai eficient și într-un mod integrat în vederea maximizării impactului.

În timp ce PLANAT este operațional exclusiv la nivel național, inițiative similare sunt implementate și la nivel local, pentru a discuta și coordona problemele RRD la nivel strategic și operațional. Astfel de platforme de coordonare și cooperare sunt prezente în aproape jumătate din cele 26 de cantoane ale Elveției. Un astfel de exemplu constă în Cantonul din Berna și grupul său de lucru privind pericolele naturale, înființat în 2001 de Consiliul Guvernamental al cantonului. Grupul de lucru este responsabil pentru coordonarea sarcinilor (de exemplu, planificare spațială, măsuri de prevenire) și asigurarea fluxului de informații între părțile interesate cheie, precum și în comunitate în legătură cu inundații, alunecări de teren, căderi de stânci, avalanșe și cutremure. Grupul de lucru este compus din Oficiul pentru Păduri și Pericole Naturale, Oficiul de Inginerie Civilă, Oficiul pentru Apă și Deșeuri, Oficiul pentru Municipalități și Amenajarea Teritoriului, Oficiul pentru Protecție Civilă, Sport și Militar, Entitatea de asigurare a clădirilor din Canton și un consultant din mediul academic și de cercetare cu expertiză în pericolele naturale³⁶.

Principalele lecții învățate: valoarea platformelor naționale pentru RRD ca mecanism de guvernare pentru gândirea strategică

- Platformele funcționale de RRD la nivel național și local sunt mecanisme valoroase pentru a încuraja gândirea strategică. Atunci când sunt stabilite corect, pot încuraja participarea părților interesate, pot oferi îndrumările necesare, pot întrerupe gândirea instituțională fragmentată și pot produce rezultate specifice. La nivel național, PLANAT a devenit o platformă esențială pentru coordonarea orizontală între Oficiul Federal pentru Mediu, responsabil pentru toate pericolele și riscurile provenite din mediu și Oficiul Federal pentru Protecție Civilă responsabil pentru sistemul general de gestionare și reacție la riscurile de dezastre.
- Integrarea timpurie a experților în domenii relevante și diverse (de exemplu, infrastructură critică, industrie, servicii meteorologice, mass-media) asigură o implementare eficientă și lină.
- Conducerea politică, angajamentul și stimulentele sunt necesare pentru a sprijini rolul autorității naționale de protecție civilă în procesul de stabilire și menținere a strategiilor naționale / locale de RRD.

³⁵ Elveția. PLANAT. 2007. „*Cum se creează și se operaționalizează o platformă? 1997-2007: zece ani de experiență*”. [Link](#).

³⁶ Elveția. Cantonul din Berna. [Link](#).

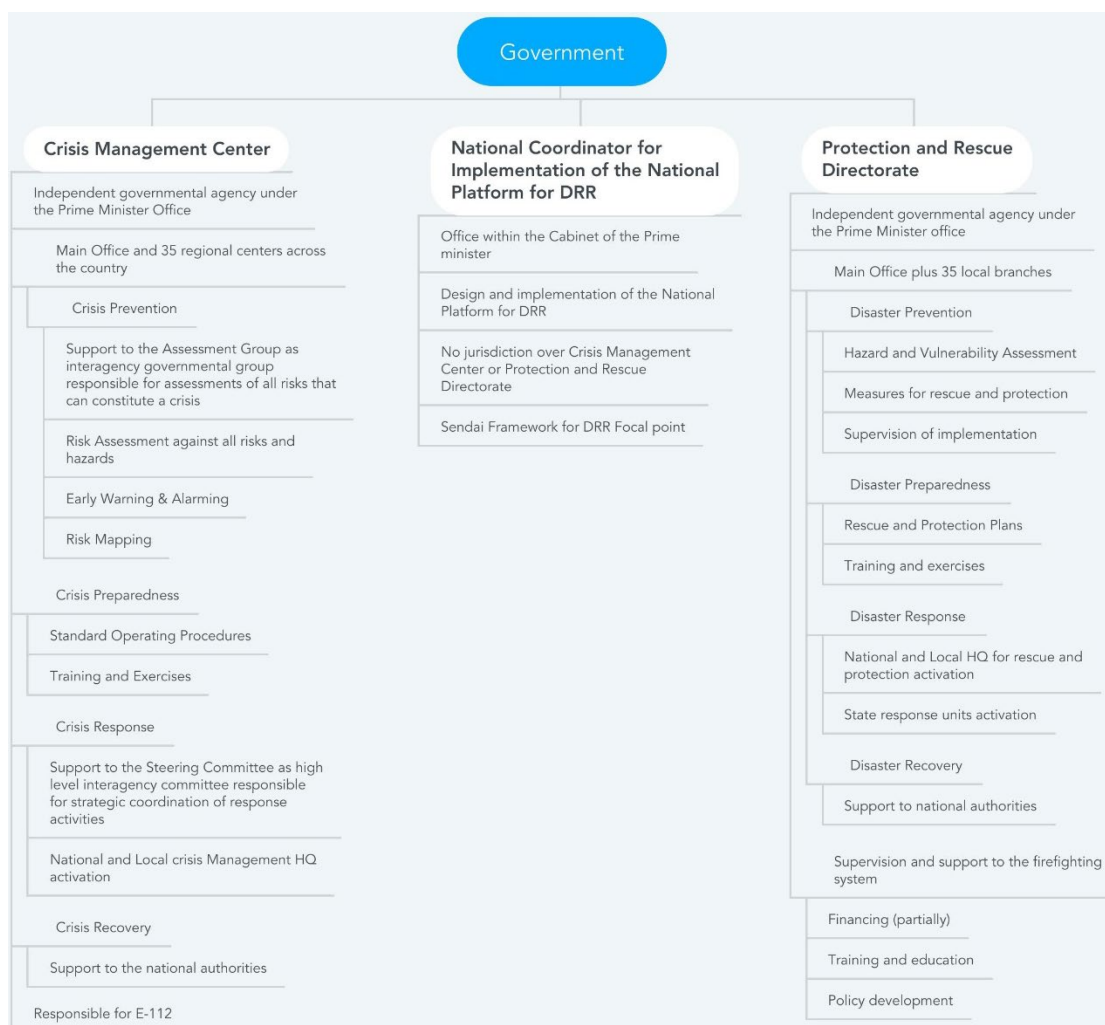
Macedonia de Nord

Mecanismele complicate nu produc rezultate. Macedonia de Nord este exemplul opus al Croației și Elveției, unde utilizarea Platformei Naționale pentru RRD este considerată un instrument de gândire strategică. Înființată în 2009, platforma RRD din Macedonia de Nord a fost a 13-a platformă de acest tip din Europa. În 2011, Macedonia de Nord a prezidat chiar și Forumul European pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre ca o recunoaștere a implementării principiilor cheie ale HFA. Deși i s-a acordat o atenție deosebită la nivel internațional, pe plan intern, platforma nu a primit niciodată susținerea necesară din partea părților interesate relevante și a rămas doar un concept teoretic. În anumite segmente, Platforma Națională pentru RRD a oferit soluții care au înlocuit procedurile existente de pregătire și răspuns în caz de dezastre, ceea ce a dus la creșterea argumentelor opuse pentru implementarea sa. Macedonia de Nord are deja un sistem DRM complicat bazat pe dualismul a două instituții cu roluri și responsabilități comune, ceea ce face dificilă existența Platformei Naționale funcționale pentru RRD.³⁷ În 2011, a fost înființată o funcție specială în cadrul cabinetului primului-ministru cu scopul de a servi drept coordonator pentru implementarea Platformei Naționale pentru RRD. Coordonatorul este punctul esențial național pentru SFDRR și are roluri și responsabilități în ceea ce privește implementarea platformei naționale. Zece ani mai târziu, Macedonia de Nord a revizuit platforma națională de patru ori, dar esența platformei ca organism consultativ, de coordonare care unifică toate eforturile naționale de consolidare a sistemului de DRM din țară, încă lipsește. Cea mai recentă versiune a platformei naționale avizată de Guvern în 2019 este un document care seamănă mai mult cu o strategie decât cu o platformă națională în conformitate cu orientările UNDRR.

---

³⁷Comisia Europeană/DG ECHO (Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene). 2018. Raportul de evaluare inter pares al Macedoniei de Nord. [Link](#)

Figura 9. Platforma Națională de RRD din Macedonia de Nord

Sursa: Autorii.

Principalele lecții învățate:

- În cazul în care mecanismele complicate nu obțin angajamentul părților interesate pentru cooperare și coordonare orizontală și verticală, acestea nu vor genera rezultate.
- Conceptul din spatele unei platforme naționale pentru DRR ar trebui să fie conceput în jurul particularităților cadrului instituțional național DRM. De exemplu, complexul sistem DRM al Macedoniei de Nord bazat pe dualismul a două instituții cu roluri și responsabilități comune împiedică implementarea cu succes a platformei sale naționale pentru DRR.
- În absența conducerii politice și a angajamentului pentru implementarea unei astfel de platforme, acest instrument va rămâne un concept teoretic dacă este deja dezvoltat. În cazul în care nu sunt îndeplinite premisele instituționale și politice pentru crearea unei platforme, pot fi explorate alternative mai simple.

4. Mecanisme de evaluare inter pares pentru a transmite pregătirea și implementarea strategiilor

Bulgaria

În ultimii cinci ani, Bulgaria a beneficiat de două ori de procesul de analiză/evaluare inter pares condus de CE și UNDRR și este un exemplu potrivit al modului în care aceste instrumente pot ghida

eforturile depuse de țări în domeniul RRD. Bulgaria a fost prima țară care a făcut obiectul unei evaluări inter pares în cadrul UCPM în 2015. Scopul acestei evaluări inter pares a fost acela de a sprijini reforma sistemului național de DRM, inițiată ca urmare a inundațiilor din 2014, care au provocat victime umane și daune infrastructurii critice, patrimoniului cultural, agriculturii și afacerilor. Evaluarea inter pares a acoperit cinci mari domenii: abordarea integrată a DRM, evaluările riscurilor, planificarea managementului riscurilor și pregătirea și conștientizarea publicului. Printre alte documente, evaluatorii inter pares au analizat SNRRD pentru 2014-2020. Echipa a prezentat șase recomandări cu privire la strategie: (a) simplificarea și alinierea conținutului strategiei cu alte documente derivate din aceasta; (b) corelarea strategiei cu țintele, bugetele, indicatorii specifici și intervale de timp care acoperă nivelurile naționale, regionale și locale; (c) includerea angajamentului din partea mai multor părți interesate la toate nivelurile; (d) stabilirea unor protocoale clare de guvernare pentru strategie; (e) includerea în strategie a furnizării unui sistem deschis de comunicare și cooperare; și (f) includerea sprijinului științific în elaborarea strategiei și implementarea acesteia.

În 2020, Bulgaria a fost evaluată de UNDRR printr-un proces de evaluare axat pe SNRRD 2018–2030, inclusiv pe Programul său național de reducere a riscurilor de dezastre 2020-2024.³⁸ În cadrul acestui exercițiu, experții au folosit instrumentul de evaluare UNDRR cu 75 de sub-indicatori și indicatori de realizare aliniați cu SFDRR. Din analiza listei de recomandări furnizate, este evident că Bulgaria a acceptat unele dintre sugestiile evaluării inter pares ale UCPM și le-a folosit pentru a-și îmbunătăți sistemul național de RRD. Cu toate acestea, persistă provocări, în special legate de implementarea strategiei, deoarece planificarea precisă a activităților și resursele financiare alocate nu sunt încă bine definite. În acest fel, analiza identifică lacunele asupra cărora autoritățile trebuie să se concentreze și pe care trebuie să le abordeze în continuare. Evaluarea inter pares demonstrează, de asemenea, efortul depus de agențiile responsabile pentru a trece la o abordare mai proactivă. Analiza din 2020 a evaluat strategia 2018–2030 ca având 25% din text axat pe răspuns, 42% pe pregătire și 33% pe prevenire/atenuare. În acest fel, procesul de evaluare inter pares poate fi utilizat și pentru a urmări agenda generală a reformei din țară.

Principalele lecții învățate: valoarea mecanismelor de evaluare inter pares pentru a îmbunătăți strategiile de RRD

- Există diverse instrumente pentru evaluarea alinierii strategiilor de RRD, care pot ajuta la identificarea lacunelor specifice într-un cadru național. Abordarea acestora bazată pe dovezi/utilizarea unor indicatori specifici poate atrage, de asemenea, necesitatea/importanța măsurării performanței, precum și existența țintelor și rezultatelor și alocărilor bugetare dedicate.
- Procesul de evaluare inter pares poate contribui, de asemenea, la urmărirea obiectivului general al unei strategii naționale privind diferite elemente ale DRM, inclusiv progresele înregistrate în direcția unei abordări mai proactive.
- Asistența de evaluare din partea UNDRR privind alinierea strategiei cu SFDRR, poate fi solicitată în fiecare fază a procesului de elaborare a SNRRD.

---

³⁸ Rețineți că din noiembrie 2020, Programul național de reducere a riscurilor de dezastre 2021-2025 este în vigoare.

5. Structura unei strategii și importanța mecanismelor de monitorizare

Muntenegru

Muntenegru oferă un exemplu de strategie RRD nou dezvoltată, cu o structură specifică. Muntenegru și-a adoptat strategia pentru RRD în 2017 și, prin urmare, este una dintre puținele țări din Europa care aderă la Ținta E a SFDRR. La fel ca și exemplele menționate în capitolele anterioare, strategia din Muntenegru a fost dezvoltată prin colaborarea cu mai multe părți interesate, respectând principiul includerii tuturor părților interesate și relevante. Procesul a primit, de asemenea, sprijinul necesar din partea clasei politice din țară, care a facilitat adoptarea acesteia. Astfel, este pentru prima dată în istoria recentă a țării când aceasta are un document de orientare cuprinzător axat pe prevenirea riscurilor noi și reducerea riscurilor existente.

Există două elemente distincte specifice acestei strategii: structura sa și mecanismul de monitorizare a implementării. În absența unei evaluări naționale a riscurilor, prima jumătate a strategiei prezintă o analiză a principalelor hazarduri care afectează țara și modul de organizare a sistemului de salvare și protecție. Această parte a strategiei, deși destul de extinsă, are caracter orientativ și justifică viziunea, misiunea, scopul și punctele de interes ale strategiei. Partea strategică a documentului în comparație cu cea precedentă este semnificativ mai scurtă. Începe cu o analiză SWOT a sistemului de salvare și protecție din Muntenegru și, pe baza sa, au fost identificate 17 priorități pentru implementare între 2018 și 2023.

Al doilea element distinctiv al strategiei este gradul de atenție acordat implementării și, mai important, monitorizării implementării. Planurile de implementare pe o perioadă de doi ani sunt utilizate pentru a îndeplini obiectivele strategiei. Fiecare plan de acțiune pe o perioadă de doi ani conține activități specifice care trebuie implementate și, pentru fiecare dintre acestea, există estimări bugetare. Analiza primului ciclu care acoperă 2018 și 2019 evidențiază un grad de implementare de 46% a activităților în 2018 și de 28 % a activităților propuse pentru 2019. Pe baza acestei analize, al doilea plan de acțiune pe o perioadă de doi ani care acoperă perioada 2020/2021 a fost adoptat de Guvern și este, în prezent, în curs de implementare.

Principalele lecții învățate: importanța structurii strategiei pentru a reflecta cadrul operațional

- Dacă este posibil, evitați structura complicată a strategiei cu mai multe pagini și vizați în schimb documente ușor de citit pentru a facilita monitorizarea și implementarea.
- Strategia de RRD nu ar trebui confundată cu o strategie de dezvoltare organizațională sau cu o strategie care se ocupă numai de gestionarea situațiilor de urgență/sistemul de protecție civilă. După cum sugerează SFDRR, strategia ar trebui să abordeze factorii care stau la baza riscurilor de dezastre și să consolideze reziliența comunității. De obicei, factorii care stau la baza riscurilor de dezastre nu se află sub autoritatea managementului pentru situații de urgență/protecției civile și, prin urmare, sunt necesare strategii de RRD.
- Monitorizarea implementării strategiei este esențială. Acest proces ar trebui să fie transparent și să se bazeze pe metode științifice.

6. Structura unei strategii și implementarea prin abordarea mai multor părți interesate

Serbia

Deși nu este o strategie RRD în sine, Programul național de gestionare a riscurilor de dezastre din Serbia este un bun exemplu de impulsione a implementării prin abordarea mai multor părți interesate. În 2014, Serbia a înregistrat cele mai grave inundații din ultimii 120 de ani, cu decese și pierderi materiale importante. Dezastrul a reprezentat o etapă importantă pentru schimbarea gândirii strategice și, mai important, în ceea ce privește acționarea în urma unui dezastru major. În 2011, Serbia a adoptat Strategia națională pentru protecție și salvare, care însă nu a fost susținută cu un Plan de acțiune, ceea ce a limitat implementarea sa. După inundațiile devastatoare care au avut loc în Serbia în anul 2014, a fost elaborat Programul național de gestionare a riscului de dezastre pentru a servi drept document strategic în vederea consolidării rezilienței în caz de dezastre. Entitatea coordonatoare pentru redresare în caz de dezastre și pentru alocarea de ajutoare internaționale este Biroul de management al investițiilor publice (PIMO) al Guvernului Republicii Serbia. Aceasta coordonează implementarea Programului național de gestionare a riscului de dezastre din Serbia în cadrul tuturor autorităților de stat (la nivel național, regional și local), precum și pregătirea planului de acțiune care se bazează pe programul național. Din exterior, se poate observa că Serbia se simte confortabil în prezent cu existența a două agenții guvernamentale care se ocupă cu DRM: Sectorul Ministerului de Interne pentru gestionarea situațiilor de urgență și PIMO. O altă verigă importantă în implementarea efectivă a programului este Conferința permanentă a orașelor și municipalităților. Existența acestei rețele a contribuit la o mai bună înțelegere a riscurilor de inundații, în special a bazinelor hidrografice, întrucât orașele și municipalitățile aduc laolaltă cunoștințe și resurse pentru a anticipa viitoarele inundații și pentru a fi mai bine pregătite să răspundă în fața acestora.

Programul este, de asemenea, un bun exemplu de măsuri implementate în parteneriat între guvern și organizațiile internaționale active din țară. Prin potrivirea mecanismelor de finanțare oferite de UE, Banca Mondială/GFDRR, Japonia, Elveția, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) și prioritățile stabilite de Guvern, programul a acoperit șase domenii prioritare generale: consolidarea instituțională; identificarea riscului; reducerea riscului prin măsuri structurale și nestructurale; pregătire, răspuns și sisteme de alertă timpurie; strategii de finanțare a riscurilor; și redresarea rezilienței. De exemplu, toate proiectele majore de infrastructură au fost sprijinite cu ajutorul comunității internaționale.

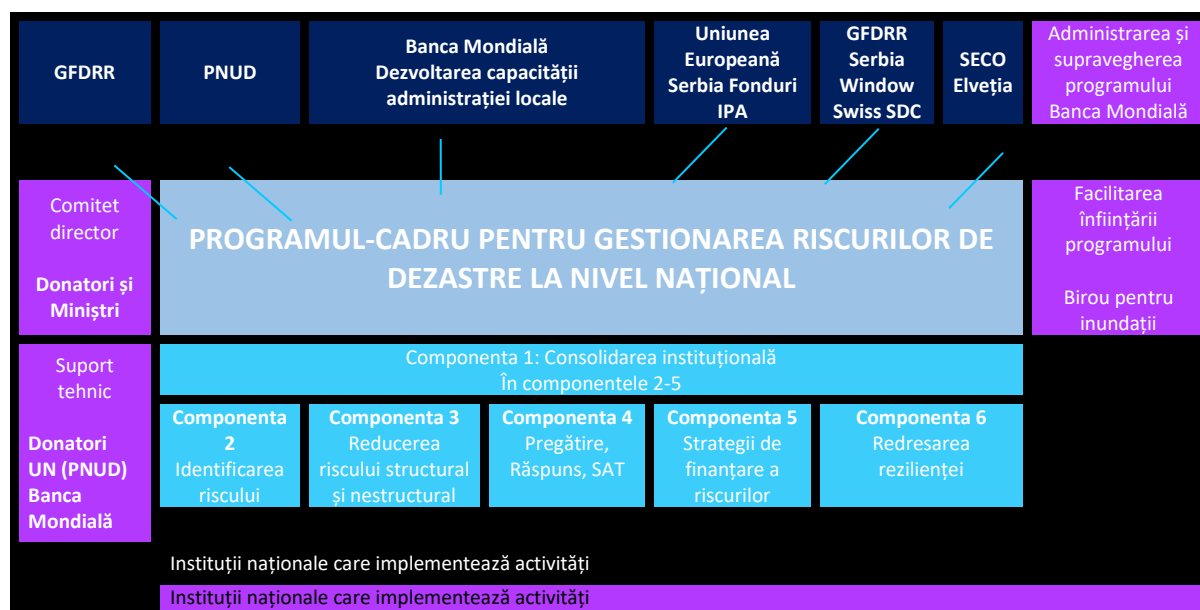
În Serbia, de la inundațiile din 2014, un pas major a fost, de asemenea, includerea orașelor și a municipalităților în activitatea de RRD. La inițiativa orașului Kraljevo, în 2016, 17 municipalități de-a lungul bazinului hidrografic al râului Morava de Vest s-au unit prin stabilirea protocoalelor de lucru privind prevenirea și pregătirea pentru dezastre.³⁹ Prin planurile și protocoalele comune de RRD, rețeaua a 17 municipalități a reușit, de asemenea, să implice populația locală în activitățile sale, care a fost utilizată și în timpul răspunsului la COVID-19. Valoarea adăugată a acestei inițiative a fost recunoscută și de Conferința permanentă a orașelor și municipalităților, care a permis rețelei să se dezvolte și în alte bazine hidrografice (de exemplu, râul Kolubara). Drept urmare, una dintre prioritățile Conferinței permanente a orașelor și municipalităților din Serbia de astăzi este sprijinirea orașelor și a municipalităților în crearea unor astfel de alianțe și dezvoltarea în continuare a

---

³⁹Departamentul sârb de protecție civilă. 2016. Bazinul Moraviei de Vest (Слив Западне Мораве). [Link](#).

capacităților acestora. Acest lucru a fost recunoscut și prin modificările Legii cu privire la autonomia locală, care oferă acum mai multe oportunități de cooperare inter-municipală.

Figura 10. Structura Programului Național de Gestionare a Riscului de Dezastre din Serbia

Notă: SAT = Sistemul de alertă timpurie.

Principalele lecții învățate: importanța dezastrelor ca oportunități de schimbare

- Programul Național (Strategie) de Gestionare a Riscului de Dezastre din Serbia a asigurat participarea locală și includerea principalelor părți interesate.
- Programul Național (Strategie) de Gestionare a Riscului de Dezastre din Serbia oferă o viziune clară asupra a ceea ce dorește țara să realizeze, și, de asemenea, a modului în care comunitatea internațională poate participa la implementarea sa.
- Inițiativele locale și crearea de alianțe între municipalitățile care prezintă aceleași riscuri ar trebui să fie susținute de viitoarea SNRRD.

7. Integrarea acțiunilor ASC și DRM

Austria

Austria prezintă un model pentru stoparea gândirii fragmentate atunci când sunt luate în considerare RRD și ASC. Austria a avut o Strategie Națională de Gestionare a Riscurilor de Dezastre și Criză începând din 2009, acoperind perioada până în 2020. Strategia se bazează pe următoarele principii de bază: subsidiaritatea în acțiune în perioade de criză, participarea voluntară la sistem, cooperarea civilă-militară, autoprotecția, cooperarea transfrontalieră și respectarea bazelor măsurilor de exonerare internațională. Prin intermediul strategiei, Austria și-a asumat angajamentul de a consolida în continuare prevenirea dezastrelor și reducerea riscurilor; de a consolida sistemele sale de alertă timpurie, pregătirea pentru răspuns și răspunsul imediat după evenimente majore; și de a îmbunătăți coordonarea intersectorială, includerea principalelor părți interesate și utilizarea inovației și a tehnologiei. Deși nu au fost găsite rapoarte privind monitorizarea și implementarea strategiei, în 2017, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a recunoscut rezultatele din Austria în aplicarea întregului spectru de instrumente și tehnici pentru DRM.

Pentru România, un element relevant al Strategiei de adaptare la schimbările climatice din 2012 îl constituie legăturile cu RRD. Deși documentul nu acoperă în mod specific Strategia Națională de Gestionare a Riscului de Dezastre și a Situațiilor de Criză, RRD este integrată în întregul text al strategiei. Prioritățile de acțiune conțin secțiuni dedicate privind protecția împotriva hazardurilor naturale și a DRM. Activitățile prevăzute pentru DRM includ crearea unei platforme de comunicare multisectorială pentru RRD, creșterea flexibilității instrumentelor de finanțare în domeniul DRM, îmbunătățirea comunicării riscurilor în prevenirea dezastrelor, aplicarea unei metodologii uniforme pentru analiza riscurilor, efectuarea mai multor cercetări în domeniul DRM și altele.

Leitner și colab. (2020)⁴⁰ analizează relația dintre RRD și ASC în Austria și sugerează un nou model integrat care urmează să fie implementat în țară - modelul de gestionare a riscurilor schimbărilor climatice. Acest model se bazează pe cunoștințele create în cele două sectoare de-a lungul anilor în Austria, precum și pe lecțiile învățate în Australia. În sens mai larg, modelul vizează o abordare integrată atunci când elaborează strategii viitoare, argumentând că o strategie unică va reduce la minimum neconcordanțele și va fi mai eficientă. La un nivel mai operațional, modelul promovează utilizarea scenariilor climatice și schimbările socio-economice în legătură cu elaborarea evaluărilor riscului de dezastre și a planificării prevenirii. Având în vedere structura descentralizată a DRM din Austria, atât cercetarea lui Leitner, cât și cea a Ministerului Federal al Dezvoltării Durabile și Turismului (2018)⁴¹ prezintă rezultate la nivel municipal/de oraș pe tema sinergiilor dintre planificarea RRD și ASC.

Figura 11. Conexiunile Strategiei de adaptare a Austriei cu alte strategii

Sursa: Guvernul Austriei. 2012. *Strategia de adaptare la schimbările climatice a Austriei.*

Note de traducere: Strategia de adaptare a Austriei; Strategia pentru Dezvoltare Durabilă a Austriei (ÖSTRAT); Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă (NSTRAT); Strategia privind schimbările climatice a Austriei; Programul forestier al Austriei; Strategia energetică a Austriei; Strategia națională de turism; Strategia privind biodiversitatea a Austriei; Strategia de cercetare 2020; Obiective-cadru pentru sănătate în Austria; Plan de dezvoltare Infrastructură federală de transport; Conceptul de dezvoltare spațială a Austriei (ÖREK).

⁴⁰Leitner, M., Babicky, P., Schinko, T., Glas, N. 2020. Situația gestionării riscurilor schimbărilor climatice în Austria. Evaluarea peisajului guvernantei și propunerea unor căi de urmat pentru gestionarea în mod cuprinzător a riscului de inundații și secetă, Jurnalul de gestionare a riscului schimbărilor climatice, vol. 30 [Link](#).

⁴¹ Guvernul Austriei. 2018. „Managementul riscului de inundații în Austria. Obiective - Măsuri - Bune practici.” Ministerul Federal al Republicii Austria pentru Dezvoltare Durabilă și Turism. [Link](#).

Elveția

Elveția are mai multe instituții cu mandatul de a pregăti și implementa politici în legătură cu RRD.

Structura include administrațiile naționale/cantonale, municipalități, companii de asigurări, asociații, sectorul privat și cetățeni. În plus față de PLANAT menționat mai sus, există un Comitet director pentru intervenții în caz de hazarduri naturale (LAINAT), înființat în 2008, însărcinat cu prognozarea și avertizarea cu privire la dezastrele naturale. Structura de guvernare din jurul RRD a recunoscut relațiile cu ASC și este proactivă în găsirea modalităților de îmbunătățire a sinergiilor. Pe această cale pentru o mai mare integrare între sectoare, ESPREsSO⁴² identifică următoarele provocări: bariere instituționale (fluxul de informații către nivelul municipal poate fi îmbunătățit), mecanismele de finanțare (finanțarea măsurilor pe termen scurt versus finanțarea măsurilor pe termen lung), voința/motivația politică și implicarea părților interesate.

Ca o contribuție practică la dezbateri, Agenția Elvețiană pentru Dezvoltare și Cooperare (SDC) a elaborat un document de îndrumare privind integrarea în domeniul combaterii schimbărilor climatice, al mediului și al reducerii riscurilor de dezastre (CEDRIG).

CEDRIG este un instrument care ajută actorii de dezvoltare și umanitari să reflecte dacă strategiile, programele și proiectele existente și planificate sunt expuse riscului schimbărilor climatice, degradării mediului și hazardurilor naturale, precum și dacă aceste intervenții ar putea exacerba și mai mult emisiile de gaze cu efect de seră (GES), degradarea mediului sau riscurile de hazarduri naturale.⁴³ Deși acest instrument este aplicat în principal în țările în curs de dezvoltare, acesta oferă o înțelegere profundă în Elveția cu privire la interconectarea dintre RRD și ASC. Prin intermediul unui set de module de formare care abordează nivelurile operaționale și strategice, CEDRIG permite utilizatorilor să integreze în mod sistematic schimbările climatice, mediul și RRD într-o strategie sau program existent sau planificat.

Principalele lecții învățate: Importanța luării în considerare a RRD și ASC împreună

- Întreruperea gândirii compartimentate între RRD și ASC trebuie realizată la mai multe niveluri, inclusiv la niveluri strategice și importante, operaționale, pentru a valorifica aceste două agende.
- Instrumente precum CEDRIG sunt concepute pentru a sprijini o mai mare integrare a RRD și ASC la nivel strategic și operațional.

8. Combinarea măsurilor structurale cu cele nestructurale

Măsurile structurale și nestructurale trebuie să fie considerate ca făcând parte dintr-un ciclu general de gestionare a riscurilor și, din ce în ce mai mult, țările vizează realizarea unui echilibru între diferitele tipuri de măsuri. Elaborarea mixului „corect” de măsuri trebuie să fie realizată prin date concrete privind riscurile de dezastre și schimbările climatice și să ia în considerare aspecte specifice socio-economice, precum și legate de spațiu și mediu. În practică, un anumit grad de măsuri structurale este inevitabil. Cu toate acestea, măsurile nestructurale sunt adesea o alegere atractivă, deoarece pot fi mai adaptabile la incertitudinile legate de schimbările climatice și mai puțin dependente de pragurile specifice de proiectare/performanță stabilite pentru infrastructura dură (cum ar fi proiectarea unui sistem de apărare pentru o inundație o dată la 100 de ani). Rețineți că această secțiune ia în

⁴² ESPREsSO. 2021. A se vedea [Link](#).

⁴³ CEDRIG (Orientări privind integrarea în domeniul combaterii schimbărilor climatice, al mediului și al reducerii riscurilor de dezastre). SDC (Agenția Elvețiană pentru Dezvoltare și Cooperare). [Link](#).

considerare și documente dincolo de strategiile naționale de reducere a riscului de dezastre – acesta este cazul Austriei și al Italiei.

Serbia

Programul Național de Gestionare a Riscului de Dezastre din Serbia oferă un bun exemplu de utilizare a măsurilor structurale și nestructurale. Momentul după inundațiile din 2014 a fost utilizat pentru implementarea/introducerea proiectelor de infrastructură de reducere a inundațiilor, cum ar fi construirea de noi baraje, diguri de verificare a torenților și lacuri de acumulare. În plus, măsuri nestructurale au fost incluse în program, cum ar fi achiziționarea de echipamente de salvare, elaborarea hărților riscurilor de inundații pe bazine hidrografice și îmbunătățirea sistemului de alertă timpurie. Noua legislație face parte, de asemenea, din acest set de măsuri nestructurale și, în acest context, Serbia a adoptat Legea privind reducerea riscului de dezastre și gestionarea situațiilor de urgență, Legea privind protecția infrastructurii critice, Legea privind infrastructura națională pentru informații spațiale, Legea privind activitățile meteorologice și hidrologice, Legea privind reconstrucția în urma hazardurilor naturale și altor pericole, Legea privind schimbările climatice și a modificat Legea cu privire la serviciul de pompieri voluntari. Începând din mai 2019, Serbia are o nouă evaluare a riscurilor la nivel național. Evaluarea riscurilor la nivel național recunoaște existența a 11 pericole majore pentru care au fost realizate 27 de scenarii de risc, dintre care 10 scenarii au fost evaluate ca inacceptabile. Va fi interesant de observat în viitor dacă evaluarea riscurilor la nivel național este utilizată pentru reducerea riscurilor de dezastre și scopuri de dezvoltare sau numai pentru pregătirea pentru situații de urgență.

Îmbinând măsuri diversificate, Serbia arată că dezastrele pot fi oportunități pentru schimbări pozitive în societate. Cu o planificare adecvată, un angajament din partea clasei politice și sprijinul comunității internaționale, Serbia și-a transformat sistemul național de DRM prin investiții atât în măsuri structurale, cât și nestructurale. Deși sistemul din Serbia are provocările sale evidente din cauza pandemiei în curs de desfășurare și este departe de a fi perfect, schimbarea pozitivă produsă prin Programul național de gestionare a riscurilor de dezastre este evidentă. Rezultatele Programului Național de Gestionare a Riscurilor de Dezastre și ale noii evaluări a riscului național adoptate ar trebui să constituie baza viitoarei strategii de RRD în Serbia.

Principalele lecții învățate: importanța unei abordări echilibrate

- Combinarea măsurilor structurale și nestructurale poate contribui la impulsivitatea agendei de reformă și la transformarea sistemelor DRM pentru a deveni mai proactive și mai informate cu privire la riscuri.

Austria

Investițiile DRM în Austria sunt împărțite între măsuri structurale și nestructurale. Măsurile structurale au constituit de mult timp un nucleu al măsurilor de prevenire a riscurilor de dezastre ale țării pentru a proteja așezările existente și pentru a constitui cea mai mare parte a investițiilor în RRD ale Austriei. Măsurile structurale urmăresc să reducă impactul dezastrelor prin construcții fizice (de exemplu, diguri și baraje, ziduri de reținere, bariere împotriva avalanșelor, plase împotriva căderii

pietrelor, sau măsuri de stabilizare a pantei).⁴⁴ Adesea cofinanțate de către beneficiarii direcți, cum ar fi municipalitățile, măsurile structurale sunt semnificativ mai scumpe și se concentrează frecvent asupra măsurilor forestiere (de exemplu, menținerea pădurilor la altitudini mari). Dezastrele pe scară largă din ultimii ani au scos la lumină unele dintre provocările sistemului austriac de prevenire și atenuare a riscurilor de dezastre. De exemplu, în urma unor evenimente dezastruoase recente, o mare parte din daunele aduse clădirilor au fost constatate în zonele predispuse la hazarduri cunoscute anterior. Infrastructurile de protecție (cum ar fi digurile) nu puteau să limiteze impactul inundațiilor, deoarece nivelul lor de protecție conceput inițial era prea scăzut sau deoarece acestea erau potențial insuficient întreținute. În viitor, cererea de infrastructură de protecție structurală pare să depășească oferta care poate fi cofinanțată de administrația centrală. Acest lucru face ca prioritizarea să fie esențială pentru ca investițiile să rămână eficiente și echitabile. În plus, există un fond mare de infrastructură de protecție care trebuie menținut și pentru care investițiile suplimentare depășesc, de asemenea, bugetul disponibil și capacitățile tehnice ale municipalităților care sunt responsabile pentru acest lucru.

Măsurile nestructurale, cu costuri directe comparativ mai mici, cuprind cartografierea zonelor de hazard, cartografierea riscurilor, planuri de amenajare a teritoriului, aplicarea codului construcțiilor, măsuri de comunicare a riscurilor sau planificarea continuității activității. Măsurile nestructurale au căpătat un accent sporit în ultimii ani, în special în urma mai multor inundații consecutive la scară largă, care au evidențiat limitele măsurilor structurale, având în vedere că o mare parte din fondul construit al Austriei se află în prezent în zone supuse riscului. Îmbunătățirea integrării zonării hazardurilor în deciziile privind utilizarea terenurilor poate, prin urmare, genera un randament ridicat în ceea ce privește reducerea expunerii la riscuri. Măsurile fizice sunt utilizate în regim de urgență și pot consta în măsuri de protecție mobilă utilizate în caz de inundații sau stații meteorologice automate pentru a furniza informații de alertă timpurie.⁴⁵ Importanța măsurilor nestructurale a fost recunoscută și evidențiată în Planul național de gestionare a riscurilor de inundații din Austria, unde două dintre cele patru obiective principale au fost dedicate exclusiv reducerii de noi riscuri prin măsuri nestructurale și consolidării conștientizării riscurilor și a hazardurilor în rândul cetățenilor pentru a contracara declinul rapid al conștientizării pe măsură ce timpul trece după un eveniment dezastru.

Activitățile de conștientizare a publicului și de promovare reprezintă o măsură nestructurală esențială evidențiată în mai multe documente strategice, inclusiv SNRRD din Austria și în alte documente care abordează hazarduri specifice, cum ar fi Planul său național de gestionare a riscurilor de inundații. SNRRD din Austria prevede măsuri de intensificare a formării trans-departamentale și trans-organizaționale pentru personalul de protecție civilă dedicând un modul întreg modalităților de gestionare a comunicării riscurilor în cadrul strategiei și la un nivel ridicat de calitate. Strategia menționează, de asemenea, importanța extinderii, în măsura în care este posibil, a dialogului cu principalele părți interesate, cum ar fi proprietarii și operatorii infrastructurilor critice, pentru a îi implica în toate măsurile de prevenire, răspuns și redresare. În același timp, SNRRD din Austria menționează că activitățile de promovare și de implicare a cetățenilor desfășurate de Agenția de Protecție Civilă din Austria, cum ar fi prin intermediul centrelor de informare cu privire la siguranță, al tururilor cu privire la siguranță ale orașului, al alarmelor de testare anuale și al materialelor de

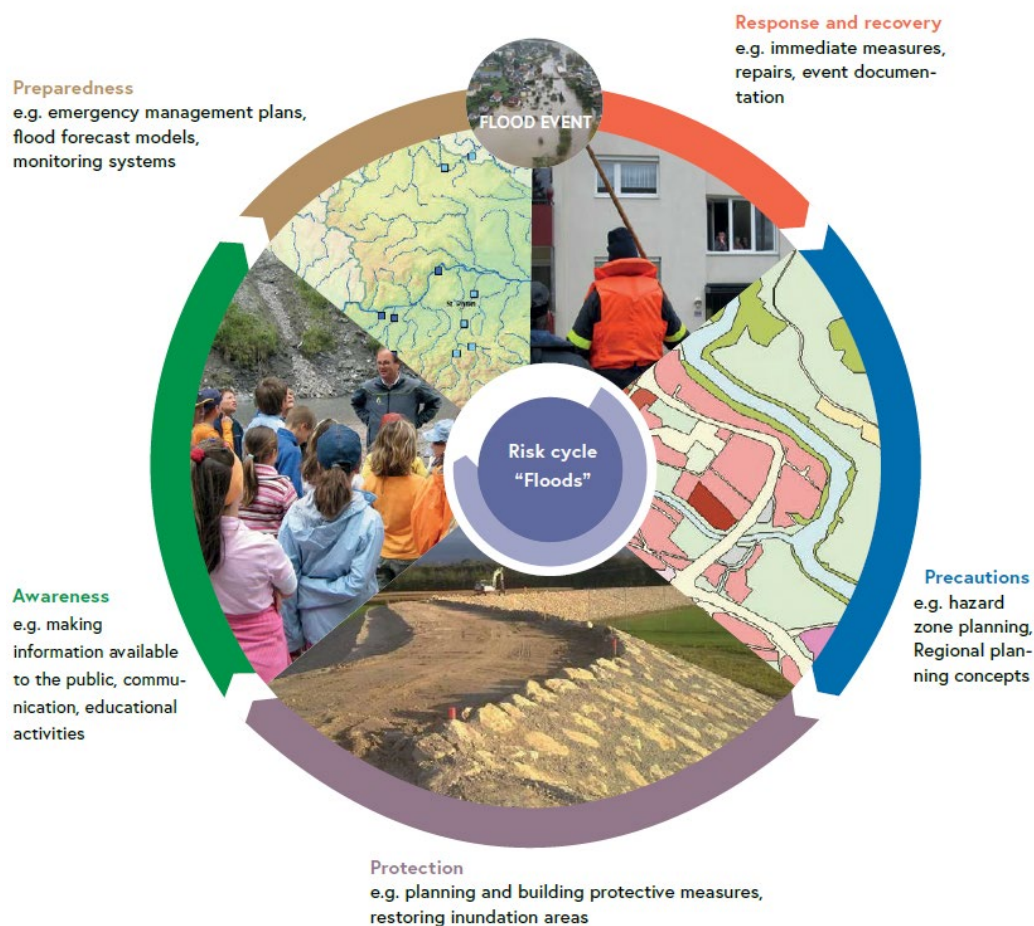
---

⁴⁴ OCDE. 2017a. *Revizuire ale politicilor de gestionare a riscurilor. Stimularea prevenirii dezastrelor prin guvernarea inovatoare a riscurilor. Prezentări din Austria, Franța și Elveția.*

⁴⁵ OCDE. 2017a.

informare, trebuie continuate și intensificate, atunci când este posibil⁴⁶. Planul național de gestionare a riscului de inundații subliniază modul în care riscurile de inundații trebuie reduse semnificativ prin intermediul unei abordări integrate constând în măsuri structurale și nestructurale. În acest scop, creșterea gradului de conștientizare este evidențiată ca un domeniu de importanță împreună cu alte măsuri, cum ar fi planurile de amenajare a teritoriului, reglementările privind construcțiile și gestionarea situațiilor de urgență. Mai precis, creșterea gradului de conștientizare cu privire la necesitatea unei mai bune înțelegeri a gestionării riscului de inundații și încurajarea întregii societăți să contribuie la reducerea riscurilor este considerată esențială în contextul unui exces de inundații și a eșecurilor diferitelor măsuri structurale. În plus, activitățile de creștere și accentuare a gradului de conștientizare ar trebui să fie constante și inspirate din experiența cu acțiuni similare. Planul național de gestionare a riscului de inundații din Austria descrie modul în care trecutul a arătat că gradul de conștientizare a societății scade rapid după un eveniment, chiar și în rândul celor direct afectați și atinge nivelul său anterior, scăzut, după un maxim de 10 ani. Măsurile vizate în domeniile informației, consultanței, participării și educației contribuie la creșterea gradului de conștientizare a riscului de inundații la un nivel ridicat și la menținerea acestuia.

Figura 12. Creșterea activităților de conștientizare în Planul național de gestionare a riscului de inundații din Austria

Sursă: Planul Național al Austriei pentru Managementul Riscului la Inundații.

Note de traducere: Conform acestei figuri, Ciclul de risc la inundații include următoarele etape: Pregătire- Exemple: planuri de gestionare a situațiilor de urgență, modele de prognoză a inundațiilor, sisteme de monitorizare; Răspuns și redresare -

⁴⁶ Guvernul austriac. Managementul crizelor și dezastrelor la nivel național (SKKM). 2009. "Strategia SKKM"

Exemple: măsuri imediate, reparații, documentarea evenimentului; Precauții - Exemple: planificarea zonei de hazard, concepte de planificare regională; Protecție - Exemple: planificarea și dezvoltarea măsurilor de protecție, refacerea zonelor inundate; Conștientizare - Exemple: punerea la dispoziția publicului a informațiilor, comunicare, activități educaționale.

Italia

Italia este, de asemenea, o țară care a promovat utilizarea măsurilor nestructurale. Sistemul italian de protecție civilă a depus eforturi majore pentru a integra măsuri ușoare (crearea de date privind riscurile, comunicare și conștientizare publică, alte măsuri de pregătire) cu linii bugetare dedicate alături de măsuri structurale. În 2003, a fost înființată Rețeaua Laboratoarelor Universitare de inginerie seismică a (ReLUIS)⁴⁷, ca o platformă de cooperare între Guvern, instituțiile de cercetare și sectorul privat, pentru a promova dezvoltarea științei aplicate în sprijinul elaborării și implementării politicilor publice. Comisiile de protecție civilă italiană contractează RedLUIS pentru dezvoltarea cercetării în funcție de nevoile sale politice și operaționale.

De asemenea, Italia a încercat să ofere stimulente pentru reconstrucția mai sigură în urma unui dezastru. Unul dintre astfel de exemple este crearea Planului național de prevenire a riscurilor seismice, elaborat în 2009 în urma cutremurului din Abruzzo.⁴⁸ Prin intermediul Planului, Guvernul a alocat 965 milioane EUR pentru a fi folosiți cu scopul de a reduce seismicitatea și vulnerabilitatea clădirilor publice și private. Un stimulent suplimentar a fost introdus în 2013 prin Bonusul Sisma, deducere fiscală specifică pentru lucrările efectuate pentru a face clădirile situate în zone cu risc seismic ridicat să fie rezistente la cutremure. Potrivit lui Paleari, stimulentele fiscale a dus la creșterea intervențiilor de risc anti-seismic de la 13,4 miliarde EUR în 2011 la 25,7 miliarde EUR în 2016. În 2017, a fost adoptată o nouă legislație care sprijină achiziționarea de case în zone cu risc ridicat de cutremur, care au fost demolate și reconstruite în conformitate cu standardele pentru clădiri cu risc seismic. Eforturi similare sunt planificate/implementate împreună cu Programul Național pentru reducerea riscurilor hidrogeologice. Programul național se bazează pe diferite Planuri de gestionare hidrogeologică a bazinelor hidrografice și prevede un buget de 9,9 miliarde EUR pentru perioada 2015-2023.

Principalele lecții învățate: valoarea măsurilor nestructurale pentru implementarea cu succes a celor structurale

- Activitățile de conștientizare a publicului și de promovare sunt măsuri critice nestructurale care trebuie incluse în SNRRD și în planurile de acțiune corespunzătoare. Pentru a sprijini adoptarea comportamentelor pozitive, trebuie dezvoltate materiale de comunicare și informare care să se concentreze asupra publicului țintă diferit. Conștientizarea publicului și promovarea necesită finanțare dedicată și continuitate. Acestea trebuie monitorizate pentru a demonstra cât de eficiente sunt în implicarea principalelor părți interesate, inclusiv a cetățenilor și, astfel, în ceea ce privește contribuția la implementarea cu succes a SNRRD.
- Măsurile nestructurale pot sprijini și contribui direct la implementarea măsurilor structurale, de exemplu prin generarea științei riscurilor sau abordări inovatoare, cum ar fi utilizarea deducerilor fiscale ca stimulente pentru măsuri specifice de prevenire și atenuare a riscurilor.

⁴⁷http://www.reluis.it/index.php?option=com_content&view=article&id=46&Itemid=53&lang=en.

⁴⁸Comisia Europeană. 2014-2020. Date de țară pentru: Italia. Fonduri Europene Structurale și de Investiții [Link](#).

9. Utilizarea strategiei ca instrument de diseminare și promovare

Noua Zeelandă

Strategia națională de reziliență în caz de dezastre a Noii Zeelande⁴⁹, creată pe o perioadă de 10 ani, reprezintă un bun exemplu de comunicare clară și de diseminare a informațiilor către diferite grupuri țintă, în vederea creșterii rezilienței la nivelul întregii societăți. Strategia are o viziune bine definită, aceasta fiind elaborată „pentru a consolida reziliența națiunii prin gestionarea riscurilor, prin gestionarea riscurilor, prin pregătirea unui răspuns și a unei recuperări adecvate în situații de urgență și prin abilitarea și sprijinirea persoanelor, organizațiilor și comunităților să acționeze pentru ei înșiși și pentru alții, pentru siguranța și bunăstarea tuturor” (Strategia Națională de Reziliență, 2019). Are o secțiune dedicată în care detaliază prioritățile, obiectivele la nivel înalt și măsurile de succes și le transpune într-o serie de acțiuni recomandate pentru diferite categorii de public: persoane și familii/*whānau*, întreprinderi și organizații, comunități și *hapū*, orașe și districte, precum și organizații guvernamentale și naționale.

Figura 13. Strategia Națională de Reziliență, 2019
(Mesaje personalizate pentru diferite grupuri țintă)

Individuals and families/*whānau* Te tangata me ngā *whānau*

Understand your risk

Be aware of the hazards or disruptions you could experience, your exposure – the things you have that are at risk from those disruptions, and your vulnerability – how you and your things might be adversely affected.

Reduce your risk factors

Think about the ways you could reduce your exposure or vulnerability, and invest in doing so where possible.

Plan for disruption

Consider how you would meet up with family/*whānau* and friends if there was a communications outage or access issues.

Stay informed

Talk to others about risk and resilience; find out the different ways you can stay informed during an emergency and how to receive alerts and warnings.

Sursă: Strategia Națională de Reziliență, 2019. [Link](#).

⁴⁹Guvernul Noii Zeelande. 2019. *Strategia națională de reziliență în caz de dezastre*. [Link](#).

Strategia este un document comprehensiv, cu un aspect atrăgător, care îl face ușor accesibil unui public larg, deoarece conține multe reprezentări vizuale/grafice ale aspectelor esențiale (Figura 10). Strategia urmărește să permită și să responsabilizeze comunitățile de pretutindeni să ia măsuri pentru a avea grijă de ele însele și de alții în vremuri de criză. Acest lucru este comunicat printr-un limbaj clar și concepte ușor de înțeles - cum ar fi promovarea unei abordări în care „toate hazardurile-toate-riscurile” integrează cei „4R” - reducere (Reduction), pregătire (Readiness), răspuns (Response), redresare (Recovery). În plus, resursele sunt disponibile on-line la www.civildefence.govt.nz, inclusiv fișe informative pentru a sprijini grupuri specifice în demersurile lor de reziliență. Acestea includ indicații despre cum pot cetățenii găsi mai multe informații și sprijin la nevoie și cum pot participa la consolidarea rezilienței națiunii în caz de dezastre.

Figura 14. Strategia națională de reziliență în caz de dezastre a Noii Zeelande: Exemplu de aspect atrăgător

Note de traducere:

Reziliență socială	Reziliență culturală	Reziliență economică	Reziliența mediului construit	Reziliența mediului natural	Guvernanța riscurilor și reziliență	Rezultate care demonstrează reziliența societății
<ul style="list-style-type: none"> >Capital social >Sănătate >Educație >Asistență socială >Justiție și protecție 	<ul style="list-style-type: none"> >Identitate și valori culturale >Viață culturală, patrimoniu și taonga >Cunoștințe și practici tradiționale 	<ul style="list-style-type: none"> >Economie >Afaceri >Mijloace de trai >Management financiar >Asigurări 	<ul style="list-style-type: none"> >Infrastructură >Transport >Clădiri și locuințe >Inginerie și construcții >Creșterea și proiectarea urbană 	<ul style="list-style-type: none"> >Managementul resurselor și utilizarea terenurilor >Ecosisteme indigene, biodiversitate și conservare >Schimbări climatice 	<ul style="list-style-type: none"> >Leadership >Politici >Strategie >Coordonare >Siguranță și securitate 	<ul style="list-style-type: none"> >Locuințe și familii reziliente >Întreprinderi și organizații reziliente >Comunități reziliente >Orașe, districte și regiuni reziliente >Guvernare care să faciliteze, să responsabilizeze și să susțină

Australia

Cadrul național de reducere a riscurilor în caz de dezastre din Australia (2018⁵⁰), care îndeplinește rolul unei SNRRD, este un bun exemplu de utilizare a strategiei ca instrument de comunicare pentru conectarea la segmente mai largi ale societății. Cadrul stabilește trei obiective principale până în 2030: (a) luarea de măsuri pentru reducerea riscului de dezastre existent, (b) reducerea la minimum a viitoarelor riscuri de dezastre prin decizii luate în toate sectoarele, și (c) dotarea factorilor de decizie cu capacitățile și informațiile de care au nevoie ca să reducă riscul de dezastre și să gestioneze riscul rezidual. Pe lângă o viziune la nivel național, strategia australiană include o viziune mai granulară, cum ar fi modul în care arată o comunitate rezilientă într-un oraș sau într-un cartier. Acest lucru ajută

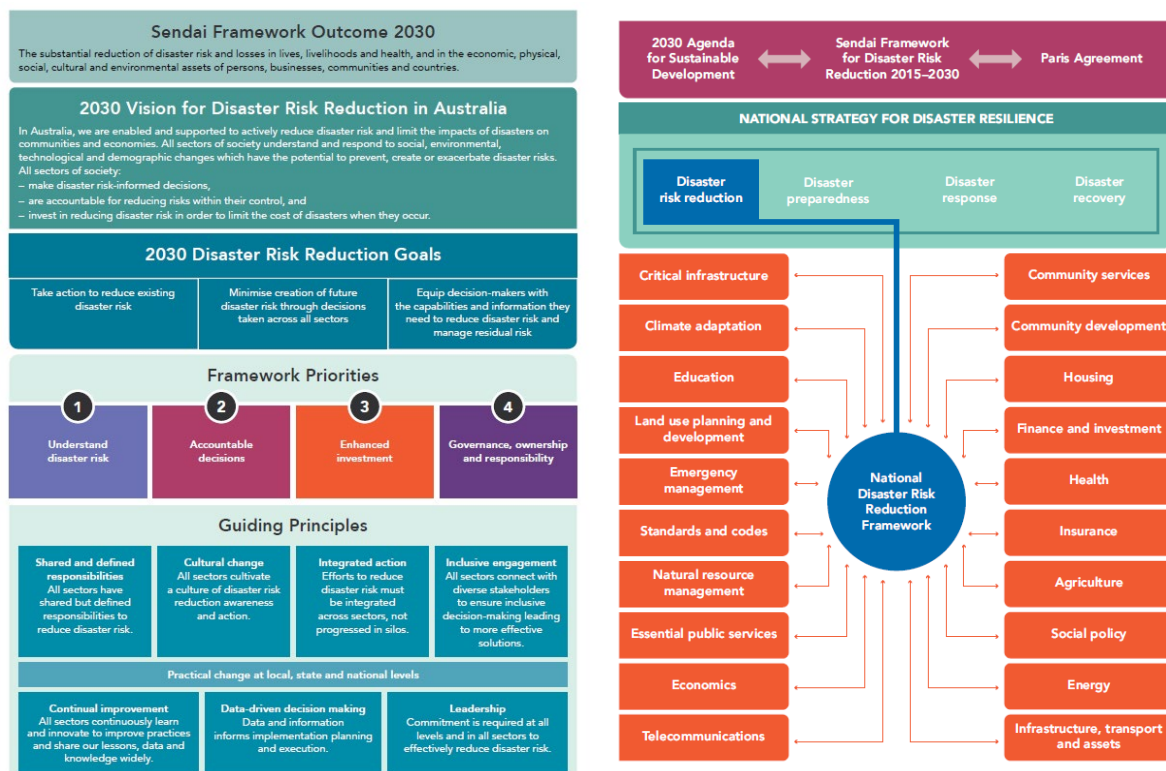
⁵⁰ Guvernul Australiei. 2018. Cadrul național de reducere a riscului de dezastre [Link](#).

publicul larg să înțeleagă mai bine conceptele principale din sfera DRM și să sprijine implementarea unei astfel de strategii.

Similar cu cazul Noii Zeelande, strategia este un document comprehensiv cu un aspect atrăgător.

Există mai multe diagrame care explică diferitele aspecte pe care le ia în considerare strategia și cum se leagă de alte agende/strategii, inclusiv SFDRR. În plus față de strategie, Australia are o gamă largă de instrumente pentru a colecta și prezenta societății informații despre impactul diferitelor hazarduri din țară. Un instrument de vizualizare interactivă a unor informații tehnice, dar de mare interes public constă în reprezentarea vizuală a rezilienței în caz de dezastre, disponibilă prin intermediul platformei interactive a Australiei, „The Disaster Mapper”.⁵¹ Această hartă prezintă hazardurile naturale vaste pe care Australia și statele sale înconjurătoare le-au experimentat încă din 1869. Harta interactivă conține informații despre evenimente cu privire la tsunami, cutremure, alunecări de teren, inundații, cicloane și incendii de vegetație, precum și biosecuritate, dezastre și evenimente criminale și industriale.

Figura 15. Cadrul național de reducere a riscului de dezastre din Australia: Exemplu de aspect atrăgător

Sursa: Government of Australia. 2018. *National Disaster Risk Reduction Framework*.

Note de traducere:

Rezultatul Cadrelui de la Sendai 2030: Reducerea substanțială a pierderilor de vieți omenești, mijloace de trai și sănătate în caz de dezastre precum și a bunurilor economice, psihice, sociale, culturale și de mediu ale persoanelor, întreprinderilor, comunităților și țărilor.

Viziunea pentru reducerea riscurilor de dezastre în Australia 2030

În Australia, suntem autorizați și susținuți să reducem în mod activ riscul de dezastre și să limităm impactul dezastrelor asupra comunităților și economiilor. Toate sectoarele societății înțeleg și răspund la schimbările sociale, de mediu, tehnologice și demografice care au potențialul de a preveni, crea sau exacerba riscurile de dezastre.

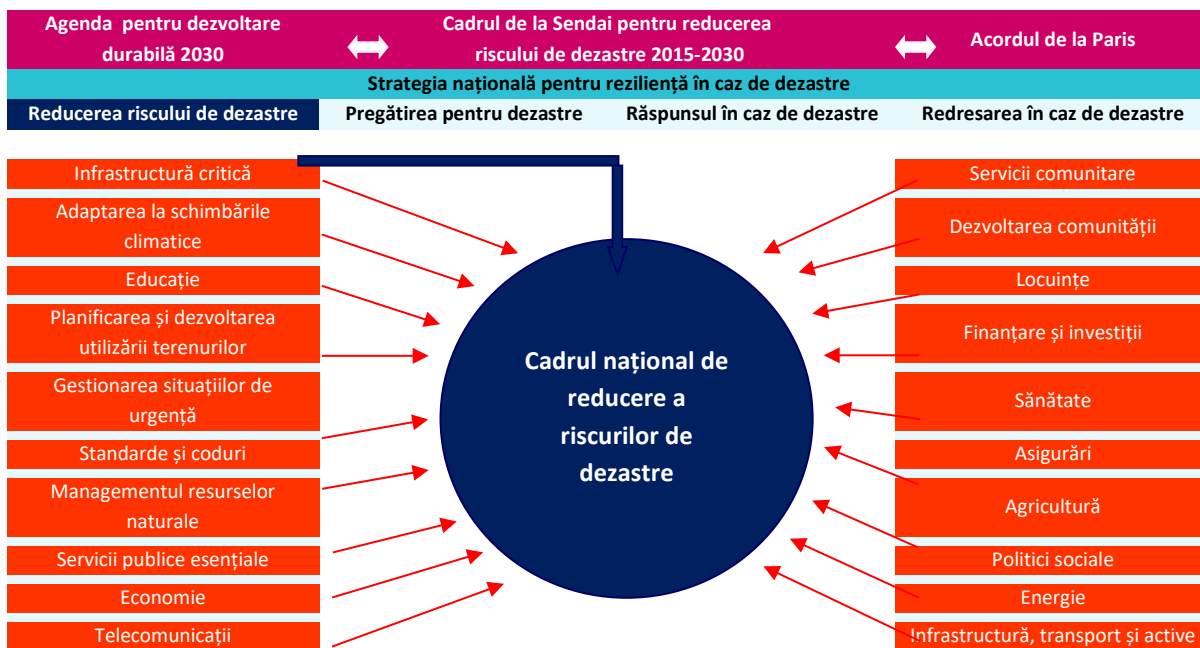
Toate sectoarele societății:

- iau decizii informate cu privire la riscul de dezastre,
- sunt responsabile pentru reducerea riscurilor aflate sub controlul lor și

⁵¹ ADR (Institutul australian pentru reziliență în caz de dezastre). Centrul australian privind cunoștințele în materie de reziliență în caz de dezastre [Link](#).

- investesc în reducerea riscului de dezastre pentru a limita costul dezastrelor atunci când acestea apar.

Obiective de reducere a riscului de dezastre 2030			
Luarea de măsuri pentru a reduce riscul de dezastre existent	Minimizarea creării riscurilor de dezastre viitoare prin decizii luate în toate sectoarele	Dotarea factorilor de decizie cu capacitățile și informațiile de care au nevoie pentru reducerea riscurilor de dezastre și pentru gestionarea riscului rezidual	
Priorități-cadru			
1	2	3	4
Înțelegerea riscului de dezastre	Decizii responsabile	Investiții sporite	Governanță, asumare și responsabilitate
Principii directoare			
Responsabilități comune și bine definite Toate sectoarele au responsabilități comune, dar bine definite și demarcate, pentru a reduce riscul de dezastre.	Schimbare culturală Toate sectoarele promovează o cultură a conștientizării și a acțiunii de reducere a riscului de dezastre.	Acțiune integrată Eforturile de reducere a riscului de dezastre trebuie să fie integrate în sectoare, nu trebuie să fie realizate fragmentat.	Angajament favorabil incluziunii Toate sectoarele implică diverse părți interesate pentru a asigura un proces decizional incluziv, care să conducă la soluții mai eficiente.
Schimbări practice la nivel local, de stat și național			
Îmbunătățire continuă Toate sectoarele învață și inovează continuu pentru a îmbunătăți practicile și pentru a împărtăși lecțiile, datele și cunoștințele noastre la scară largă.	Luarea deciziilor pe baza datelor Datele și informațiile ghidează planificarea și execuția implementării.	Conducere Angajamentul este necesar la toate nivelurile și în toate sectoarele pentru a reduce în mod eficient riscul de dezastre.	

Principalele lecții învățate: valoarea strategiilor de RRD ca instrumente de comunicare/conștientizare

- Limbajul clar, aspectul atrăgător prin vizualizare grafică și informațiile direct relevante pentru un public mai larg pot ajuta strategia să servească drept un instrument de creștere a gradului de conștientizare și de comunicare.

- Deținerea unui pachet de informații accesibile on-line sub formă de informare succintă sau hărți interactive și astfel conectate la strategie poate ajuta la comunicarea constatărilor, rezultatelor așteptate și la diseminarea cunoștințelor către diferite segmente ale societății.

CAPITOLUL 3. RECOMANDĂRI ȘI PERSPECTIVE CHEIE PENTRU ROMÂNIA

Deși nu există un model unic sau un exemplu „perfect” de SNRRD, există însă bune practici care pot ghida eforturile României în elaborarea și implementarea propriei strategii. În acest context, raportul sugerează următoarele aspecte pe care România trebuie să le ia în considerare. Figura 12 propune un proces în acest sens propus pentru a fi analizat de autoritățile române.

Unele dintre principalele provocări întâmpinate de strategiile naționale de RRD analizate sunt următoarele: (a) concentrarea limitată asupra riscurilor specifice, în detrimentul unei viziuni de ansamblu și abordări unitare, precum și o corelare limitată cu agenda privind schimbările climatice; (b) lipsa de claritate în ceea ce privește rolurile și responsabilitățile fiecărui actor în implementarea strategiei; (c) implicare activă limitată a actorilor interesați cum ar fi sectorul privat, mediul academic, și organizațiile societății civile (OSC-urile), (d) lipsa unui plan de acțiune cu un buget previzibil și a unui cadru de monitorizare; (e) lipsa unui angajament la cel mai înalt nivel pentru agenda DRM care afectează implementarea; și (f) lipsa de comunicare/diseminare insuficientă a strategiei.

În linii mari, elementele considerate esențiale pentru dezvoltarea și implementarea cu succes a unei strategii naționale de RRD sunt: (a) mediu favorabil, implicarea părților interesate și consultări, (b) finanțare și monitorizare, și (c) comunicări și promovare.

O strategie de succes are nevoie de un mediu favorabil puternic

Leadership-ul și angajamentul instituțional sunt esențiale pentru dezvoltarea și implementarea viitoarei SNRRD. Strategia trebuie să fie legată de o entitate/organism de coordonare cu un mandat de coordonare/supraveghere a elaborării și implementării strategiei în cadrul altor instituții naționale și subnaționale și altor părți interesate. Angajamentul la cel mai înalt nivel poate ajuta la asigurarea sprijinului instituțional pe tot parcursul întregul proces.

O strategie de succes are nevoie de părți interesate implicate

Procesul de implicare a părților interesate este esențial pentru a determina viziunea și domeniul de aplicare/activitățile viitoarei SNRRD și pentru a asigura angajamentul față de rezultatele convenite. Valorificând realizările recente cu RO-RISK și Planul DRM, IGSU poate conduce procesul de consultare/implicare, asigurând sprijinul necesar din partea comunității profesionale și neprofesionale extinse pentru pașii care vor urma. După cum s-a arătat, țări precum Suedia, Noua Zeelandă și Australia, toate au beneficiat prin depunerea de eforturi semnificative în acest sens, atunci când și-au elaborat strategiile de RRD. Rezultatele procesului de consultare vor clarifica structura SNRRD încât aceasta să reflecte nevoile reale ale societății românești.

Dincolo de reziliența instituțională și socială, SNRRD reprezintă și o oportunitate de a consolida relația și înțelegerea pentru sectorul privat și comunitatea OSC. Colaborarea cu OSC-urile și mediul de afaceri ar trebui să reprezinte mai mult decât un „proces consultativ” și să cuprindă și angajamente specifice asumate de fiecare parte interesată, în funcție de nevoile și interesele acesteia.

O strategie de succes poate funcționa ca un mijloc de coordonare

Procesul de elaborare a strategiei ar trebui să ia în considerare valorificarea sau continuarea mecanismelor de coordonare existente și să beneficieze de analize/evaluări inter pares internaționale. Analiza exemplurilor internaționale arată că, dacă Platforma Națională pentru RRD este

stabilită ca un forum care unește factorii decizionali în ceea ce privește politicile publice, mediul academic și specialiștii, poate fi un mecanism destul de eficient pentru planificarea strategică. Croația, Elveția și Macedonia de Nord oferă lecții valoroase în acest sens. Experiența internațională arată că este important să se asigure continuarea rețelelor și a grupurilor de lucru incluse în procesul de elaborare a SNRRD, atribuindu-le roluri și responsabilități clare pe parcursul implementării strategiei. Ca și în cazul Germaniei, nu este suficient să formăm doar un grup de lucru și să ne așteptăm ca acesta să dea rezultate. Grupul de lucru și membrii acestuia trebuie să fie motivați în mod constant, iar capacitățile lor trebuie să se dezvolte continuu pentru a produce rezultate.

O strategie de succes învață de la alții

Există numeroase bune practici internaționale și naționale relevante, precum și lecții învățate de luat în considerare. Dincolo de câteva exemple de strategii naționale de RRD și de cooptarea anumitor țări pentru schimbul de informații inter pares, există, de asemenea, oportunități de a revizui procesul de elaborare a strategiilor naționale, cum ar fi în acest caz SNRRS, sau altele.

În plus, există și mecanisme de sprijin extern pentru elaborarea SNRRD. Acestea includ instrumentul de evaluare oferit de UNDRR și programul de evaluare inter pares al UCPM. Bulgaria este, de exemplu, o țară care a folosit astfel de mecanisme.

O strategie de succes trebuie să fie corelată cu alte strategii și investiții

În procesul de elaborare a SNRRD, trebuie construite sinergii cu alte sectoare precum ASC și dezvoltarea durabilă. Atingerea obiectivelor SNRRD trebuie să fie legată de alte eforturi la nivel supranațional/național/local referitoare la durabilitate și schimbările climatice. Austria este un bun exemplu care demonstrează cum RRD și ASC pot fi integrate la nivel strategic.

Dincolo de ASC, strategia trebuie să reunească acțiuni în diferite domenii ale DRM. Acestea pot include eforturi ale altor ministere de resort care se referă la diferite aspecte ale îndeplinirii obiectivelor SFDRR, inclusiv înțelegerea riscului, reducerea riscului, pregătirea și răspunsul în situații de urgență, alertă timpurie, creșterea gradului de conștientizare a publicului și protecția financiară, etc.

O strategie de succes trebuie să ia în considerare o serie de activități și investiții

În al cincilea rând, combinarea măsurilor structurale și nestructurale poate contribui la impulsivitatea agendei de reformă și la transformarea sistemelor DRM pentru a deveni mai proactive și mai bine informate cu privire la riscuri. Exemplul Serbiei arată că elaborarea unui set echilibrat de măsuri poate facilita atât realizarea investițiilor propuse (cum ar fi infrastructura mare), cât și stimularea agendei reformei sau acumularea de cunoștințe privind riscurile ce pot ghida viitoare intervenții, promovarea reformelor, conștientizarea publicului, etc. Serbia este, de asemenea, un bun exemplu privind modul în care poți avea o strategie care să implice atât organizațiile naționale, cât și cele internaționale în implementarea diferitelor măsuri.

O strategie de succes are nevoie de finanțare

Guvernul trebuie să aloce fonduri pentru elaborarea și implementarea SNRRD. Viziunea, țintele, intervalele de timp, și livrabilele SNRRD trebuie să fie susținute prin alocări bugetare. Există oportunități de a corela finanțarea SNRRD și cu fondurile alocate investițiilor durabile/în domeniul schimbărilor climatice din resursele naționale și fondurile Comisiei Europene. SNRRD ar putea, de

asemenea, să stabilească țintele de cheltuieli publice, care ar putea contribui la promovarea creșterii cheltuielilor în domeniul DRM.

O strategie de succes trebuie monitorizată și evaluată frecvent

Strategia trebuie să aibă mecanisme de monitorizare bine definite pentru a sprijini implementarea, revizuirea și generarea lecțiilor învățate. Acest lucru este necesar pentru a evita crearea SNRRD ca o declarație pentru intenții bune, dar cu șanse limitate de implementare. Monitorizarea progresului și analizele/actualizările periodice sunt esențiale pentru susținerea eforturilor prioritare într-o astfel de strategie, care reprezintă cea mai mare provocare pentru țări. Trebuie stabilite ținte specifice în cadrul părților respective ale strategiei și acestea trebuie comunicate părților interesate, astfel încât implementarea diferitelor strategii să se consolideze reciproc. Programul Național de Gestionare a Riscului de Dezastre din Serbia oferă un bun exemplu în acest sens. Din exemplele analizate, majoritatea strategiilor sunt completate de un plan de implementare. Perioada acoperită de aceste planuri variază de la un an la întregul interval de timp acoperit de strategie. Există oportunități de a învăța de la SNRRS din România, care va include ținte și indicatori specifici, precum și programul de investiții care este dezvoltat de MDLPA.

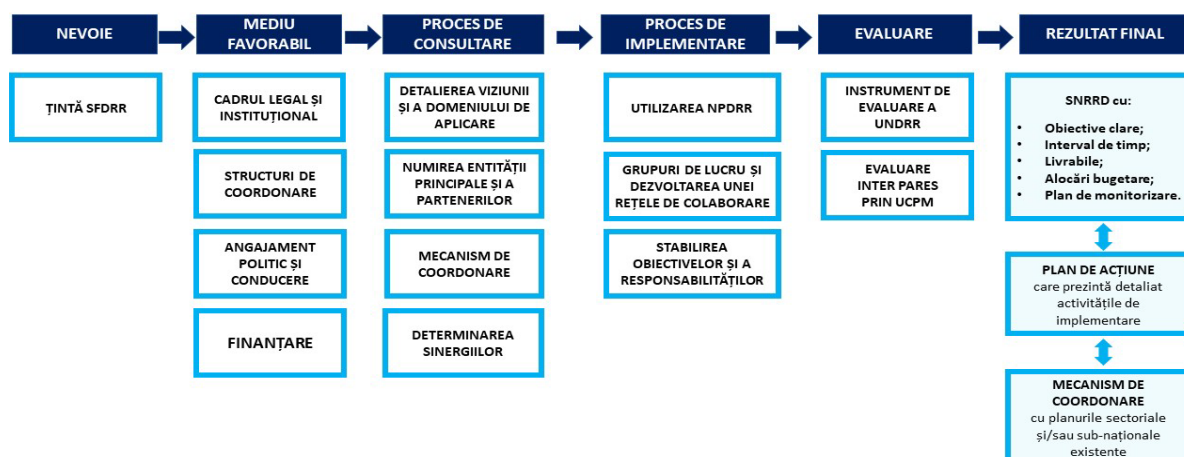
O strategie de succes poate deveni un instrument de promovare și conștientizare a publicului

Strategiile pot servi drept instrumente de comunicare și conștientizare pentru a ajunge la un public mai larg. Limbajul clar, aspectul atrăgător cu grafică, și informațiile direct relevante pentru un public larg pot ajuta strategia să servească drept instrument de creștere a gradului de conștientizare și de comunicare. Mai mult, deținerea unui pachet de informații accesibile on-line sub formă de informare succintă sau hărți interactive, etc., legate de strategie poate contribui la comunicarea constatărilor, a rezultatelor așteptate și la diseminarea cunoștințelor către diferite segmente ale societății. Printre țările care au documente strategice bine concepute și atrăgătoare se numără Noua Zeelandă și Australia.

Pentru a realiza acest lucru, o astfel de strategie trebuie să aibă o participare solidă și aspecte de comunicare integrate în proiectare. Bugetul trebuie alocat pentru a concepe mesaje clare, atractive, multidisciplinare, multimedia, adaptate publicului și o strategie mai largă de comunicare/promovare, care să ia în considerare publicul diferit, nevoile/interesele și rolul acestora în implementarea strategiei. De asemenea, ar trebui să existe o comunicare regulată pentru a promova modele comportamentale adecvate (de exemplu, în situații care urmează dezastrelor). Instrumentele de evaluare a impactului comunicărilor pot contribui la asigurarea gestionării diferitelor metode/produse de diseminare, care pot fi apoi ajustate corespunzător.

Figura 16. Proposed process for the development of a national DRR strategy

Sursa: Autorii.

ANEXE

Anexa 1. Detaliile studiului de caz

Au fost analizate unsprezece țări, cuprinzând State Membre ale UE (Austria, Bulgaria, Croația, Germania și Suedia), țări europene (Muntegru, Macedonia de Nord, Serbia și Elveția) și țări din afara Europei (Australia și Noua Zeelandă). Nu toate cele 11 țări au SNRRD, deoarece în unele dintre aceste țări, strategiile sunt în curs de elaborare. Pentru acele țări, au fost luate în considerare alte elemente relevante pentru planificarea și implementarea strategică. Pentru fiecare țară analizată în prezenta Anexă, au fost identificate domeniile de interes specific pentru România. În timp ce detaliile sunt prezentate mai jos, rezumatul recomandărilor specifice pentru România sunt după cum urmează:

- Colaborați cu mediul academic atunci când desfășurați consultări prealabile pentru a identifica domeniul de aplicare, viziunea și obiectivele SNRRD. Eforturile investite în consultări înainte de elaborarea strategiei sunt extrem de valoroase dacă sunt realizate corespunzător.
- Asigurați transparența procesului de elaborare a SNRRD prin asigurarea coordonării pe verticală și pe orizontală și includerea actorilor relevanți în discuții. O strategie de comunicare adecvată trebuie să fie integrată în întregul proces de elaborare a SNRRD, să informeze publicul pe întregul parcurs al elaborării și să asigure sprijinul publicului larg, dar și, în mod specific, al tuturor actorilor interesați.
- Luați în considerare rolul Platformei Naționale pentru RRD ca instrument de guvernare pentru procesul de elaborare a SNRRD. Structurile de guvernare simple, dar eficiente, cu roluri și responsabilități clare, pot face diferența.
- Utilizați instrumentele oferite de UCPM și UNDRR pentru analiza/evaluarea inter pares a SNRRD, indiferent dacă strategia este în versiune preliminară sau finalizată.
- Utilizați SNRRD pentru a crea legături cu sectorul ASC și altele (dezvoltare durabilă, protecția infrastructurii critice, etc.).
- Luați în considerare un echilibru adecvat între măsurile de RRD structurale și nestructurale în procesul de elaborare a strategiei.
- Scopul final al strategiei constă în implementarea acesteia. Așadar, trebuie stabilite clar, de la început, mecanisme adecvate pentru urmărirea și analizarea rezultatelor, monitorizarea și evaluarea strategiei.

State Membre UE

Suedia

- **Viziunea strategiei.** Viziunea Strategiei naționale a Suediei pentru Reducerea Riscului de Dezastre și Reziliență se va baza pe rezultatele cercetărilor⁵² efectuate de MSB în 2018.
- **Cum a fost elaborată?** Suedia nu are în prezent o Strategie Națională pentru Reducerea Riscului de Dezastre și Reziliență. Pentru a ajuta la elaborarea unei strategii viitoare potențiale, MSB a angajat, în 2018, Universitatea Lund să elaboreze un studiu⁵³ care să analizeze dacă și cum ar putea fi dezvoltată și implementată o Strategie Națională pentru Reducerea Riscului de Dezastre și

---

⁵² În 2018, MSB a angajat Universitatea Lund să analizeze dacă, și cum, ar putea fi dezvoltată și implementată o strategie națională pentru reducerea riscului de dezastre și reziliență în Suedia.

⁵³ Guvernul Suediei. 2019a. *CERCETARE/STUDIU - Dezvoltarea unei Strategii Naționale pentru Reducerea Riscului de Dezastre și Reziliență în Suedia. Recomandări pentru implementarea obiectivului global al Cadrului de la Sendai Ținta E*. MSB (Agenția suedeză pentru situații de urgență civile).

Reziliență în Suedia. Metodele de cercetare ale universității pentru studiu au inclus analize de documente, interviuri, discuții de grup și observații ale acestor discuții menite să sistematizeze cunoștințele și experiențele actuale ale părților interesate principale la nivel internațional, național, regional și local. Rezultatele studiului arată că există o nevoie clară și un sprijin vast pentru dezvoltarea unei Strategii Naționale pentru Reducerea Riscului de Dezastre și Reziliență în Suedia pentru a îmbunătăți abordările actuale, pentru a aborda deficiențele și pentru a valorifica punctele forte existente.

- **Principalele aspecte luate în considerare:** (a) îndeplinirea angajamentelor internaționale față de SFDRR și, în consecință, păstrarea imaginii unui lider al RRD în țările în curs de dezvoltare; (b) creșterea sinergiilor și a eficacității și evitarea duplicării (atât în administrație/birocrație, cât și în ceea ce privește fondurile); (c) integrarea RRD în alte sectoare, în principal dezvoltarea durabilă și schimbările climatice; și (d) o mai bună înțelegere a legăturilor dintre RRD, schimbările climatice și dezvoltarea durabilă.
- **Implementare/coordonare.** În absența unei SNRRD, operaționalizarea priorităților DRM este ghidată de Analiza națională a riscurilor și a capacității (2019)⁵⁴ a Suediei și de Strategia națională privind schimbările climatice (2018).⁵⁵ Evaluarea riscurilor și a capacității la nivel național din 2019 oferă o bună imagine de ansamblu a priorităților și acțiunilor DRM care trebuie realizate de către fiecare dintre părțile interesate care au o responsabilitate în materie de DRM. Cu toate acestea, cercetările din 2018 arată că, în prezent, Cadrul de la Sendai nu este abordat în mod adecvat în Suedia. Lipsesc angajamentele și planurile cu privire la toate riscurile pe termen lung, multisectoriale, precum și o abordare unitară și pe termen lung pentru consolidarea rezilienței în societate și pentru stabilirea priorităților, abordarea lacunelor și crearea de sinergie pentru RRD.
- **Fonduri alocate.** Strategia își propune să includă măsuri concrete și bugetarea aferentă pentru ca aceasta să devină utilă și eficientă pentru societatea suedeză.
- **Provocări/lecții învățate.** Conform cercetărilor din 2018, există deficiențe importante și fragmentări ale activității actuale de RRD care reduc reziliența, siguranța și securitatea societății în Suedia. Principalele provocări se referă la (a) conștientizarea riscurilor; (b) abordare limitată și fragmentată a RRD; (c) activitate desfășurată diferit în funcție de sector/instituție/alt actor interesat fără corelare cu alte activități relevante, de exemplu, intra sau inter-instituționale; (d) responsabilități, mandate și sarcini neclare; (e) lipsa sprijinului la nivel național pentru RRD și consolidarea rezilienței; și (f) pierderi financiare cauzate de eforturile necoordonate sau duplicate.
- **Domenii de interes specific pentru România.** Colaborarea cu mediul academic pentru identificarea domeniului de aplicare al viitoarei SNRRD.

Germania

- **Viziunea strategiei.** În prezent, Germania este în curs de elaborare a unei SNRRD.
- **Cum a fost elaborată?** Noua strategie se va baza pe eforturile anterioare de identificare și evaluare a riscurilor și va propune modalități de abordare a acestora la nivel național, de stat federal și de municipalitate, cum ar fi prin Evaluarea riscurilor naționale, Strategia națională pentru protecția infrastructurii critice (2009)⁵⁶ și Instrumentul de ghidare pentru protecția infrastructurii critice

---

⁵⁴Gvernul Suediei. 2019b. *Evaluarea riscurilor și a capacității la nivel național (document prezentat public parțial)*. MSB (Agențiile suedeze pentru situații de urgență civile). [Link](#).

⁵⁵Gvernul Suediei. 2018. *Strategia națională privind schimbările climatice*. [Link](#).

⁵⁶Gvernul Germaniei. 2009. *Strategia Națională pentru Protecția Infrastructurii Critice (Strategia CIP)*. BKK (Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre). [Link](#).

(2020)⁵⁷. Evaluarea riscurilor la nivel național din Germania beneficiază de o expunere substanțială la cel mai înalt nivel al guvernului. Conform unei analize OCDE⁵⁸ a evaluărilor naționale de risc în mai multe țări, inclusiv în Germania, din 2012, principalele analize de risc efectuate de Germania s-au concentrat asupra inundațiilor (2012, cea mai recentă din 2019)⁵⁹, epidemiilor extraordinare (2012), furtunilor de iarnă (2013), marea provocată de furtună (2014), eliberarea de substanțe radioactive de la o centrală nucleară (2015), eliberarea de substanțe chimice (2018/2019) și vulnerabilitatea la valuri de căldură și precipitații abundente la nivel comunitar (2019)⁶⁰. Anterior, în perioada 2004-2005, fiecare stat federal a efectuat o primă estimare uniformă a hazardurilor (tehnice, create de om și naturale) cu care se confruntă populația civilă în 2004-2005. 16 estimări ale hazardurilor au fost analizate împreună cu informații despre hazardurile la nivel național (cum ar fi epidemiile, prăbușirea infrastructurii naționale) pentru a forma prima Estimare Comună a Hazardului la nivel național în 2006. Ulterior, Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre (BBK) a dezvoltat o metodologie de analiză a riscurilor pentru protecția civilă ce poate fi realizată, în mod consecvent, la toate nivelurile administrative. Metodologia este revizuită, actualizată și îmbunătățită frecvent în conformitate cu noile evoluții. BBK a elaborat, de asemenea, linii directoare pentru implementarea metodologiei, luând în considerare nevoile specifice ale diferitelor niveluri de administrație.

- **Principalele aspecte luate în considerare.** BBK a identificat 18 evenimente periculoase cu un potențial risc la nivel național și a folosit metodologia propusă pentru a efectua propria analiză a scenariilor de risc selectate. Rezultatele acestor analize au fost raportate Parlamentului Federal.
- **Implementare/coordonare.** În absența unei strategii naționale, guvernul federal, în cooperare cu statul federal, elaborează o analiză a riscurilor la nivel național pentru protecția civilă, în conformitate cu Legea federală de protecție civilă și asistență în caz de dezastre din 2009. La nivel de guvern federal, analiza riscurilor este realizată de (a) un Comitet Director al reprezentanților din ministerele federale, coordonat de Ministerul de Interne, care este însărcinat cu deciziile privind cadrul metodologic general pentru analiza riscurilor la nivel federal (parametrii daunelor, clasificarea), selectarea hazardurilor care urmează să fie evaluate, însărcinarea grupurilor subordonate și evaluarea rezultatelor acestora; (b) un Comitet de Lucru format din reprezentanți ai agențiilor federale prezidat de BBK, care este însărcinat cu realizarea scenariilor pentru hazarduri specifice, efectuarea analizelor de risc și pregătirea rapoartelor pentru Comitetul Director, inclusiv un raport anual către Parlamentul federal german (Bundestag); și (c) subgrupuri specifice de hazarduri ale experților în domeniu, conduse de agenții specializate și BBK, care efectuează analiza riscurilor pentru aceste scenarii. BBK participă direct la activitatea grupurilor de lucru cu privire la hazarduri și a Comitetului director/de lucru, printre altele, pentru a controla potențialele decizii subiective sau în favoare unei părți, în deliberările lor.⁶¹
- **Fonduri alocate.** SNRRD este în curs de realizare și nu există informații consolidate privind alocarea fondurilor.
- **Provocări/lecții învățate.** Câteva lecții cheie învățate din cazul Germaniei sunt legate de modul în care sunt realizate și valorificate cel mai bine scenariile și evaluările de risc. Deși BBK nu a finalizat

---

⁵⁷Guvernul Germaniei. 2020a. *Protejarea infrastructurilor critice: Un proces de identificare în șapte pași. Instrument de îndrumare pentru utilizare în protecția civilă*. BBK (Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre). [Link](#).

⁵⁸ OCDE. 2018. *Evaluările riscurilor la nivel național: O perspectivă transnațională. Germania*.

⁵⁹Guvernul Germaniei. 2019. *Evaluarea vulnerabilității la evenimentele de inundații la nivel comunitar*. BBK (Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre). [Link](#).

⁶⁰ Guvernul Germaniei 2019.

⁶¹ OCDE 2018.

suficiente analize de scenarii pentru a elabora un „profil de risc” cuprinzător pentru Germania, primele încercări de a analiza scenariile de risc au ajutat Germania să identifice factorii cheie care determină vulnerabilitatea societății în viitor: schimbări demografice și, în special, distribuția inegală a cetățenilor vârstnici coroborată cu o tendință crescândă de urbanizare, în special tinerii care părăsesc comunitățile rurale pentru locuri de muncă în orașe.

- **Domenii de interes specific pentru România.** Două bune practici cheie trebuie luate în considerare, în mod special, potrivit experienței germane: (a) **consultarea cu alte țări** cu privire la terminologia cheie internațională care trebuie utilizată și modul de respectare a standardelor internaționale; și (b) **asigurarea transparenței și responsabilității** în întregul proces de evaluare și gestionare a riscurilor. În dezvoltarea metodologiei de analiză a riscurilor, BBK a luat în considerare standardele internaționale existente (ISO31000 și ISO 31010) și a consultat o serie de alte națiuni, inclusiv Olanda, Regatul Unit, Statele Unite, Norvegia și Suedia. Colaborarea între diferitele niveluri ale administrației și agențiilor este fundamentală în procesul de analiză a riscurilor. De exemplu, analiza riscului reprezentat de furtuni severe de iarnă a fost efectuată într-un grup de lucru condus de Serviciul Meteorologic din Germania și au fost implicate peste 20 de agenții federale. Mai mult, BBK se asigură că rezultatele lucrărilor la scenariile naționale de evaluare a riscurilor sunt comunicate continuu statelor federale în timpul fazei de analiză pentru a asigura transparența între administrațiile naționale și cele federale. Transparența și responsabilitatea în fața factorilor legislativi sunt asigurate printr-un raport anual cu privire la analize aprofundate ale riscurilor pentru o gamă largă de scenarii care sunt prezentate anual Parlamentului Federal începând cu anul 2010. În mod similar, BBK comunică în mod transparent cu privire la capacitatea de protecție civilă și informează cu privire la rezultatele obținute prin intermediul materialelor de comunicare dedicate.⁶²

Croația

- **Viziunea strategiei.** În absența unei SNRRD, acest raport analizează experiența Croației prin intermediul Platformei sale Naționale pentru RRD.
- **Cum a fost elaborată?** Platforma Națională pentru RRD a fost înființată în 2009 ca organism consultativ al guvernului. În perioada de până la 2016, aceasta a servit ca punct de întâlnire pentru toate părțile interesate relevante din țară cu privire la chestiunile legate de RRD. Prin organizarea de evenimente anuale, au fost realizate rapoarte profesionale și științifice orientate asupra schimbărilor sistemice în ceea ce privește RRD. Prin implicarea Președintelui croat în primii ani de existență, platforma a asigurat și vizibilitate politică, permițând creșterea rețelei. În 2016, platforma a evoluat într-un mecanism mai proactiv, expunând rețeaua deja formată din organizații și experți la procesul de elaborare a evaluării naționale a riscurilor. Structura platformei prevede existența diferitelor grupuri de lucru. Fiecare grup de lucru are un coordonator pentru fiecare risc în fiecare minister de resort; fiecare coordonator este responsabil pentru discuții și parteneriate suplimentare cu părțile interesate relevante (de exemplu, instituții publice, mediul academic, și specialiști). Odată cu cutremurele recente din Zagreb și Petrinja din 2020, membrii platformei au avut roluri importante în evaluare, consiliere și coordonare.
- **Principalele aspecte luate în considerare.** Platforma este un organism activ care oferă o structură care este implicată în elaborarea documentelor strategice de reducere a riscurilor și în

---

⁶²Guvernul Germaniei. 2020b. *Servicii de Protecția Civilă Modernă*. BBK (Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre). [Link](#).

implementarea acestora. Platforma cooperează cu comunitatea științifică în toate activitățile sale și aduce împreună comunitatea științifică și factorii de decizie, precum și experții și oficialii la nivel înalt. Prin urmare, platforma asigură atât o cooperare pe orizontală, cât și pe verticală în ceea ce privește reducerea riscurilor. Platforma este considerată a fi un instrument și un mecanism important de coordonare a activităților de RRD în Croația.

- **Implementare/coordonare.** Elaborarea SNRRD este coordonată de Departamentul de Protecție Civilă al Ministerului de Interne.
- **Fonduri alocate.** Activitățile platformei sunt bugetate de Departamentul de Protecție Civilă al Ministerului de Interne. Finanțarea pentru activitățile DRM este alocată prin intermediul Ministerului Finanțelor, iar asistența pentru proiecte prin utilizarea fondurilor UE.
- **Provocări/lecții învățate.** Deși este considerată un mecanism util pentru guvernarea riscurilor, platforma nu este recunoscută de Legea protecției civile. A fost înființată în 2009 ca un organism temporar prin decizia Guvernului croat. Conform legislației naționale, astfel de organisme temporare își pot desfășura activitatea pe o durată de maxim un an. Deși este considerată o problemă cu caracter juridic și nu afectează rezultatele obținute până acum, platforma trebuie integrată în sistemul legislativ în mod corespunzător. Un sondaj recent efectuat⁶³ de membrii platformei arată că peste 90% dintre membrii săi consideră că fiecare minister trebuie să aibă un reprezentant permanent în platformă; 46,7% cred în necesitatea ca platforma să ofere un mecanism de coordonare mai puternic, în timp ce 53,3% consideră că platformele sectoriale ar trebui să fie organizate ca parte a mecanismului. Aceste constatări oferă contribuții valoroase pentru dezvoltarea ulterioară a platformei în Croația.
- **Domenii de interes specific pentru România.** Ar trebui luat în considerare rolul Platformei Naționale pentru RRD ca instrument de guvernare a riscurilor și instrument de gândire strategică în România. Analiza funcțională a platformei existente în România este recomandată pentru a identifica domeniile de îmbunătățire pentru o mai mare eficacitate a platformei naționale.

Austria

- **Viziunea strategiei.** Strategia națională de gestionare a crizelor și dezastrelor din Austria pentru 2009–2020⁶⁴ se angajează să consolideze, în continuare, prevenirea dezastrelor și reducerea riscurilor, precum și sistemele sale de alertă timpurie, măsurile de răspuns imediat după evenimente majore, implicarea și coordonarea intersectorială cu principalele părți interesate, precum și utilizarea inovației și tehnologiei. Austria are, de asemenea, strategii locale de RRD adoptate și implementate de 20% din administrațiile publice locale/municipalitățile din țară. Acestea ar fi trebuit să fie aliniate la SNRRD în 2019,⁶⁵ după ce strategia a fost elaborată în 2018.
- **Cum a fost elaborată?** SNRRD din Austria este completată de Strategia SKKM⁶⁶, care cuprinde și elemente de RRD.⁶⁷ Austria mai deține, de asemenea, o Evaluare națională a riscurilor și amenințărilor denumită „NaTRAn”. În plus, Austria a efectuat o analiză financiară a impactului bugetar pe termen scurt și pe termen lung cauzat de dezastrele naturale. Planul de gestionare a

⁶³Holcinger, N. și Z. Simac. 2021. „Importanța platformelor naționale în gestionarea riscurilor de dezastre”. Lucrări de la prima conferință croată despre ingineria cutremurului. 22-24 martie 2021, Zagreb. 141–144. [Link](#).

⁶⁴ Guvernul Austriei. StaatlichesKrisen - Und Katastrophenschutzmanagement (SSKM). „Strategia 2020”.

⁶⁵ Națiunile Unite. 2017. *Revizuirea pregătirii datelor Cadrelor de la Sendai - Raport - Austria*. [Link](#).

⁶⁶ Guvernul Austriei. Managementul crizelor și dezastrelor la nivel național (SKKM). Protecția civilă în Austria. Ministerul Federal de Interne. [Link](#).

⁶⁷ Națiunile Unite. 2017.

riscului de inundații⁶⁸ al Austriei oferă informații esențiale despre contextul național și despre potențialele impacturi socio-economice ale inundațiilor, care reprezintă hazardul natural cel mai costisitor al țării din cauza celor 100.000 de km de râuri, pâraie, și aproximativ 9.000 de lacuri existente în țară. Pentru a-și îndeplini viziunea de a deveni o țară neutră din punct de vedere climatic până în 2050, Austria își bazează eforturile pe *Strategia sa națională de adaptare la schimbările climatice* (2011⁶⁹) și pe *Strategia pe termen lung pentru 2050* (2019⁷⁰) în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului privind guvernarea Uniunii Energetice și a Acțiunilor Climatice.

- **Principalele aspecte luate în considerare.** Evaluările riscurilor sunt efectuate la toate nivelurile guvernamentale.⁷¹ Evaluarea riscurilor la nivel național din Austria cuprinde, în prezent, 18 scenarii de risc, dintre care 11 se datorează hazardurilor naturale și 7 se datorează hazardurilor provocate de om. Toate scenariile selectate sunt de importanță națională, în timp ce evenimentele care trebuie gestionate în cadrul responsabilității statelor federale nu fac obiectul evaluării naționale a riscurilor. Pandemiile și valurile de căldură sunt deosebit de relevante, deoarece aceste scenarii pot duce la pierderi de vieți omenești ridicate și la probleme majore de sănătate. Mai mult, schimbările climatice și întreruperea alimentării cu energie electrică, inundațiile, și accidentele de la centrale nucleare sunt, de asemenea, domenii de o importanță deosebită.
- **Implementare/coordonare.** Administrațiile subnaționale, împreună cu furnizorii de infrastructuri critice, sectorul privat, mediul academic, voluntarii și grupurile de interes locale (sub forma unor Consilii de acțiune în domeniul apelor – “Water boards”), joacă un rol esențial în gestionarea pregătirii pentru dezastre și a răspunsului în caz de dezastre. În rândul cetățenilor, există o comunitate extinsă și dedicată de voluntari, stabilită în urmă cu mult timp, ce poate fi mobilizată în timpul dezastrelor, precum și o dorință semnificativă de a dona pentru a ajuta victimele în urma unui dezastru. Aproximativ 50% din populația Austriei se implică în activități de voluntariat, în timp ce actorii cheie ai DRM, cum ar fi organizațiile de salvare și unitățile de pompieri, sunt create cu voluntari și depind în mare măsură de aceștia.⁷² O expertiză tehnică puternică, recunoscută la nivel internațional, însoțită de cunoștințe istorice locale extinse cu privire la hazardurile predominante, a influențat dezvoltarea unor sisteme avansate și detaliate de informații privind hazardurile.
- **Fonduri alocate.** Austria cheltuiește aproximativ 400 de milioane Euro anual pentru prevenirea dezastrelor din bugetele provinciilor și municipalităților statului federal. În medie, 250 de milioane Euro sunt cheltuiți anual pentru măsuri de prevenire și atenuare a inundațiilor și a hazardurilor alpine la nivel federal.⁷³ Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) și Fondul de Solidaritate al UE (FSUE) sunt accesate cel mai mult pentru investiții în domeniul DRM.

---

⁶⁸Guvernul Austriei. 2018. [Link](#).

⁶⁹ Guvernul Austriei. 2011. *Strategia națională de adaptare la schimbările climatice*. [Link](#).

⁷⁰ Guvernul Austriei. 2019. *Strategia pe termen lung 2050 - Austria Perioada până în 2050 în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului privind guvernarea Uniunii Energetice și al Acțiunilor Climatice conform Deciziei 1/CP.21, alineatul 35 potrivit cu articolul 4, alineatul 19 din Acordul de la Paris*. Ministerul Federal al Republicii Austria pentru Dezvoltare Durabilă și Turism. UNFCCC (Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice) [Link](#).

⁷¹ Comisia Europeană/DG ECHO (Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene). 2019. *Austria: Prezentare generală a sistemului național de gestionare a dezastrelor*. [Link](#).

⁷²GFDRR (Programul Global pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre). 2016. *Înțelegerea riscului - Proceduri din UR Austria*. BMI (Ministerul Federal de Interne al Austriei). [Link](#).

⁷³ OCDE 2017a.

- **Provocări/lecții învățate.** Austria a identificat factori suplimentari care ar putea contribui la vulnerabilitatea sa viitoare și pe termen lung la dezastre. De exemplu, schimbările demografice semnificative pot avea un impact imediat asupra capacității sale de DRM, cum ar fi structura populației îmbătrânite sau diminuarea populației în unele zone montane. Acești factori ar putea reduce disponibilitatea voluntarilor care au devenit o parte esențială a capacității de răspuns în caz de urgență a Austriei.
- **Domenii de interes specific pentru România.** Austria are succes în multe domenii ale DRM, în special în asigurarea colaborării între numeroase părți interesate din societate și în comunicarea cu privire la riscurile existente sau potențiale atât autorităților relevante, cât și publicului larg. Cetățenii sunt foarte implicați la nivel local și național, inclusiv în activitățile de planificare și în elaborarea hărților locale de hazard și a planurilor de gestionare a riscurilor, precum și prin participarea la forumuri locale și regionale. Informații cuprinzătoare despre hazarduri și riscuri sunt puse la dispoziția publicului larg în principal pe internet, iar portalurile naționale de informații sunt disponibile pentru hazardurile naturale, protecția împotriva radiațiilor și alte riscuri. Asociația de Protecție Civilă din Austria, o organizație neguvernamentală (ONG), este un partener cheie în asigurarea colaborării între diferiți actori și în informarea despre auto-protecție și un comportament adecvat în situații de urgență. Pentru a avertiza populația, Ministerul de Interne și statele federale au instalat un sistem național de alertă format din peste 8.000 de sirene care pot fi declanșate la nivel național sau regional. Serviciul Național Meteorologic din Austria operează un sistem de alertă pentru condiții meteorologice extreme, care este utilizat pentru a avertiza autoritățile și organizațiile de răspuns, dar este, de asemenea, disponibil pentru mass-media și public pe internet.

Bulgaria

- **Viziunea strategiei.** Viziunea SNRRD vizează asigurarea unui mediu de viață durabil și mai sigur pentru populația din Bulgaria. Încurajează implicarea activă a sectorului public, privat și științific, împreună cu organizațiile societății civile și cetățenii. În acest context, SNRRD este prevăzută ca un instrument pentru realizarea dezvoltării durabile. Pentru a realiza acest lucru, DRM trebuie să fie luat în considerare, executat în mod corespunzător și integrat în diferitele sectoare și corelat perfect cu eforturile de adaptare la schimbările climatice.
- **Cum a fost elaborată?** Baza strategiei stă în Legea privind protecția împotriva dezastrelor. Partea introductivă a strategiei se concentrează pe pierderile și daunele cauzate de dezastre și schimbările preconizate odată cu încălzirea globală. În acest context, strategia prezintă eforturi sistematice de prevenire a riscurilor viitoare și de reducere a riscurilor reziduale. Strategia include, de asemenea, o analiză SWOT a sistemului național de protecție și salvare și împreună cu aceasta se stabilesc prioritățile de acțiune: înțelegerea riscului de dezastre, consolidarea capacităților instituționale pentru DRM, investiții în RRD, introducerea de politici pentru DRM financiar, îmbunătățirea pregătirii pentru dezastre, precum și implementarea abordării de "îmbunătățire prin reconstrucție" ("build back better") în procesul de redresare. Astfel, strategia se bazează pe Programul Național pentru RRD ca document operațional cu obiective, activități specifice și instituții responsabile pentru implementare.
- **Principalele aspecte luate în considerare.** La nivel național, Consiliul de Miniștri stabilește politica de protecție în caz de dezastre și este asistat de Consiliul de Reducere a Riscurilor de Dezastre, care acționează ca Platformă Națională pentru RRD. Consiliul include ministerele relevante, Academia Bulgară de Științe, universități, asociația municipalităților, Crucea Roșie din Bulgaria și

alte organizații care lucrează la RRD. La nivel regional, guvernatorii pentru fiecare regiune coordonează DRM și sunt ajutați de Consiliile regionale de reducere a riscurilor de dezastre. La nivel municipal, activitățile de protecție civilă sunt desfășurate de primari împreună cu Consiliile municipale de reducere a riscurilor de dezastre. Direcția Generală pentru Securitate la Incendii și Protecție Civilă din cadrul Ministerului de Interne este structura națională specializată pentru securitate împotriva incendiilor, salvare și protecție împotriva dezastrelor potrivit Legii privind protecția împotriva dezastrelor. SNRRD 2018–2030, adoptată în aprilie 2018 de către Consiliul de Miniștri, oferă viziunea și principiile generale, rezultatele preconizate și obiectivele strategice, precum și măsurile privind domeniile prioritare.

- **Implementare/coordonare.** Direcția Generală pentru Securitate la Incendii și Protecție Civilă a elaborat linii directoare pentru dezvoltarea și implementarea programelor de RRD regionale și municipale, menite să ghideze o abordare unitară la nivel local. În acest context, Asociația Națională pentru Municipalități, membră a Platformei Naționale pentru RRD din Bulgaria, joacă un rol esențial și împreună cu aceasta sunt puse în aplicare programele și planurile de RRD.
- **Fonduri alocate.** Activitățile DRM sunt finanțate prin bugetele de stat și municipale, precum și din fonduri și granturi din partea UE și a organizațiilor internaționale. Programul de prevenire și pregătire al Bulgariei are limite financiare care nu permit finanțarea proiectelor cu peste 2 milioane EUR fiecare. Prin urmare, fondurile UE reprezintă o resursă financiară esențială, în special pentru nevoile de DRM. Fondurile UE sunt instrumentele preferate pentru finanțarea activităților de DRM în Bulgaria, deoarece oferă flexibilitatea de care nu dispune în prezent Fondul DG ECHO, Modul 1 (“Track 1”). Alte beneficii includ costurile operaționale acoperite în mare măsură sau pe deplin și o flexibilitate suplimentară în soluționarea deficiențelor care pot apărea pe parcursul implementării. În prezent, autoritățile discută cu CE următorul Program Operațional „Mediu” pentru 2021–2027. Mai mult, Programul Operațional al Bulgariei „Regiuni în curs de dezvoltare” s-a dovedit util deoarece peste 20 de clădiri pentru servicii de protecție civilă au fost renovate și au beneficiat de îmbunătățiri ale eficienței energetice. Inițiativa DG ECHO cu privire la Modulul 1 este considerată importantă și valoroasă. Cu toate acestea, Bulgaria a decis să nu o aplice până în prezent, în principal din cauza mai multor constrângeri identificate, printre care se numără constrângerile legate de capacitatea umană și tehnică, precum și rata de cofinanțare care declanșează proceduri interne complicate.
- **Provocări/lecții învățate.** După cum se recomandă în evaluarea UNDRR din 2020, SNRRD din Bulgaria ar putea beneficia mai mult dacă Programul Național pentru RRD sau planurile naționale ar conține calendare precise ale activităților și resurselor financiare alocate.
- **Domenii de interes specific pentru România.** Utilizarea instrumentelor de analiză/evaluare inter pares oferite de CE și UNDRR la elaborarea SNRRD. Structura precisă a obiectivelor, indicatorilor, activităților și alocărilor bugetare facilitează implementarea și monitorizarea mai ușoară a rezultatelor.

Țări europene

Macedonia de Nord

- **Viziunea strategiei.** În absența unei SNRRD, acest raport analizează Macedonia de Nord prin intermediul Platformei sale Naționale pentru RRD.
- **Cum a fost elaborată?** Angajat în implementarea HFA 2005–2015, Guvernul a adoptat prima versiune a Platformei Naționale pentru RRD în 2009. Principala instituție în dezvoltarea primei

ediții a platformei a fost Centrul de gestionare a crizelor printr-un proces de consultare care a inclus toate părțile interesate principale din societate (ministere, agenții guvernamentale, municipalități, întreprinderi publice și servicii, ONG-uri, instituții academice, universități, centre de cercetare și laboratoare, precum și comunitatea de afaceri și comunitățile religioase). Procesul a inclus semnarea memorandumurilor oficiale de cooperare între diferiții participanți la platformă ca sursă de garanție pentru implementare. Au fost avute în vedere Rețeaua Națională de Laboratoare și Rețeaua Națională de Experți, împreună cu trei consilii consultative: Consiliul juridic, Consiliul economico-social și Consiliul experților - mediului academic. Pentru a sprijini implementarea platformei în 2010, guvernul a înființat postul unui coordonator național pentru implementarea platformei naționale pentru RRD. În ciuda tuturor acestor eforturi, platforma nu a produs niciodată rezultate. Zece ani mai târziu, în 2019, guvernul a adoptat a patra ediție a Platformei Naționale pentru RRD. Dezvoltarea versiunii actuale a fost supravegheată de coordonatorul național.

- **Principalele aspecte luate în considerare.** Toate cele patru ediții ale Platformei Naționale pentru RRD sunt concepute în jurul existenței a două sisteme paralele cu responsabilități concurente în domeniul RRD. În 2005, odată cu reformele din sectorul de apărare, s-a decis ca ceea ce anterior era cunoscut sub denumirea de departament pentru protecția civilă din cadrul Ministerului Apărării și cel pentru alertă timpurie să fie separate prin formarea a două agenții guvernamentale independente: Direcția de protecție și salvare și Centrul de gestionare a crizelor. În anii care au urmat, a fost adoptată o legislație adecvată care să permită ambelor instituții să funcționeze în propriile segmente, adesea exercitând constrângeri reciproce cu privire la roluri și responsabilități.
- **Implementare/coordonare.** Fiind implementată într-un sistem complicat de gestionare a dezastrelor, Platforma Națională pentru RRD nu a produs niciodată rezultate tangibile, după cum s-a intenționat. În timp ce prima versiune a platformei a primit recunoaștere internațională, pe plan intern nu a fost niciodată acceptată și a rămas un concept pur teoretic. Cele trei revizuirii suplimentare din anii care au urmat au fost încercări de a găsi un design mai puțin complicat pentru platformă care să asigure asumarea și susținerea tuturor părților interesate relevante, din nou, fără niciun efect. În prezent, cu cea de-a patra ediție din 2019, Macedonia de Nord are o Platformă Națională pentru RRD sub forma unui document narativ care seamănă mai mult cu o strategie decât cu o platformă pentru RRD. Implementarea acestui document rămâne discutabilă.
- **Fonduri alocate.** Platforma Națională pentru RRD nu are un buget dedicat activităților sale.
- **Provocări/lecții învățate.** Atâta vreme cât sistemul național de gestionare a dezastrelor este poziționat în jurul existenței a două instituții, Platforma Națională pentru RRD va avea șanse limitate să dea rezultate.
- **Domenii de interes specific pentru România.** În elaborarea atât a SNRRD, cât și a Platformei Naționale pentru RRD ca instrument de guvernare, sunt esențiale consultările prealabile și asigurarea susținerii din partea tuturor entităților relevante din comunitatea DRM din România. Investirea timpului în consultări nu este timp pierdut; dimpotrivă, creează un sentiment de asumare și scop și susține implementarea. Având în vedere experiența Macedoniei de Nord, România ar trebui să evite structurile complicate și conceptele teoretice care nu pot fi puse în aplicare.

Serbia

- **Viziunea strategiei:** Acest raport prezintă experiența Serbiei prin intermediul Programului său național de gestionare a riscurilor de dezastre dezvoltat după inundațiile din 2014. Serbia lucrează la SNRRD chiar în acest moment.
- **Cum a fost dezvoltată:** Serbia a înființat Biroul pentru asistență și redresare a zonelor inundate în mai 2014, oferind un cadru instituțional puternic pentru coordonarea tuturor eforturilor de redresare. Deja în noiembrie 2015, Guvernul a schimbat denumirea Biroului în ceea ce este în prezent Biroul de management al investițiilor publice (PIMO), transformându-l dintr-un organism ad-hoc într-o organizație guvernamentală permanentă. PIMO, ca agenție de coordonare principală, supraveghează implementarea Programului național de gestionare a riscurilor de dezastre și a planurilor sale de acțiune ulterioare. Programul național de gestionare a riscurilor de dezastre adoptat de către Guvern a fost un produs al consultărilor interne guvernamentale susținute de UE, Banca Mondială/GFDRR, Japonia, Elveția și PNUD. Rolurile și responsabilitățile sunt clar definite între PIMO și Ministerul de Interne - Sectorul pentru gestionarea situațiilor de urgență pentru a evita constrângerile instituționale.
- **Principalele aspecte luate în considerare:** Obiectivul Programului Național de Gestionare a Riscurilor de Dezastre nu a fost doar de a sprijini eforturile de redresare în urma inundațiilor, ci și de a servi drept document-cadru pentru introducerea modificărilor în sistemul național de DRM. Pe baza evaluării necesităților de redresare (2014)⁷⁴, Guvernul a identificat prioritățile în vederea îmbunătățirii sistemului național de DRM. În perioada 2014-2019 au fost adoptate următoarele legi: Legea privind reducerea riscurilor de dezastre și gestionarea situațiilor de urgență, Legea privind protecția infrastructurii critice, Legea privind protecția împotriva incendiilor, Legea privind infrastructura națională de date spațiale, Legea privind activitățile meteorologice și hidrologice, Legea privind reconstrucția în urma hazardurilor naturale și altor hazarduri, Legea privind schimbările climatice, Legea privind serviciul de pompieri voluntari și modificările aduse Legii privind autonomia locală.
- **Implementare și coordonare:** Entitatea coordonatoare pentru implementarea Programului național de gestionare a riscurilor de dezastre a fost PIMO în strânsă cooperare cu Sectorul pentru gestionarea situațiilor de urgență și prin implicarea tuturor ministerelor relevante și a altora în proces. Planurile de acțiune au fost principalele instrumente operaționale utilizate pentru implementarea Programului. Activitățile au fost concepute pe baza unor obiective, ținte, indicatori și alocări bugetare clare. Prin elaborarea de rapoarte periodice privind progresele înregistrate, Guvernul a fost informat cu privire la progresele înregistrate.
- **Fonduri alocate:** Implementarea Programului Național de Gestionare a Riscurilor de Dezastre a fost susținută de la bugetul național și de UE, Banca Mondială/GFDRR, Japonia, Elveția și PNUD. Programul a sprijinit, printre altele, achiziționarea de echipamente mobile de protecție împotriva inundațiilor, echipamente de salvare pentru echipele de primă intervenție, îmbunătățiri ale sistemului de alertă timpurie și capacități de cartografiere a riscurilor.
- **Provocări/lecții învățate:** În 2019, sistemul DRM național a fost analizat inter pares în cadrul UCPM.⁷⁵ Rezultatele raportului sugerează o mai bună localizare a politicilor DRM, utilizarea

---

⁷⁴Banca Mondială, Națiunile Unite Serbia, Uniunea Europeană și colab. 2014. Inundațiile din Serbia. 2014. Comisia Europeană/IPF (Serviciul pentru instrumente de politică externă). Belgrad 2014. [Link](#).

⁷⁵ Comisia Europeană/DG ECHO (Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene). 2019. Serbia Raport de evaluare inter pares. [Link](#).

evaluărilor de impact cu hazarduri multiple, finalizarea registrului național pentru pierderile cauzate de dezastru, finalizarea sistemului național de sirene, îmbunătățirea formării la toate nivelurile de jurisdicție și continuarea campaniilor de creștere a gradului de conștientizare a publicului. Asigurarea finanțării periodice pentru finalizarea acestor activități rămâne cea mai mare provocare.

- **Domenii de interes specific pentru România:** Structura Programului național de gestionare a riscurilor de dezastru și a Planurilor sale de acțiune aferente, în corelare cu mecanismele de guvernare, oferă un bun exemplu pentru implementarea unui document strategic. Serbia reușește să includă comunitatea internațională în proces, dar, și mai important, reușește să includă autoritățile locale - orașe și municipalități. Rețelele de orașe și municipalități care prezintă același risc sunt exemple care ar putea fi utilizate și de România.

Elveția

- **Viziunea strategiei.** Strategia vizează protejarea societății și a economiei împotriva hazardurilor naturale.
- **Cum a fost elaborată?** Procesul de planificare strategică din Elveția reflectă organizarea constituțională a țării și tradiția bazată pe consultări și incluziune. Structura de guvernare din Elveția în ceea ce privește RRD include administrațiile naționale/cantonale, municipalități, companii de asigurări, asociații, sectorul privat și cetățeni. În acest context, țara dispune de abilitățile, capacitatea, precum și dorința de a inova, în timp ce implementează o abordare a DRM orientată spre viitor, în întreaga societate.⁷⁶ Platforma Națională pentru RRD (PLANAT) este principalul organism guvernamental care, în 2018, a actualizat strategia „Gestionarea riscurilor generate de hazarduri naturale”.
- **Principalele aspecte luate în considerare.** Efectele evenimentelor naturale ar trebui să fie suportabile atât de societate, cât și de economie. Deși nu există o protecție garantată împotriva dezastrului viitoare, societatea și economia ar trebui să fie capabile să recâștige rapid capacitatea funcțională după șocuri externe. În același timp, prin implementarea unei abordări orientate spre risc, societatea și economia ar trebui să fie ușor de adaptat la schimbări și condiții. În cele din urmă, DRM implică pe toată lumea și cere frecvent implicarea cetățenilor.
- **Implementare/coordonare.** PLANAT este mecanismul de guvernare pentru implementarea și actualizarea periodică a strategiei. Un element specific al strategiei actuale este că se bazează pe planul de acțiune pentru implementarea strategiei anterioare din 2016.
- **Fonduri alocate.** Anual, în Elveția se cheltuiesc aproximativ 2,8 miliarde Euro pentru gestionarea riscurilor de hazarduri naturale. Dintre acestea, 1,6 miliarde Euro sunt strânși de persoane fizice, din care 830 milioane Euro sunt acoperite de companiile de asigurări.⁷⁷ Elveția este un exemplu de bune practici în ceea ce privește realizarea unei acoperiri aproape universale împotriva dezastrului natural prin asigurare. Cetățenii și întreprinderile elvețiene se bucură de acces la prețuri convenabile pentru acoperirea completă a daunelor cauzate de majoritatea evenimentelor de hazard natural. Investițiile în infrastructura de protecție au reprezentat o parte importantă a măsurilor de prevenire a riscurilor de dezastru din Elveția. O mare parte din această infrastructură a fost construită, însă, în secolul al XIX-lea și este acum învechită. În plus, aceasta nu a luat în considerare evoluția pe termen lung a riscurilor.⁷⁸

⁷⁶ OCDE. 2017b. *Stimularea rezilienței prin guvernarea inovatoare a riscurilor. Cazul dezastrului natural din Elveția.*

⁷⁷ ESPRESSO 2021. (A se vedea de asemenea [Link](#)).

⁷⁸ OCDE. 2017b.

- **Provocări/lecții învățate.** Îmbunătățirea înțelegerii posibilelor legături și efectelor de domino ale dezastrelor naturale și riscurilor evidențiate în evaluarea riscurilor la nivel național din Elveția, inclusiv pandemiile, întreruperile de energie, sau accidentele nucleare. Stabilirea unei abordări mai sistematice a colectării datelor privind pierderile în caz de dezastre, în special în ceea ce privește impacturile socio-economice, în toate cantoanele, inclusiv în cele în care asigurarea împotriva hazardurilor naturale nu este realizată de societăți publice de asigurări. Extinderea bazei de date actuale cu privire la hazardurile naturale pentru a include daunele socio-economice cauzate de dezastrele care provin din hazardurile meteorologice și de cutremure și luarea în considerare a includerii pierderilor economice indirecte. Asigurarea că DRM funcționează la scări adecvate pentru a consolida în special acțiunile de prevenire a riscurilor trans-jurisdicționale și cooperarea transfrontalieră în gestionarea riscurilor.
- **Domeniile de interes specific pentru România** includ structura, rolurile și responsabilitățile Platformei Naționale pentru RRD; structura și formularea SNRRD; rolul sectorului asigurărilor în procesul de RRD; investiții structurale în domeniul RRD; și integrarea RRD și ASC la niveluri strategice și operaționale.

Munte negru

- **Viziunea strategiei.** Strategia își propune să reducă și să prevină apariția unor noi riscuri și să consolideze capacitatea societății și a instituțiilor statului de a răspunde diferitelor tipuri de dezastre naturale și de altă natură.
- **Cum a fost elaborată?** În 2017, Guvernul din Munte negru a adoptat SNRRD și Planul dinamic de activități pentru 2018-2023. Strategia a fost elaborată de un grup de lucru stabilit cu peste 40 de reprezentanți din sectorul guvernamental, inclusiv reprezentanți din mediul academic și Crucea Roșie. Cu ajutorul acestora, țara a realizat, pentru prima dată în istoria sa modernă, o strategie cuprinzătoare care abordează toate aspectele RRD la nivel național și local. Strategia are în vedere următoarele priorități: dezvoltarea strategiilor locale de RRD, evaluarea națională a riscurilor, evaluarea riscurilor locale, planurile naționale de salvare și protecție, și planurile locale de salvare și protecție; adaptarea la legislație pentru a se potrivi nevoilor RRD; menținerea unei Platforme Naționale active pentru RRD; creșterea gradului de conștientizare cu privire la RRD; cooperarea internațională în domeniul RRD; îmbunătățirea sistemelor de alertă timpurie; consultarea și implicarea tuturor părților interesate în RRD; implementarea RRD în educație; consolidarea capacităților instituțiilor naționale cu privire la toate aspectele RRD; și managementul de proiect în domeniul RRD. Instrumentul de implementare al strategiei este redat de Planul său de acțiune dinamic pentru implementare în perioada 2018-2023. Acesta este împărțit în planuri de acțiune pe o perioadă de doi ani. Structura planurilor de acțiune se desfășoară în următoarea ordine: obiectiv-activitate-agenție principală-agenție de sprijin-data estimată de începere-data estimată de încheiere-implicații financiare-sursă de finanțare-indicatori de succes.
- **Implementare/coordonare.** Rolul Sectorului de salvare și protecție al Ministerului de Interne este de a supraveghea implementarea planurilor de acțiune și de a raporta Guvernului cu privire la rezultate și realizări. Cu primul raport care acoperă perioada 2018/2019, analiza a arătat că în 2018, 45,65 % din activitățile preconizate au fost finalizate, iar în 2019, 28 % din activități au fost finalizate.
- **Fonduri alocate.** Noul plan de acțiune pentru 2020/2021 se realizează cu suma de 6.102.000 Euro necesară pentru implementarea completă. Bugetul național, bugetele locale și sprijinul pentru proiecte sunt avute în vedere ca sursă de finanțare.

- **Provocări/lecții învățate.** Implementarea și monitorizarea rezultatelor reprezintă o provocare, chiar dacă documentele de planificare oferă structura necesară pentru a facilita acest proces. Implementarea depinde de multe variabile care adesea nu sunt legate de textul strategiei în sine. Monitorizarea implementării se poate face cu ușurință la nivel de activitate dacă structura documentului o permite. Monitorizarea rezultatelor reale din strategie și răspunsul la întrebarea *“Sunt reduse cu adevărat riscurile de dezastre în comunitate?”* reprezintă un proces diferit care necesită o abordare diferită.
- **Domenii de interes specific pentru România.** Un plan dinamic de activități ca instrument de implementare a SNRRD în Muntenegru poate fi considerat un bun exemplu pentru România, întrucât poate oferi o structură adecvată pentru implementarea activităților preconizate și monitorizarea rezultatelor.

Exemple la nivel global

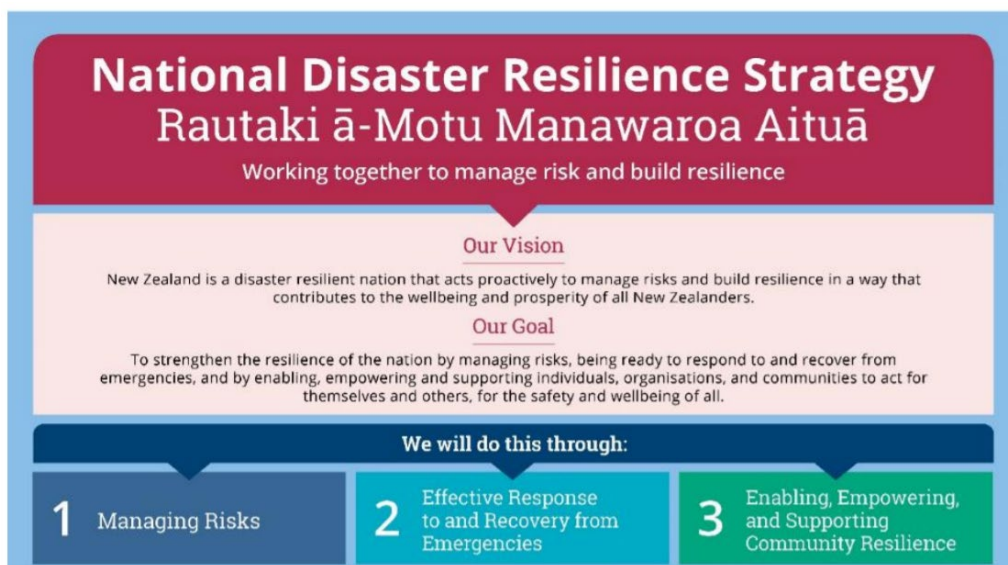
Noua Zeelandă

- **Viziunea strategiei.** Strategia națională pentru o perioadă de 10 ani pentru reziliență în caz de dezastre⁷⁹ din Noua Zeelandă elaborată în temeiul legislației privind Managementul Protecției Civile de Urgență (CDEM)⁸⁰ prevede o țară care are o națiune rezilientă în caz de dezastre, care acționează proactiv pentru a gestiona riscurile și a consolida reziliența într-un mod în care contribuie la bunăstarea și prosperitatea tuturor neo-zeelandezilor. Strategia prezintă viziunea și obiectivele pe termen lung pentru situații de urgență în domeniul protecției civile, domeniu reglementat prin legislația mai sus menționată. Pentru a realiza această viziune, strategia are un obiectiv general care este *„de a consolida reziliența națiunii prin gestionarea riscurilor, fiind gata să răspundă și să se redreseze în caz de urgență, precum și prin responsabilizarea și sprijinirea persoanelor, organizațiilor, și comunităților ca să acționeze pentru ei înșiși și pentru alții, pentru siguranța și bunăstarea tuturor”* (Strategia națională pentru reziliență, 2019). În plus, strategia prezintă trei priorități principale cu șase obiective pentru fiecare. Prioritățile sunt centrate în jurul (a) gestionării riscurilor; (b) furnizării de răspunsuri eficiente și redresare în caz de urgență; și (c) facilitării, responsabilizării și sprijinirii rezilienței comunității. Această strategie conține și recomandări personalizate pentru fiecare tip de grup din cadrul societății menite să sporească reziliența la nivel comunitar.

⁷⁹ Guvernul Noii Zeelande. 2019.

⁸⁰ Legea CDEM a fost adoptată în 2002 și oferă structura formală pentru CDEM în Noua Zeelandă. Legea CDEM (a) stabilește competențele și obligațiile ministrului pentru gestionarea situațiilor de urgență; (b) stabilește funcții statutare - pentru (i) Directorul de gestionarea urgențelor apărării civile, (ii) Controlorul național și (iii) Managerul de recuperare la nivel național - și stabilește rolurile, funcțiile și puterile acestora; (c) prevede înființarea grupurilor CDEM; (d) instituie controlori de grup (care au puteri specifice în timpul situațiilor de urgență națională și locală); (e) instituie manageri pentru grupurile de recuperare (care au responsabilități și anumite puteri în gestionarea recuperării după o urgență).

Figura 17. Strategia Națională pentru reziliență, Noua Zeelanda (2019)
(Viziune, Obiective, Trei priorități principale)

Sursa: Strategia Națională pentru reziliență, Noua Zeelanda (2019).

- Cum a fost elaborată?** La intrarea în vigoare pe 10 aprilie 2019, Strategia națională pentru rezistență la dezastre a înlocuit Strategia națională de gestionare a situațiilor de urgență a apărării civile (ediția a doua, din 2007) care stabilea direcția generală pentru CDEM în Noua Zeelandă în perioada 2007-2018. Elaborarea strategiei a constat într-un proces de doi ani care a inclus o gamă largă de consultări cu părțile interesate pentru a analiza situația actuală și apoi a conveni, în comun, asupra unei viziuni, a unui obiectiv principal și a unui set de obiective specifice. Consultările au fost coordonate de un grup de consultanță tehnică din cadrul Ministerului Apărării Civile și Managementului Urgențelor (MCDEM). Următoarele elemente au influențat și / sau au contribuit la procesul de elaborare: (a) experiență precedentă extinsă în gestionarea incidentelor și a situațiilor de urgență, dobândită de la adoptarea Legii CDEM (2002); (b) nivel sporit de înțelegere cu privire la modul de îmbunătățire a proceselor de identificare, evaluare, monitorizare și obținere a angajamentului necesar pentru gestionarea eficientă a riscurilor; (c) acorduri globale (de exemplu, cadrul Sendai 2015-2030); și (d) o revizuire ministerială (2017) privind modalități de a răspunde mai bine la dezastre naturale și alte situații de urgență. În plus, strategia a vizat încorporarea bune practiciilor naționale și internaționale. În acest scop, MCDEM a analizat cele mai bune practici din diferite țări, cum ar fi tipuri de sisteme de gestionare a situațiilor de urgență ale jurisdicțiilor din Australia, Regatul Unit, Statele Unite și Canada.
- Principalele aspecte luate în considerare.** Strategia se concentrează foarte mult pe bunăstarea societății. Astfel, strategia ia în considerare Cadrul național al bunăstării societății⁸¹ ("New Zealand's Living Standards Framework"), precum și tipurile de reziliență necesare pentru a proteja și a spori bunăstarea cetățenilor. De asemenea, urmărește să permită și să abilitizeze comunitățile de pretutindeni să ia măsuri pentru a se îngriji de ele însele și de alții în perioade de criză. Punctele forte principale includ (a) o abordare de tip „toate hazardurile-toate-riscurile”; (b) conexiuni cu

⁸¹ Cadrul standardelor de viață (LSF) este un cadru specific Noii Zeelande care se bazează pe o serie de abordări naționale și internaționale ale bunăstării, cum ar fi modelul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică „Cum este viața? / Viața mai bună”. Cadrul analizează mai multe aspecte care contribuie la bunăstarea unei persoane în viață, cum ar fi locuința, veniturile, locul de muncă, educația, implicarea comunității, bucuria oferită de confortul, sănătate și mediul înconjurător, precum și siguranța. Măsurarea / analizarea acestor elemente oferă un instantaneu al bunăstării actuale din țară.

sistemul național de securitate mai larg; (c) integrarea celor „4R” - reducere (Reduction), pregătire (Readiness), răspuns (Response), redresare (Recovery); și (d) accentul pus pe implicarea comunităților în gestionarea situațiilor de urgență. În plus, strategia este corelată cu politici publice din sectoare cheie care promovează sau presupun practici pentru dobândirea rezilienței în cadrul societății.

Figura 18. Strategia națională pentru reziliență a Noii Zeelande și corelarea cu politici și documente strategice din alte sectoare

Sursă: Strategia națională pentru reziliență a Noii Zeelande (2019)

- **Implementare/coordonare.** Strategia acoperă o perioadă de 10 ani începând cu 2019 și este implementată considerând cadrul mai larg al sistemului de gestionare a situațiilor de urgență, sistem ce reprezintă o parte cheie a sistemului de securitate național mai larg al Noii Zeelande. Acest sistem este coordonat de către Agenția Națională de Management al Situațiilor de Urgență (NEMA), sub conducerea ministrului pentru gestionarea situațiilor de urgență. NEMA a fost înființată în decembrie 2019 ca parte a planului de modernizare al guvernului.

Despre NEMA⁸²

NEMA este o agenție guvernamentală autonomă găzduită de Departamentul Primului Ministru și al Cabinetului (DPMC) și care conduce sistemul de gestionare a situațiilor de urgență din Noua Zeelandă. Are 80 de angajați cu sediul în Wellington, Auckland și Christchurch, iar bugetul său actual este de 28,9

⁸² NEMA. 2020. "Briefing to the Incoming Minister for Emergency Management". [Link](https://www.civildefence.govt.nz/). NEMA's website is available at: <https://www.civildefence.govt.nz/>

milioane USD. A înlocuit fostul Minister al Apărării Civile și Managementului Urgențelor (MCDEM), o unitate de afaceri a DPMC. NEMA raportează Ministrului pentru gestionarea situațiilor de urgență. Agenția este condusă de un Șef executiv⁸³ care numește Directorul apărării civile și gestionării situațiilor de urgență. Rolul NEMA este de a colabora cu guvernul central și local, precum și cu întreaga gamă de părți interesate (de exemplu, comunități, iwi, știință, cercetare și organizații non-profit, companii) pentru a crea un sistem de gestionare a situațiilor de urgență care este integrat și eficient în a răspunde la dezastre și a gestiona perioadele de redresare în urma unui dezastru natural. Printre domeniile prioritare ale NEMA se numără: (a) operaționalizarea Legii CDEM, (b) implementarea și reînnoirea Legii CDEM naționale (care acoperă perioada 2015 - 2020) și (c) elaborarea unei foi de parcurs a acțiunilor pentru Strategia Națională de Reziliență la Dezastre (programată pentru 2021), toate sub conducerea ministrului pentru gestionarea situațiilor de urgență. O caracteristică cheie a sistemului de gestionare a situațiilor de urgență din Noua Zeelandă este rolul important jucat de administrația locală prin intermediul grupurilor de gestionare a situațiilor de urgență pentru apărarea civilă (grupurile CDEM). În prezent, există 16 astfel de grupuri în Noua Zeelandă. Acestea sunt constituite din comitete mixte ale autorităților locale în temeiul Legii CDEM (2002). Grupurile CDEM sunt responsabile de colaborarea cu serviciile de urgență, agențiile guvernamentale, utilitățile de salvare și alte entități pentru a gestiona situații de urgență la nivel regional / local. Colaborarea dintre NEMA, Ministrul managementului situațiilor de urgență și Grupurile CDEM este esențială pentru o implementare integrată și eficientă a portofoliului de gestionare a situațiilor de urgență.

Raportarea în fața managementului pe baza strategiei va avea loc la fiecare doi ani, cu o analiză semnificativă a progresului realizată în anul patru de implementare. Strategia promovează o abordare holistică a rezilienței, care conectează o serie de agenții și sectoare pentru a oferi rezultate îmbunătățite pentru neo-zeelandezi.

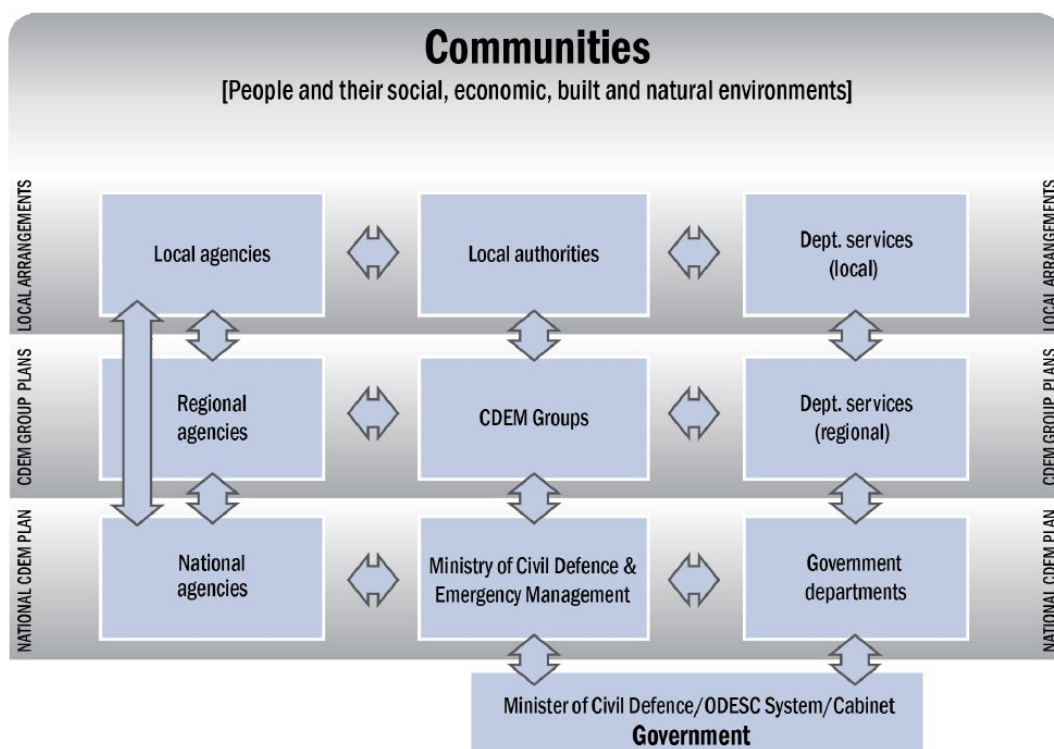
- **Implementarea strategiei** este ghidată de un set de documente strategice naționale care oferă detalii cu privire la măsurile specifice ce trebuie aplicate în cadrul fiecărei etape a ciclului gestionării riscului la dezastre, alocații bugetare corespunzătoare, instrumente relevante și / sau platforme și indicatori de succes. Aceste documente sunt (a) Planul CDEM național (2015-2020)⁸⁴, (b) o foaie de parcurs inițială⁸⁵ („*initial roadmap*”) pentru strategie și perioada de 10 ani pe care o acoperă și care urmează să fie dezvoltată la începutul anului 2021; și (c) pe termen lung, foaia de parcurs care urmează să fie dezvoltată pe baza Planului CDEM Național.

⁸³ NEMA. 2021. “*Organigrama la nivel de management*”. [Link](#).

⁸⁴ Legea CDEM prevede un Plan CDEM Național care stabilește pericolele și riscurile care trebuie gestionate la nivel național și activitățile necesare pentru gestionarea acestor pericole și riscuri. Numeroase structuri și mecanisme guvernamentale de răspuns (de exemplu, Sistemul național de securitate, aranjamentele critice ale infrastructurii naționale și abordările agenției interne pentru gestionarea evenimentelor) se bazează pe Planul CDEM Național. Acesta a expirat la 30 noiembrie 2020; totuși, rămâne în vigoare până la înlocuirea sa cu un alt plan. Planul identifică 16 pericole și riscuri care trebuie gestionate prin coordonare la nivel național, inclusiv cutremure, pericole vulcanice, alunecări de teren, tsunami, pericole de coastă, inundații, vânturi severe, zăpadă, secete, incendii și incendii urbane.

⁸⁵ Foaia de parcurs inițială a acțiunilor va fi dezvoltată în 2021 și va stabili modul în care Strategia Națională de Rezistență la Dezastrele din Noua Zeelandă trebuie implementată și evaluată. Foaia de parcurs se va concentra pe trei - cinci ani și se intenționează să fie actualizată periodic pentru a reflecta progresul și circumstanțe noi. Ministrul pentru gestionarea situațiilor de urgență va conduce procesul de redactare și aprobarea a acesteia prin cabinet (dacă este necesar). Foaia de parcurs va include inițiative axate pe: (a) implementarea reformelor sistemului de gestionare a situațiilor de urgență pentru a îmbunătăți modul în care Noua Zeelandă răspunde la dezastre naturale și urgențe; (b) revizuirea planurilor grupului CDEM și a planului național CDEM; (c) planificarea administrației locale, inclusiv planurile pe termen lung, planurile anuale și planurile de gestionare a activelor; (d) revizuirea și reformarea legislației-cheie care contribuie la gestionarea riscurilor și reziliență și la orice îndrumare cu privire la implementarea acesteia; și (e) planificarea și realizarea măsurilor de adaptare la schimbările climatice.

Figura 19. Operaționalizarea CDEM în Zoua Zeelandă

Sursă: Planul CDEM Național (2015-2020)

- În timp ce strategia se axează mai mult pe oferirea unei viziuni și prezentarea conceptului din spate unei abordări ce vizează întreaga societate pentru a spori reziliența în fața dezastrelor naturale, Planul CDEM Național (2015-2020) prezintă domeniile prioritare pentru abordarea riscurilor și hazardurilor naturale în cadrul măsurilor de reducere, pregătire, răspuns, și redresare întreprinse la nivel național. Activitățile de „**reducere**”⁸⁶ includ, printre altele: (a) amenajarea teritoriului; (b) reglementări privind depozitarea, utilizarea, transportul, și eliminarea substanțelor periculoase; și (c) coduri și standarde de performanță pentru proiectarea și construcția clădirilor și a altor structuri.⁸⁷ Pentru a dezvolta capacitatea și capabilitatea și pentru un răspuns eficient în situații de urgență și redresarea în urma acestora, activitățile de „**pregătire**”⁸⁸ includ: (a) planificarea; (b) dezvoltarea capabilității; (c) exersarea și testarea mecanismelor; (d) monitorizarea și evaluarea; (e) educația publică și implicarea comunității.⁸⁹ Măsurile de „**răspuns**”⁹⁰ sunt activate prin (a) sistemul național de alertare și avertizările coordonate de

⁸⁶Conform planului național al CDEM din 2015, „reducerea” implică identificarea și analizarea riscurilor la adresa vieții și a proprietății cauzate de hazarduri, luarea de măsuri pentru eliminarea acestor riscuri, dacă este posibil și, în caz contrar, reducerea amplitudinii impactului acestora și a probabilității apariției lor la un nivel acceptabil. [Link](#). Obiectivul reducerii este de a lua măsuri preventive pentru a evita sau a atenua consecințele negative. [Link](#). Guvernul Noii Zeelande. 2015b. Ordinul Planului național de management al protecției civile de urgență. [Link](#).

⁸⁷ Guvernul Noii Zeelande. 2015c. „Redresarea la nivel național”. În *Planul Național CDEM*. [Link](#).

⁸⁸ Conform Planului Național CDEM din 2015, „pregătirea” implică dezvoltarea de sisteme și capabilități operaționale înainte ca o situație de urgență să se producă, inclusiv realizarea de acorduri cu serviciile de urgență, serviciile de utilități vitale, și alte agenții și dezvoltarea de programe de auto-ajutorare și de răspuns pentru publicul larg. [Link](#). Guvernul Noii Zeelande. 2015b. [Link](#).

⁸⁹ Guvernul Noii Zeelande. 2015c.

⁹⁰ Guvernul Noii Zeelande. 2015c.

Serviciul meteorologic din Noua Zeelandă (vreme severă), GNS Science (cutremure, activitate vulcanică, și alunecări de teren) și Agenția Națională pentru Situații de Urgență (NEMA) (tsunami); (b) Centrul național de gestionare a crizelor care facilitează un răspuns la nivelul întregului guvern în timpul crizelor; (c) gestionarea informațiilor în situații de urgență; (d) gestionarea informațiilor publice; (e) evacuarea în masă, dacă/atunci când este necesar, și realizată la nivel local; și (f) asistență internațională. Activitățile de „redresare”⁹¹ sunt gestionate de Grupurile CDEM și se concentrează, în principal, pe asigurarea unei tranziții line de la faza de răspuns prin stabilirea unei strategii de ieșire care descrie, printre alte aspecte, asistența necesară pe termen lung, o tranziție la starea de fapt, planificare și raportare pe termen lung, modalități de comunicare a informațiilor publice.

- **Fonduri alocate.** În plus față de documentele strategice menționate mai sus, axate pe acțiuni pe termen mediu/lung, activitatea NEMA este ghidată de planuri de afaceri strategice anuale concepute în cadrul unui plan de lucru pe o perioadă de patru ani. Planurile anuale prezintă direcțiile strategice, misiunea și obiectivele respective, precum și programele și proiectele planificate și alocațiile lor financiare corespunzătoare. Conform celui mai recent plan al NEMA (elaborat de agenția care a precedat NEMA) pentru 2018-2022, cu accent pe 2018/2019,⁹² bugetul de funcționare al agenției s-a ridicat la un total de 15.530 milioane USD și a fost împărțit în patru categorii (Tabelul 4).

Tabelul 4. Bugetul operațional al NEMA
(fostul Minister al apărării civile și gestionarea situațiilor de urgență)

Categorie	Fonduri (dolari SUA, milioane)
Pregătirea și conștientizarea comunității. Dezvoltarea și livrarea de programe naționale pe termen lung pentru a crește gradul de conștientizare și pregătirea la nivel individual și comunitar.	1,938
Sectorul pentru situații de urgență și sprijin și dezvoltare. Dezvoltarea și implementarea politicilor și proiectelor operaționale, sfaturi, asistență și informații pentru sectorul CDEM	5,644
Managementul situațiilor de urgență. Gestionarea pregătirii, răspunsului și redresării la nivel național în caz de urgență, inclusiv sprijinirea organizațiilor locale de gestionare a situațiilor de urgență în domeniul protecției civile, menținerea Centrului Național de Management al Crizelor într-o stare de pregătire, formare și exerciții la nivel național, coordonarea și gestionarea activităților de răspuns și redresare ale administrației publice centrale și administrarea cheltuielilor aferente	7,005
Consiliere în materie de politici (gestionarea situațiilor de urgență). Furnizarea de consiliere pentru a sprijini luarea deciziilor de către miniștri cu privire la chestiuni de politici guvernamentale legate de chestiuni de urgență în domeniul protecției civile	0,943

Sursă: Planul de afaceri 2018–2019. Bugetul operațional NEMA. [Link](#)

- **Provocări/lecții învățate.** O provocare-cheie a sistemului de gestionare a situațiilor de urgență din Noua Zeelandă este dată de variațiile în practică și capacitatea inegală din întreaga țară, împreună cu înțelegerea în mod diferit a rolurilor, responsabilităților și autorității. Încrederea publicului în sistem necesită întotdeauna o consolidare suplimentară odată cu creșterea numărului de hazarduri naturale cu care se confruntă țara. De asemenea, este nevoie de o profesionalizare mult mai mare a managementului situațiilor de urgență în sistemul CDEM. Acest lucru se datorează

⁹¹ Guvernul Noii Zeelande. 2015c.

⁹² Guvernul Noii Zeelande. 2018. Planul de afaceri 2018–2019. [Link](#).

faptului că rolurile cheie din sistem sunt adesea cu jumătate de normă și nu există o cale de carieră reală, ceea ce împiedică atragerea unor persoane cu grad ridicat de competitivitate în acest sector. În plus, formarea și dezvoltarea profesională sunt neuniforme și nu există standarde profesionale necesare sau acreditare națională pentru rolurile cheie. În cele din urmă, răspunsul local trebuie să fie susținut de capacitatea națională care poate fi desfășurată în funcție de nevoi. Echipele temporare sunt considerate o resursă valoroasă care oferă încredere publicului și guvernului în timpul răspunsului în situații de urgență și care completează lacunele critice ale răspunsului local. Cu toate acestea, implicarea personalului din administrația publică locală și centrală nu rezultă întotdeauna într-un sprijin prompt de răspuns la nivel local, deoarece, de exemplu, transportarea la fața locului a echipelor de răspuns de la nivel central, în cazul unui dezastru la nivel local, poate avea loc adesea chiar și cu o întârziere de două zile.⁹³

- **Domenii de interes specific pentru România.** Abordarea Noii Zeelande de a crește reziliența țării în fața hazardurilor și riscurilor naturale, precum și de a răspunde și de a se redresa după o criză are multe bune practici de luat în considerare, inclusiv aceste două: (a) creșterea capacității resurselor umane angajate de agențiile care au sarcina unui mandat DRM și (b) comunicarea și diseminarea informațiilor către diferite grupuri țintă pentru a spori reziliența în întreaga societate.
- Guvernul noii Zeelande pune un accent puternic pe creșterea capacității sale de a realiza obiectivele în cadrul Strategiei naționale de reziliență în caz de dezastre. În acest scop, a realizat două evaluări - prima în 2012 și a doua în 2015⁹⁴ - care oferă un instantaneu național al capacității CDEM în întreaga țară. Pentru a crește capacitatea, sunt disponibile mai multe cursuri de formare, obligatorii sau opționale, pentru personalul agențiilor guvernamentale relevante, pentru a asigura un personal instruit adecvat și competent. Două exemple în acest sens constau în Programul de dezvoltare al celor în funcții de inspector ("controller"), precum și Cadrul de formare integrată (CFI) concepute pentru a consolida capacitatea de răspuns într-o gamă diversă de funcții. CFI este condus de grupurile CDEM și susținut de NEMA. Conform Raportului național de evaluare a capacității CDEM din 2015, formarea a contribuit în mod semnificativ la creșterea bazei de competențe în mediul Centrului de operațiuni pentru situații de urgență. Mai mult, includerea personalului din cadrul mai multor agenții în consolidarea capacităților a creat bazele conectivității între agenții în timpul situațiilor de urgență.
- Strategia are o secțiune dedicată în care preia prioritățile, obiectivele la nivel înalt și măsurile de succes și le transpune într-o serie de acțiuni recomandate pentru diferite tipuri de public: indivizi și familii/*whānau*, afaceri și organizații, comunități/*hapū*, orașe și districtele, precum și organizațiile guvernamentale și naționale. Resursele sunt disponibile on-line la adresa www.civildefence.govt.nz, inclusiv fișe informative pentru a sprijini anumite grupuri în demersurile lor de reziliență. Acestea includ indicații despre cum pot fi găsite mai multe informații și sprijin, precum și informații despre cum poate întreaga societate participa la consolidarea rezilienței națiunii în caz de dezastre.

Australia

- **Viziunea strategiei.** Prin cadrul său național de reducere a riscurilor de dezastre (2018⁹⁵), care îndeplinește rolul unui SNRRD, Australia își declară în mod explicit viziunea pentru 2030 în acest domeniu. Conform viziunii, toate sectoarele societății (a) iau decizii informate cu privire la riscul

⁹³Guvernul Noii Zeelande. 2017. *Analiză ministerială: Răspuns mai bun la dezastre naturale și alte situații de urgență*. [Link](#).

⁹⁴Guvernul Noii Zeelande. 2015a. Raportul național de evaluare a capacității CDEM. [Link](#).

⁹⁵Guvernul Australiei. 2018. Cadrul național de reducere a riscului de dezastre [Link](#).

de dezastre, (b) răspund pentru reducerea riscurilor aflate sub controlul lor și (c) investesc în reducerea riscului de dezastre pentru a limita costul dezastrelor atunci când acestea apar. Până în 2030, Australia are trei obiective principale de atins: (a) luarea de măsuri pentru reducerea riscului de dezastre existente, (b) reducerea la minimum a viitoarelor riscuri de dezastre prin decizii luate în toate sectoarele, și (c) dotarea factorilor de decizie cu capacitățile și informațiile de care au nevoie ca să reducă riscul de dezastre și să gestioneze riscul rezidual. Mai mult, Australia identifică patru priorități naționale care ghidează acțiunile pentru reducerea riscului de dezastre. Fiecare prioritate are rezultate pe cinci ani, care sunt susținute de strategii de acțiune: 2019-2023. Cele patru priorități sunt aliniate cu SFDRR și se referă la (a) înțelegerea riscului de dezastre; (b) luarea de decizii responsabile; (c) îmbunătățirea investițiilor; și (d) concentrarea asupra guvernantei, asumării, și responsabilității. Australia face un pas înainte cu viziunea sa, descriind modul în care arată o comunitate rezilientă (de exemplu, un oraș sau un cartier). În conformitate cu aceasta, o comunitate rezilientă este una care (a) are planuri pentru situații de urgență bine repetate, (b) procese superioare de atenuare a incendiilor în lunile mai reci, (c) controale corespunzătoare ale clădirii adecvate hazardurilor și riscurilor locale și (d) măsuri de atenuare financiară personală și comercială adoptate pe scară largă (de exemplu, asigurare adecvată riscurilor). În viitor, se preconizează că această comunitate va suferi mai puțin în timpul evenimentelor meteorologice extreme și este mai probabil să aibă capacitatea de a se redresa mai repede.

- **Cum a fost elaborată?** La începutul anului 2018, Guvernul Australiei a invitat toate statele și teritoriile, administrațiile locale și reprezentanții cheie din sectorul privat să colaboreze pentru a coproiecta și dezvolta acest cadru. Exercițiul a fost condus de Grupul operativ național pentru reziliență din cadrul Departamentului de Afaceri Interne al Guvernului Australian. Peste 100 de participanți din peste 80 de organizații s-au reunit pentru un „sprint al politicilor” intensiv, cu o durată de trei zile, în iunie 2018, cu scopul de a dezvolta componente cheie ale cadrului. Grupul operativ național pentru reziliență a colaborat îndeaproape cu un comitet director interjurisdicțional pentru a dezvolta, perfecționa și a întreprinde consultări extinse suplimentare cu privire la acest cadru. Cadrul național de reducere a riscurilor de dezastre din 2018 se bazează pe Strategia națională a Australiei pentru reziliență în caz de dezastre (2011).⁹⁶ Aceasta a fost prima abordare bazată pe reziliență la nivelul întregii națiuni a managementului dezastrelor din țară care a propus un efort național, coordonat și de cooperare pentru a spori capacitatea Australiei de a rezista și de a se redresa în urma situațiilor de urgență și a dezastrelor. Acest proces de elaborare a strategiei a fost coordonat de Comitetul Național pentru Situații de Urgență (NEMC) la cererea Consiliului Guvernului Australiei. Strategia a fost dezvoltată de un grup de lucru, format din reprezentanți federali, de stat, și teritoriali sub auspiciile NEMC. Strategia a fost operaționalizată sub îndrumarea unui plan național de implementare.
- **Principalele aspecte luate în considerare.** Cadrul național de reducere a riscului de dezastre subliniază o abordare coordonată pentru reducerea riscului de dezastre. Acesta este conceput pentru a valorifica activitatea și progresele realizate în toate sectoarele de la lansarea SNRRD în 2011 pentru a înțelege și a reduce mai bine riscurile în caz de dezastre, pentru a îmbunătăți reziliența și pentru a consolida capacitatea și capabilitatea comunităților de a rezista hazardurilor naturale. Se concentrează doar asupra hazardurilor naturale: șocuri cauzate de un proces natural sau un fenomen care poate provoca pierderea vieții, rănirea, deteriorarea și întreruperea

---

⁹⁶Consiliul Guvernului Australiei. 2011. *Strategia națională pentru reziliența în caz de dezastre: Consolidarea rezilienței națiunii noastre în caz de dezastre*. [Link](#).

activității. Hazardurile naturale includ incendii de vegetație, inundații, cicloane, furtuni, valuri de căldură, cutremure și tsunami. Mai mult, în 2017, Deloitte Access Economics, raportând la Masa rotundă pentru afaceri din Australia pentru reziliența în caz de dezastre și comunități mai sigure (Australian Business Roundtable for Disaster Resilience and Safer Communities), a constatat că în ultimii 10 ani dezastrelor au costat economia australiană în jur de 18 miliarde USD pe an. Presupunând că modelele actuale de dezvoltare și de creștere a populației continuă, se estimează că aceasta va ajunge la 39 miliarde USD pe an până în 2050. Această prognoză nu ține seama de efectele unei schimbări climatice, care se așteaptă să mărească aceste costuri și nici nu ține cont de pierderile care nu pot fi cuantificate, dar care nu sunt mai puțin importante pentru oameni. Deloitte Access Economics a constatat în 2015 că costurile intangibile ale dezastrelor - inclusiv violența familială crescută, impactul asupra sănătății mintale, bolile cronice, consumul de alcool și droguri, șomajul pe termen scurt și lung, modificările rezultatelor școlare și criminalitatea - sunt cel puțin egale cu, dacă nu chiar mai mari decât, costurile tangibile.

- **Implementare/coordonare.** Cadrul național de reducere a riscurilor de dezastre îndrumă eforturile naționale, ale întregii societăți, de a reduce în mod proactiv riscul de dezastre, pentru a minimiza pierderile și suferințele cauzate de dezastre. Cadrul va fi revizuit și actualizat la sfârșitul acestei perioade de cinci ani pentru a asigura relevanța și acuratețea acestuia în anii rămași până în 2030. Cadrul va fi susținut de un plan național de implementare pe cinci ani, care va fi dezvoltat împreună cu toate nivelurile sectoarelor guvernamentale și neguvernamentale. Planul național de implementare, care va fi lansat în 2019, va da detalii cu privire la inițiativele care trebuie întreprinse de către toate sectoarele societății pentru a reduce riscul de dezastre și pentru a limita impactul dezastrelor asupra comunităților și economiei.
- **Fonduri alocate.** Cheltuielile actuale ale guvernului federal și de stat pentru redresarea directă în urma dezastrelor se ridică deja la aproximativ 2,75 miliarde USD pe an, iar costurile indirecte de redresare pot fi suportate de multe sectoare pe parcursul mai multor ani. Australia recunoaște că o mare parte din eforturile necesare pentru reducerea riscului de dezastre și pentru limitarea acestui cost în creștere vor necesita investiții financiare inițiale.
- **Provocări/lecții învățate.** O lecție cheie învățată din experiența Australiei este că RRD necesită o guvernare puternică pentru a se asigura că orice transfer de risc dintr-un sector/entitate în altul este comunicat și înțeles de toate sectoarele relevante. În acest sens, Australia recunoaște necesitatea unui mecanism de coordonare deținut la nivel național și condus de mai multe părți interesate pentru rezultate în domeniul RRD. Un astfel de mecanism ar putea reuni expertiza transsectorială relevantă pentru a sprijini implementarea și monitorizarea eficientă a eforturilor de RRD în întreaga țară. Ar oferi, de asemenea, o legătură importantă între eforturile locale și naționale.
- **Domenii de interes specific pentru România.** Pentru o mai bună utilizare a cadrului, guvernul australian a inclus o diagramă care indică relevanța documentului pentru părțile interesate cheie pe baza informațiilor pe care le conține și a potențialului sprijin pe care îl poate oferi pentru luarea deciziilor (Figura 13). În plus, Australia are o gamă largă de instrumente pentru a disemina informații despre impactul diferitelor hazarduri din țară. Un exemplu în acest sens constă în reprezentarea vizuală a rezilienței în caz de dezastre, disponibilă prin intermediul platformei interactive a Australiei, „The Disaster Mapper”.⁹⁷ Această hartă prezintă hazardurile naturale

---

⁹⁷ AIDR (Institutul australian pentru reziliență în caz de dezastre). The Disaster Mapper. Centrul australian privind cunoștințele în materie de reziliență în caz de dezastre. [Link](#).

vaste pe care Australia și statele sale înconjurătoare le-au experimentat încă din 1869. Harta interactivă conține informații despre evenimente cu privire la tsunami, cutremure, alunecări de teren, inundații, cicloane, și incendii de vegetație, precum și biosecuritate, dezastre și evenimente criminale și industriale. Înțelegând importanța unui sistem de guvernare care funcționează bine, Australia solicită în mod explicit factorilor de decizie să abordeze, în mod activ, riscul de dezastre în domeniile lor de responsabilitate. De exemplu, în 2017, Infrastructura Australia a publicat recomandări naționale care impun ca toate propunerile de proiecte să ia în considerare riscul schimbărilor climatice.

Tabelul 5. Tipuri de luare a deciziilor relevante pentru cadru și relevanță orientativă pentru diferite sectoare

Tipuri de decizie	Individual	Comunități	Guverne	Industria	Mediul de afaceri	Sector non-profit
Investiții și cheltuieli	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Politici publice			✓			✓
Decizii privind dezvoltarea/ utilizarea terenurilor	✓	✓	✓	✓	✓	
Legislație/reglementare			✓			
Decizii privind resursele și programul		✓	✓	✓	✓	✓

Sursa: Guvernul Australiei 2018.

Anexa 2. Exemple de țări luate în considerare

Tabelul 6. Prezentare generală a finanțării DRM selectate și a documentelor strategice DRM

Țara	Documente strategice selectate dedicate DRM	
	În curs de implementare	În curs de dezvoltare
Austria	<ul style="list-style-type: none"> Strategia națională de prevenire a riscurilor de dezastre Strategia privind previziunea dezvoltării prevenirii dezastrelor 	—
Bulgaria	<ul style="list-style-type: none"> Platforma Națională pentru RRD Strategia națională de RRD Programul național de RRD (adoptat în noiembrie 2020) 	<ul style="list-style-type: none"> Plan DRM
Croația	<ul style="list-style-type: none"> Două evaluări ale riscurilor 	<ul style="list-style-type: none"> A treia evaluare a riscurilor Strategia națională de RRD
Franța	<ul style="list-style-type: none"> Planuri locale de prevenire⁹⁸ Plan Submersion Rapide (PSR) Strategia națională de gestionare a riscului de inundații 	—
Grecia	-	<ul style="list-style-type: none"> Plan DRM
Italia	<ul style="list-style-type: none"> Strategii interne pentru fiecare instituție 	—
Lituania	<ul style="list-style-type: none"> Programul de dezvoltare a securității publice 	<ul style="list-style-type: none"> Programul național de progres Analiza riscurilor la nivel național
Munteșnegru	<ul style="list-style-type: none"> Strategia de reducere a riscului de dezastre Evaluarea riscurilor la nivel național (2017) Planul de activitate dinamic pentru 2018-2023 a fost o parte integrantă a strategiei 	—
Țările de Jos	<ul style="list-style-type: none"> Strategia de securitate națională (2019)⁹⁹ Evaluarea riscurilor la nivel național pentru Țările de Jos 2019¹⁰⁰ Strategia națională de RRD 	—
Norvegia	<ul style="list-style-type: none"> Analiza scenariilor de criză 2019 (a înlocuit Evaluarea riscurilor la nivel național)¹⁰¹ Celelalte trei evaluări ale amenințărilor și riscurilor sunt publicate în fiecare an de către alte instituții. 	—
Polonia	<ul style="list-style-type: none"> Evaluarea riscurilor la nivel național Planul național de gestionare a crizelor Raport privind amenințările la adresa securității naționale 	—
Serbia	<ul style="list-style-type: none"> Programul național de gestionare a riscurilor de dezastru și planul de acțiune 	—
Republica Slovacă	<ul style="list-style-type: none"> Strategia națională pentru gestionarea riscurilor de securitate (2015) 	—

⁹⁸Programmes d'Action de Prévention des Inondations (PAPI-uri). [Link](#).

⁹⁹ Guvernul Țărilor de Jos. 2019. *Strategia de securitate națională (Nationale Veiligheid Strategie)*. NCTV (Ministerul Justiției și Securității) [Link](#).

¹⁰⁰ Rețeaua națională a analiștilor de siguranță și securitate. 2019. *Evaluarea riscurilor la nivel național din Țările de Jos*. NCTV (Ministerul Justiției și Securității) [Link](#).

¹⁰¹DSB (Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă). 2020. *Analiza scenariilor de criză 2019*. [Link](#). Aceasta a înlocuit evaluarea riscurilor la nivel național și este una dintre cele patru evaluări ale amenințărilor și riscurilor publicate în fiecare an. Celelalte sunt publicate de Serviciul norvegian de Securitate al Poliției, Serviciul norvegian de informații și de Autoritatea națională de Securitate din Norvegia.

Documente strategice selectate dedicate DRM		
Țara	În curs de implementare	În curs de dezvoltare
	<ul style="list-style-type: none"> Evaluarea riscurilor la nivel național și Strategia națională de RRD (finalizată în perioada 2016-2020) Matricea națională de risc 	
Spania	<ul style="list-style-type: none"> Strategia națională de protecție civilă (2019) Strategia de securitate națională (2017)¹⁰² 	<ul style="list-style-type: none"> Strategia sistemului național de protecție civilă
Suedia	<ul style="list-style-type: none"> Analiza riscului și capacității la nivel național (2016)¹⁰³ Strategia națională privind schimbările climatice (2018)¹⁰⁴ 	<ul style="list-style-type: none"> Raportul de evaluare al MSB va fi publicat în 2021.

¹⁰²Guvernul Spaniei. 2017. Strategia de securitate națională 2017. [Link](#).

¹⁰³ Publicații disponibile în limba engleză ale MSB. Suedia. [Link](#).

¹⁰⁴ Guvernul Suediei 2018.

BIBLIOGRAFIE

- AIDR (Institutul australian pentru reziliență în caz de dezastre). Centrul australian privind cunoștințele în materie de reziliență în caz de dezastre. [Link](#).
- AIDR (Institutul australian pentru reziliență în caz de dezastre). The Disaster Mapper. Centrul australian privind cunoștințele în materie de reziliență în caz de dezastre. [Link](#).
- Appleby-Arnold, S., Brockdorff, N., Celia, C. 2021. Dezvoltarea unei culturi de pregătire: Opinia cetățenilor, Jurnalul internațional de reducere a riscurilor de dezastre, Vol.56. [Link](#).
- Berry, F. 2010. "Înțelegerea rolului managerului în performanța organizațională și implicarea comunității." *Revista administrației publice Ediție specială*, Vol. 70. [Link](#).
- Boyne, G., și J. G. Williams. 2003. „Planificarea și performanța în organizațiile publice: O analiză empirică.” *Public Management Review* 5 (1): 115–132. doi:10.1080/14616670220002889.
- Carlos, J.F. and Santos, S.P. 2019. Obstacole în calea implementării și eșecul implementării strategiei, *Baltic Journal of Management*, vol.14, nr. 1, pp.39-57, DOI 10.1108/BJM-11-2017-0350.
- CEDRIG (Orientări privind integrarea în domeniul combaterii schimbărilor climatice, al mediului și al reducerii riscurilor de dezastre). SDC (Agenția Elvețiană pentru Dezvoltare și Cooperare). [Link](#).
- Consiliul Guvernului Australiei. 2011. *Strategia națională pentru reziliența în caz de dezastre: Consolidarea rezilienței națiunii noastre în caz de dezastre*. [Link](#).
- DSB (Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă). 2020. *Analiza scenariilor de criză 2019*. [Link](#).
- ESPRESSO (Consolidarea sinergiilor pentru prevenirea dezastrelor în Uniunea Europeană) 2021. Programul UE de cercetare și inovare Orizont 2020 în cadrul Acordului de Grant nr. 700342. [Link](#).
- Comisia Europeană. 2014-2020. Date de țară pentru: Italia. Fonduri Europene Structurale și de Investiții [Link](#).
- Comisia Europeană. 2018. *Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European Plus, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, și de instituire a unor norme financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil și migrație, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului pentru managementul frontierelor și vize COM/2018/375 final - 2018/0196 (COD) 29 mai 2018*. [Link](#).
- Comisia Europeană. 2020. „Semestrul european. Raport de țară. România.” [Link](#).
- Comisia Europeană. 2020. *Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii. 2 iunie 2020*. [Link](#).
- Comisia Europeană. 2021. *Mersul trenului legislativ: O Europa mai puternică în lume: Mecanismul de protecție civilă al Uniunii 2021–2027*. [Link](#).
- Comisia Europeană/DG ECHO (Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene). 2018. Raportul de evaluare inter pares al Macedoniei de Nord. [Link](#)
- Comisia Europeană/DG ECHO (Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene). 2019. *Austria: Prezentare generală a sistemului național de gestionare a dezastrelor*. [Link](#).
- Comisia Europeană/DG ECHO (Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene). 2019. Serbia Raport de evaluare inter pares. [Link](#).
- Comisia Europeană/Direcția Generală Acțiune Climatică. 2018. „Grila de evaluare privind pregătirea pentru adaptare: Proiect de fișă de țară pentru România” [Link](#).

- Comisia Europeană/Direcția Generală Acțiune Climatică. 2021. *Evaluarea ex-ante a impactului noii strategii europene privind adaptarea la schimbările climatice*. [Link](#).
- GFDRR (Programul Global pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre). 2016. *Înțelegerea riscului - Proceduri din UR Austria*. BMI (Ministerul Federal de Interne al Austriei). [Link](#).
- Guvernul Australiei. 2018. *Cadrul național de reducere a riscului de dezastre*. [Link](#).
- Guvernul Austriei. 2011. *Strategia națională de adaptare la schimbările climatice*. [Link](#).
- Guvernul Austriei. 2012. *Strategia de adaptare la schimbările climatice a Austriei*. Ministerul Federal al Agriculturii, Silviculturii, Mediului și Gospodăririi Apelor (Lebensministerium), Divizia Controlul Poluării Aerului și Protecția Climei. UNFCCC (Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice) [Link](#).
- Guvernul Austriei. 2018. *„Managementul riscului de inundații în Austria. Obiective - Măsuri - Bune practici.”* Ministerul Federal al Republicii Austria pentru Dezvoltare Durabilă și Turism. [Link](#).
- Guvernul Austriei. 2019. *Strategia pe termen lung 2050 - Austria Perioada până în 2050 în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului privind guvernarea Uniunii Energetice și al Acțiunilor Climatice conform Deciziei 1/CP.21, alineatul 35 potrivit cu articolul 4, alineatul 19 din Acordul de la Paris*. Ministerul Federal al Republicii Austria pentru Dezvoltare Durabilă și Turism. UNFCCC (Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice). [Link](#).
- Guvernul Austriei. Managementul crizelor și dezastrelor la nivel național (SKKM). Protecția civilă în Austria. BMI (Ministerul Federal de Interne al Austriei). [Link](#).
- Guvernul Austriei. Staatliches Krisen- und Katastrophenschutzmanagement (SSKM). *„Strategia 2020”*.
- Guvernul Germaniei. 2009. *Strategia Națională pentru Protecția Infrastructurii Critice (Strategia CIP)*. BKK (Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre). [Link](#).
- Guvernul Germaniei. 2019. *Evaluarea vulnerabilității la evenimentele de inundații la nivel comunitar*. BKK (Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre). [Link](#).
- Guvernul Germaniei. 2020a. *Protejarea infrastructurilor critice: Un proces de identificare în șapte pași. Instrument de îndrumare pentru utilizare în protecția civilă*. BKK (Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre). [Link](#).
- Guvernul Germaniei. 2020b. *Servicii de Protecția Civilă Modernă*. BKK (Oficiul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre). [Link](#).
- Guvernul Noii Zeelande. 2015a. *„Raportul național de evaluare a capacității CDEM”*. [Link](#).
- Guvernul Noii Zeelande. 2015b. *Planului național de management al protecției civile de urgență*. [Link](#).
- Guvernul Noii Zeelande. 2015c. *„Redresarea la nivel național”*. În *Planul Național CDEM*. [Link](#).
- Guvernul Noii Zeelande. 2017. *Analiză ministerială: Răspuns mai bun la dezastre naturale și alte situații de urgență*. [Link](#).
- Guvernul Noii Zeelande. 2018. *Planul de afaceri 2018–2019*. [Link](#).
- Guvernul Noii Zeelande. 2019. *Strategia națională de reziliență în caz de dezastre*. [Link](#).
- Guvernul României. Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice. 2013. *„Strategia națională privind schimbările climatice 2013-2020”*. [Link](#).
- Guvernul Serbiei. 2016. Bazinul Moraviei de Vest (Слив Западне Мораве). Departamentul sârb de protecție civilă. [Link](#).

- Guvernul Spaniei. 2017. *Strategia de securitate națională 2017*. [Link](#).
- Guvernul Suediei. 2018. *Strategia națională privind schimbările climatice*. [Link](#).
- Guvernul Suediei. 2019a. *CERCETARE/STUDIU - Dezvoltarea unei Strategii Naționale pentru Reducerea Riscului de Dezastre și Reziliență în Suedia. Recomandări pentru implementarea obiectivului global al Cadrului de la Sendai Ținta E*. MSB (Agenția suedeză pentru situații de urgență civile).
- Guvernul Suediei. 2019b. *Evaluarea riscurilor și a capacității la nivel național (document prezentat public parțial)*. MSB (Agențiile suedeze pentru situații de urgență civile). [Link](#).
- Guvernul Țărilor de Jos. 2019. *Strategia de securitate națională (Nationale Veiligheid Strategie)*. NCTV (Ministerul Justiției și Securității) . [Link](#).
- Hallegatte, S., Maruyama Rentschler, J. E., și Rozenberg, J. 2020. *Principii de adaptare: Un ghid pentru elaborarea strategiilor de adaptare la schimbări climatice și reziliență*. Banca Mondială. [Link](#).
- Hardoy, Jorgelina, María Evangelina Filippi, Ebru Gencer, Braulio Eduardo Morera, și David Satterthwaite. 2019. *Ghidul Cuvinte în acțiune: Ghid de implementare pentru strategii locale de reducere a riscurilor de dezastru și reziliență*. UNDRR. [Link](#).
- Holcinger, N., and Simac Z. 2021. „Importanța platformelor naționale în gestionarea riscurilor de dezastre”. Lucrări de la prima conferință croată despre ingineria cutremurului. 22-24 martie 2021, Zagreb. [Link](#).
- Leitner, M., Babčický, P., Schinko, T., Glas, N. 2020. Situația gestionării riscurilor schimbărilor climatice în Austria. Evaluarea peisajului guvernantei și propunerea unor căi de urmat pentru gestionarea în mod cuprinzător a riscului de inundații și secetă, Jurnalul de gestionare a riscului schimbărilor climatice, vol. 30 [Link](#).
- Marshall, T.M. 2020. Percepția riscurilor și cultura siguranței: Instrumente pentru îmbunătățirea implementării strategiilor de reducere a riscului de dezastre, Jurnalul internațional de reducere a riscului de dezastre, Vol.47. [Link](#).
- OCDE. 2017a. *Revizuirea ale politicilor de gestionare a riscurilor. Stimularea prevenirii dezastrelor prin guvernarea inovatoare a riscurilor. Prezentări din Austria, Franța și Elveția*.
- OCDE. 2017b: *Stimularea rezilienței prin guvernanta inovatoare a riscurilor. Cazul dezastrelor naturale din Elveția*.
- OCDE. 2018. *Evaluările riscurilor la nivel național. O perspectivă transnațională. Germania*.
- Paleari, S. 2018. Dezastre naturale în Italia: investim suficient în prevenirea și diminuarea riscurilor?, Jurnalul internațional al studiilor de mediu. [Link](#).
- Programmes d'Action de Prévention des Inondations (PAPI-uri)*. [Link](#).
- Site-ul web ReLUIS (Rețeaua Laboratoarelor de inginerie seismică a Universității) [Link](#).
- SEE URBAN (Rețeaua de acțiune pentru consolidarea rezilienței urbane în Europa de Sud-Est). 2017. DG ECHO (Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene a Uniunii Europene). [Link](#).
- Terton, A., Begerow, J., Becker, U., și colab. 2021. *Coerența ca proces de elaborare a politicilor comune și integrate: Conexiunea dintre dezvoltarea durabilă, adaptarea la schimbările climatice și gestionarea riscurilor de dezastre. Lecții învățate din Germania* GIZ (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit). [Link](#).
- UNDRR (Biroul Organizației Națiunilor Unite pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre). 2017. Orientări tehnice pentru monitorizarea și raportarea progreselor înregistrate în atingerea țintelor globale ale Cadrului de la Sendai pentru reducerea riscului de dezastre. [Link](#).

- UNDRR (Biroul Organizației Națiunilor Unite pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre). 2019. Elaborarea strategiilor naționale de RRD: Cuvinte în acțiune. [Link](#).
- UNDRR (Biroul Organizației Națiunilor Unite pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre). 2020. *Platformele naționale pentru reducerea riscurilor de dezastre*. Aprilie 2020.
- UNISDR (Strategia Internațională a Națiunilor Unite pentru Reducerea Dezastrelor). 2019. *Zece elemente esențiale privind îmbunătățirea rezilienței urbane*. [Link](#).
- UNISDR. 2017a. *Cum să sporim reziliența orașelor: Un manual pentru liderii administrației locale*. [Link](#).
- UNISDR. 2017b. *Grila de evaluare în materie de reziliență în caz de dezastre pentru orașe*. [Link](#).
- Națiunile Unite. 2017. *Revizuirea pregătirii datelor Cadrului de la Sendai - Raport - Austria*. [Link](#).
- Wamsler, C., Johannessen, A. 2020. „Întâlnire la răscruce? Dezvoltarea strategiilor naționale pentru reducerea riscului de dezastre și reziliență: Relevanța, domeniul de aplicare și provocările pentru integrare.” *Jurnalul internațional de reducere a riscurilor de dezastre* 45. [Link](#).
- Banca Mondială, Națiunile Unite Serbia, Uniunea Europeană și colab. 2014. *Inundațiile din Serbia. 2014*. Comisia Europeană/IPF (Serviciul pentru instrumente de politică externă). Belgrad 2014. [Link](#).
- Banca Mondială. 2019. RAS privind Consolidarea capacității de planificare strategică a Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în renovarea Fondului Construit Național din perspectiva eficienței energetice și a riscului seismic în România (P169420). Ianuarie 2019.
- Banca Mondială. 2021. „De la răspunsul la criza COVID-19 la redresarea rezilientă - salvarea de vieți și mijloace de trai susținând în același timp dezvoltarea ecologică, rezilientă, și favorabilă incluziunii (GRID)”. Comitetul pentru dezvoltare (Comitetul ministerial comun al Consiliului Guvernatorilor Băncii și al Fondului pentru transferul de resurse reale către țările în curs de dezvoltare).

Competența face diferența!
Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014 - 2020!